

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
ČETVRTA SEDNICA
DRUGOG REDOVNOG ZASEDANJA
Treći dan rada
29. novembar 2018. godine

(Sednica je počela u 10.15 časova. Predsedava Maja Gojković, predsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PREDSEDNIK: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Četvrte sednice Drugog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2018. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuju 94 narodna poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 88 narodnih poslanika i da imamo uslove za dalji rad.

Da li neko želi da postavi pitanje, da zatraži obaveštenje ili objašnjenje, u skladu sa članom 287?

Vladimir Đurić.

Izvolite.

VLADIMIR ĐURIĆ: Zahvaljujem.

Prinučeni smo da ponovimo poslaničko pitanje koje smo postavili pre izvesnog vremena direktorki Republičkog fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje zato što je odgovor koji smo dobili bio apsolutno nepotpun i, zapravo, na naše poslaničko pitanje uopšte nije odgovoreno.

Mi smo bili veoma precizni kod postavljanja našeg pitanja. Eksplicitno smo tražili tabelarni pregled po mesecima za sve mesece važenja Zakona o privremenom uređivanju načina isplate penzija, u kojem smo tražili da nam se dostave svi mesečni iznosi penzija po rešenjima i svi mesečni iznosi penzija u isplati i mesečne razlike ovih iznosa, tabelarno za svaki mesec tokom kojeg je važio ovaj privremeni zakon. Želeli smo da svaku mesečnu razliku okamatimo

zakonskom zateznom kamatom i utvrdimo njegovu sadašnju vrednost, odnosno tačnije vrednost na dan 31. decembra 2018. godine.

Umesto tabelarnog pregleda, mi smo dobili jedan kraći dopis u kojem nam je navedeno da će penzija koja je za vreme važenja privremenog zakona iznosila 30.000 po prestanku važenja privremenog zakona iznositi 32.000, penzija koja je iznosila 50.000 iznosiće 53.000 itd. To nije tabelarni pregled koji smo tražili i to nisu podaci, nije zapravo odgovor na naše poslaničko pitanje.

Tabelarni pregled mesečnih iznosa penzija po rešenjima mesečnih iznosa penzija u isplati i mesečnih razlika ove dve grupe iznosa potrebni su nam iz prostog razloga što želimo da vidimo koliko će taj novac koji penzionerima nije isplaćen tokom važenja privremenog zakona iznositi kada se okamati na dan 31. decembra 2018.

Potom želimo da na takav iznos obračunamo unapred zakonsku zateznu kamatu do nekog eventualnog dana konačne isplate, da vidimo kolika bi to obaveza države Srbije bila ukoliko bi se država Srbija odlučila na ono što mi mislimo da je ispravno, a to je da taj novac penzionerima u nekom doglednom vremenskom periodu, u bliskoj budućnosti, vrati. Jer to bi u suštini trebalo da bude pozajmica koju su penzioneri, silom slova privremenog zakona, bili u obavezi da prihvate i da na neki način tokom četiri godine važenja tog privremenog zakona kreditiraju državu.

Mislimo da je red da država izađe s nekim planom pred penzionere i da taj novac vrati. Dakle, zbog toga nam je potrebna ova tabelarna informacija, da vidimo da li je moguće u nekom periodu taj novac vratiti i da vidimo kako da se to uklopi u budžet o kojem inače na tekućoj sednici i raspravljamo.

Sledeće pitanje koje želimo da uputimo tiče se problematike izvršenja budžeta za tekuću godinu, s obzirom na to da je praksa u ovom parlamentu da se o izvršenju budžeta ne raspravlja, da se izvršenje budžeta ne dobija i da zapravo narodni poslanici nemaju precizan uvid u to na šta se troši novac za koji se godinu dana ranije od njih traži da svojim glasom odobre da bude potrošen.

Mi smo postavili pitanje ministru bez portfelja zaduženom za regionalni razvoj i javna preduzeća. Kada je usvajan budžet za 2018. godinu, odobrena su 823 miliona za ključni projekat ovog ministarstva, koji se zove „Podrška sprovođenju mera ravnornog regionalnog razvoja Republike Srbije“. Tada je narodnim poslanicima dostavljen samo jedan opis tog projekta, na osnovu kog je trebalo da poslanici odobre trošenje ova 823 miliona. Navedeno je da se taj novac traži za usmeravanje i usklađivanje rada Ministarstva i posebnih organizacija u oblasti regionalnog razvoja i u oblasti javnih preduzeća i privrednih društava odbrambene industrije. Navedeno je da je cilj ovog projekta poboljšanje parametara regionalnog razvoja. To su manje-više sve informacije koje poslanici dobiju kada treba da kažu da li odobravaju da se za ovakve stvari potroši osam stotina i nešto miliona dinara para poreskih obveznika ili ne.

Interesuje nas koji su tačno parametri regionalnog razvoja poboljšani, koje su mere regionalnog razvoja sprovedene, u kojem procentu su te mere realizovane i, naravno, koliko je to sve građane Srbije koštalo, odnosno kolika je realizacija budžetirana 823 miliona para poreskih obveznika, da vidimo tačno i precizno na šta je taj novac potrošen. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

(Miladin Ševarlić: Poslovnik.)

Poslaniče Ševarliću, mogu da vam dam da postavite pitanje, ali ne mogu povredu Poslovnika. Ako želite pitanje, obaveštenje, objašnjenje, ja ću vam dati reč odmah. Da li želite?

(Miladin Ševarlić: Ne.)

Necete da postavljate pitanje? Dobro. Razmislite, vi ste jedini iz poslaničke grupe, ali Poslovnik ne mogu, nismo počeli da radimo.

Reč ima Slaviša Ristić.

SLAVIŠA RISTIĆ: Zahvaljujem se.

Gospođo predsedavajuća, prvo pitanje želim da postavim vama kao predsedniku Narodne skupštine Republike Srbije, a ono glasi – kada ćete, u skladu s vašim ustavnim ovlašćenjima i obavezom, raspisati lokalne izbore na severu Kosova i Metohije, dakle u opštinama Kosovska Mitrovica, Leposavić, Zvečan i Zubin Potok?

Naravno, podsetiću vrlo kratko da je još 2013. godine Vlada, mimo svih ustavnih i zakonskih rešenja, raspustila lokalne samouprave u ovim opštinama, koje su funkcionisale po sistemu Republike Srbije, koje su proizašle nakon izbora koji su sprovedeni po našim zakonima, iz samo jednog razloga – da bi se Srbi naterali da izađu na separatističke izbore te jeseni 2013. godine.

Evo, sada je prilika i vama šansa da raspišete izbore s obzirom na okolnost da su gradonačelnici ovih opština koji su bili u prištinskom sistemu podneli ostavke, što ja pozdravljam i što pozdravlja, moram da kažem, ogromna većina Srba na prostoru Kosova i Metohije, ali, nažalost, izražavamo sumnju u tu iskrenost. Evo zbog čega – zato što se očekivalo da te ostavke podnesu i poslanici u tzv. skupštini Kosova i ministri u tzv. vladi Kosova, da se i sudije povuku, da se i pripadnici civilne zaštite ponovo vrate na svoja mesta. Toga, nažalost, nije bilo.

Naravno, najveću sumnju izaziva ponašanje predstavnika naših vlasti. Juče smo imali priliku da slušamo Marka Đurića, kada je on na neki način demantovao da su oni podneli ostavke. Ljudi kažu – mi smo podneli ostavke, a Marko Đurić kaže na konferenciji za štampu da su oni suspendovali svoje učešće u kosovskim institucijama dok Priština ne povuče svoje mere. To je velika razlika.

Inače, apsolutno se slažem da je jedini način, nažalost, nas Srba na prostoru Kosova i Metohije – kako sada vidim, poziva i vlast – gandijevska

borba, dugoročna gandijevska borba, što se i dešavalo sve do dolaska ove vlasti, odnosno vlasti SNS-a.

Moram da istaknem i jedan pozitivan primer među tim gradonačelnicima. Gradonačelnik Zubinog Potoka Stevan Vulović je u izjavi za RTS rekao, moraću da citiram: „Posle pet godina, izuzetno sam srećan, jer sam nosio jedan teret bruke koji se zove gradonačelnik kosovskih institucija. Presrećan sam zbog toga. Pet godina trpeli smo torture raznih vrsta, sa svih strana. Sve ima svoj kraj. Evo, presrećan sam da je ovo kraj“.

On je takođe pozvao vas da raspišete izbore, ne samo u Zubinom Potoku već u svim opštinama na prostoru Kosova i Metohije, i jedini je dostavio pisanu ostavku prištinskim institucijama, što preostala tri gradonačelnika nikad nisu učinila. To je razlog zbog čega izražavam sumnju prema tome, mada, kažem, apsolutno pozdravljam taj čin.

Vas još jednom pozivam da raspišete konačno izbore, u skladu sa vašim ustavnim obavezama.

Drugo pitanje upućujem Aleksandru Vučiću, predsedniku Republike Srbije, a ono glasi – koja nevolja tera Aleksandra Vučića da poslednjih meseci uporno obmanjuje javnost i izbegava istinu kada kaže da su granice na Jarinju i Brnjaku postavljene od strane prethodne vlasti, pa je čak jednom prilikom pomenuo i moje ime s obzirom da sam tada bio na funkciji predsednika opštine, kada činjenice govore nešto sasvim drugo?

Dakle, tzv. integrisano upravljanje prelazima nije počelo da funkcioniše 2011. godine, kako tvrdi Aleksandar Vučić, već 2012. godine: 10. decembra na Jarinju, 31. decembra 2012. godine na Brnjaku. O tome svedoči zaključak Vlade, i to zaključak ove vlade u kojoj je SNS, kada je premijer bio Ivica Dačić a prvi potpredsednik Aleksandar Vučić. U tom zaključku, pročitacu najbitnija dva stava, kaže se: „Vlada prihvata informaciju o razgovorima predsednika Vlade Ivice Dačića sa visokim predstavnikom EU Ketrin Ešton i predstavnikom privremenih kosovskih institucija Hašimom Tačijem“, i dalje stoji da će Vlada primeniti postignuti sporazum na način što će administrativni prelazi Jarinje i Merdare biti otvoreni 10. decembra, a administrativni prelazi Brnjak i Končulj 31. decembra. Hvala.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić.

Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Postavljam pitanje premijeru Republike Srbije Ani Brnabić i tražim, po treći put, da se poslanicima ovog parlamenta i građanima Republike Srbije dostavi informacija koliko su sredstava javna preduzeća u periodu od 2012. do 2018. godine utrošila za reklamiranje u medijima i na koji način se realizuje projektno finansiranje medija u Republici Srbiji ako smo svedoci toga da je ove

godine na konkursu Grada Beograda dato 90.000.000 tabloidima koji rade isključivo u cilju sprovođenja propagande vladajućeg režima, ljaganja, kritikovanja, targetiranja, napadanja svakog ko drugačije misli, predstavnika opozicije, građana Srbije, širenja atmosfere linča, mržnje i agresije. Ko njih, koliko i na koji način finansira?

Posebno zabrinjava situacija što ste u novom Nacrtu zakona o slobodnom pristupu informacijama o javnom značaju otišli korak dalje pa ste kao jednu odredbu stavili da društva kapitala, poput, recimo, „Koridora“, EPS-a ili „Železnice“, više neće morati da postupaju i da daju informacije koje su od javnog značaja.

Postavljam pitanje ministru kulture i informisanja – šta će preduzeti povodom brutalnog kršenja kodeksa novinarstva, kršenja Zakona o javnom informisanju i medijima, javnim medijskim servisima, koja se svakoga dana dešavaju u Republici Srbiji? Dakle, hoće li preduzeti mere da konačno u ovoj državi Srbiji počnu da se poštuju zakoni? Ili će odgovor biti ponovo uzimanje para od građana Srbije da bi se finansirali javni medijski servisi RTS i RTV?

Podsetiću vas šta je Aleksandar Vučić rekao o taksama za RTS 2013. godine. Citiram izjavu Aleksandra Vučića: „TV pretplata, kao što sam i obećao građanima Srbije, biće ukinuta, jer ja ne pripadam onom tipu ljudi koji je dvanaest godina obmanjivao građane Srbije i bavio se samo marketinškim trikovima. To je naša obaveza, od koje nećemo odustati“, 23. maj 2013. godine, Aleksandar Vučić. Godinu dana kasnije, kad je postao premijer, posle pobede je rekao da će pretplata biti ukinuta, ali je dodao da će to biti učinjeno u određeno vreme. Šta smo dobili, pošto je to velika laž, samo jedna u nizu laži u kojima žive danas građani Srbije? Građani su dobili taksu od 150 dinara, pa ste sada predvideli da se od 2019. godine podigne za 40%, na 220 dinara, da građani Republike Srbije nastavljaju da sponzoriju vašu vlast.

Dakle, sve ono što govorite da ćete dati kroz povećanje plata i penzija opet ćete uzeti građanima kroz razne takse, akcize, razna povećanja. Poskupeće i struja, poskupeće taksa za RTS, poskupeće i neke druge obaveze, tako da građani Srbije treba samo da znaju da to što ste im vi dali, uzećete im već u narednoj godini, jer ste to i predvideli ovim budžetom.

Pitam ministra informisanja i kulture, pitam direktora RTS-a Dragana Bujoševića – kada će RTS početi profesionalno da se ponaša i omogućiti predstavnicima opozicionih političkih stranaka u Srbiji da odgovore, na tom istom javnom servisu, koji finansiraju svi građani Republike Srbije, na one bljuvotine, laži i osude koje predsednik Republike svakoga dana iznosi o njima? A pojavio se u ovoj godini u 3.520 priloga, 10.893 minuta, 181 sat ili sedam i po dana, neprekidno je Aleksandar Vučić na RTS-u. Za to vreme, govoreći o opoziciji koristio je izraze – ološ, bednici, tajkuni, kriminalci, pljačkaši, pa je čak pojedince optuživao i za ubistva.

Dakle, kada će i da li će RTS omogućiti ovim prozvanim ljudima da odgovore u skladu sa Zakonom o medijima i javnom informisanju predsedniku Aleksandru Vučiću, koji osim laži, mržnje i agresije ništa drugo u Srbiji dobro niti ume niti je uradio?

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima Enis Imamović.

Izvolite.

ENIS IMAMOVIĆ: Hvala, uvažena predsednice.

Koleginice i kolege, poštovani građani Srbije, građani Sandžaka, prethodnih dana dobio sam više poruka, prvenstveno od naših ljudi iz dijaspore koji godinama unazad finansiraju Islamsku zajednicu u Srbiji i Fondaciju Muamera Zukorlića, poruke u kojima oni traže da postavim pitanje vezano za vest koja ih je veoma uznemirila i zabrinula. Naime, do tih ljudi je došla informacija da je Muamer Zukorlić od novca koji su oni donirali isplatio Vojislavu Šešelju 50.000 evra da se obračunava s njegovim političkim protivnicima.

S tim u vezi tražim od Agencije i Tužilaštva za borbu protiv korupcije da mi dostave informacije, da ispituju ove tvrdnje, a ujedno i od Agencije za privredne registre tražim godišnji finansijski izveštaj...

(Narodni poslanici SRS dobacuju.)

Ne mogu da nastavim, mnogo su nervozne kolege.

Dakle, tražim od Agencije za privredne registre da mi dostavi godišnji finansijski izveštaj „Mufti fondacije“, Islamske zajednice u Srbiji i Srpske radikalne stranke.

Veoma je indikativno to da su Vojislav Šešelj, SRS ali i druge stranke Vučićevog režima čitavo svoje političko delovanje usmerili isključivo na plasiranje lažnih vesti, laži i lažnih tvrdnji na račun dr Sulejmana Ugljanina, Bošnjačkog nacionalnog vijeća i drugih političkih i javnih ličnosti. Upravo su ovo pokušaji da se u Bošnjačko nacionalno vijeće instalira njihov kandidat, Muamer Zukorlić.

Ono što posebno zabrinjava jeste činjenica da ove napade vodi Vojislav Šešelj, čovek koji je osuđeni ratni zločinac, što me dovodi do narednog pitanja, koje postavljam vama, predsednice – zašto ne poštujete zakone Republike Srbije? Vojislav Šešelj po zakonu ne može da bude narodni poslanik i ne može da sedi u ovim klupama zato što je osuđeni ratni zločinac. Haški tribunal je i juče potvrdio tu presudu. Mi tražimo od vas da u najkraćem mogućem roku zakažete sednicu i oduzmete mandat Vojislavu Šešelju. Ukoliko to ne urodi plodom, mi ćemo pokrenuti tužbe pred odgovarajućim sudovima, a ako i to ne da rezultate, pravdu ćemo potražiti pred međunarodnim sudovima.

Mi smo ovde proteklih nedelja videli da su izjave Sulejmana Ugljanina mnogi na razne načine tumačili, okretali kako njima odgovara, „spinovali“.

Videli smo i da su te laži „provaljene“ na sajtu lažnih vesti, gde ste se koristili nepostojećim izjavama i napadali čoveka, a pritom tim lažima pretili Bošnjacima i pokušavali, kao što sam rekao, da instalirate svog kandidata.

Dakle, SDA Sandžaka je u Sandžaku u koaliciji sa Sandžačkom demokratskom parijom i mi smo naš koalicioni sporazum potpisali sa Nihadom Hasanovićem, sa strankom koja ima sandžački predznak, sandžački identitet i koja se nije odrekla tog identiteta. Mi sa njima pokušavamo da izgradimo pozitivnu političku i ekonomsku klimu u Sandžaku. Međutim, ono što se ovde radi jeste pokušaj ove naprednjačko-radikalske koalicije da jednim udarcem ubije, jednim metkom, i Sulejmana Ugljanina, i SDA Sandžaka, i Bošnjačko nacionalno vijeće, ali i Rasima Ljajića i druge političke i javne ličnosti i nevladine organizacije i u Sandžaku instalira svog kandidata, svog ljubimca, Muamera Zukorlića.

Ja nemam želju ni nameru da branim Rasima Ljajića, ali vidim da je i on, pored Ugljanina, kao Bošnjak, kao ministar u ovoj vladi, na meti, konstantno na meti radikalskih napada, što govori u prilog onoj činjenici da su radikali i te kako dobro plaćeni. Dakle, tražim da mi, u interesu građana, dostavite ove informacije kako bi njihove brige i njihove sumnje... (Isključen mikrofoni.)

PREDSEDNIK: Hvala. Samo vas molim da pročitate dobro Poslovnik. Uvaženi poslaniče Imamoviću, molim vas samo da dobro proučite Poslovnik.

(Enis Imamović dobacuje.)

Da, to kažem. Samo dobro proučite čija su i kakva ovlašćenja. Jesmo li se dogovorili? Hvala vam puno. A dobićete, u skladu sa Poslovnikom, odgovor, i u skladu sa mojim nadležnostima i ovlašćenjima. Samo vas molim da dobro, dobro razmislite.

(Enis Imamović dobacuje.)

Ne mogu da im dam reč po ovom osnovu. Vi to dobro znate. Vi to vrlo dobro znate.

Reč ima narodni poslanik Milija Miletić.

MILIJA MILETIĆ: Zahvaljujem se, uvažena predsednice Skupštine.

Kolege poslanici, ja ću kao i dosad postaviti određena pitanja koja se tiču konkretno problema naših građana, naših poljoprivrednih proizvođača i ljudi koji žive na selu, od sela i na jugoistoku Srbije.

Ovo moje pitanje usmereno je ka Ministarstvu saobraćaja, „Putevima Srbije“ i Gradu Nišu. Inače, moje pitanje tiče se konkretno rekonstrukcije izgradnje dela puta koji ide od kraja Knjaževačke ulice. Oni koji žive u tom kraju znaju Knjaževačku ulicu i znaju taj deo, to je gradska opština Pantelej. Taj deo puta bio je do 2010. godine u nadležnosti „Puteva Srbije“. Inače, to je bio državni put. U to vreme, vlast koja je vodila državu i Grad Niš taj put je prebacila u nadležnost Grada Niša, da Grad Niš radi, rekonstruiše i održava taj deo puta, što je bila još jedna od grešaka te vlasti koja je u to vreme vladala.

Ovaj deo puta koje sam malopre pomenuo, to je završetak Knjaževačke ulice prema Malčanskoj petlji, tu je blizu šest kilometara dužina tog dela puta i vrlo je frekventan put. Dvadeset godina unazad taj deo puta je loše održavan, nije urađeno ništa i u katastrofalnom je stanju, udarne rupe su velike.

Mislim da je za sve nas koji živimo na jugoistoku Srbije, za sve one koji žive na teritoriji grada Niša ili u Svrljigu, Knjaževcu a dolaze do Niša, bitno da se taj deo puta što pre rekonstruiše, uradi. Mislim da bi bilo najbolje za sve nas koji tamo živimo da preduzeće „Putevi Srbije“ ponovo preuzme gazdovanje nad ovim delom puta jer je to najlakše i najbolje, da se taj put održava na najbolji način. Inače, dužina je, rekao sam, oko šest kilometara. Vrednost tih radova bila bi oko 170.000.000 dinara.

Izgradnjom, rekonstrukcijom tog dela puta bilo bi za sve ljude koji tamo žive... Ima ljudi koji žive u selima Malča, Matejevac, Donja Vrežina, Pasjača, i oni koji žive u Svrljigu, jer veliki broj mojih Svrljižana živi i radi u Nišu ali dolaze u Svrljig, obilaze naša sela, to važi i za ljude iz Knjaževca koji žive u Nišu, imaju svoje porodice. Da taj deo puta što pre završimo.

Inače, nešto što je vrlo bitno, a to svi moramo da znamo, radi se i naplatna rampa u delu Malčanske petlje i kada ta naplatna rampa bude završena, biće obaveza svakoga ko želi da ide na auto-put da plati tu putarinu, što je normalno. S druge strane, veliki broj naših ljudi koji sada putuju od Svrljiga, Knjaževca, idu prema Nišu, idu tim delom auto-puta zato što je ovaj put u veoma lošem stanju. U ovom delu puta postoji veliki broj privrednih subjekata, koji su veoma aktivni, koji odlično rade.

Još jednom bih zamolio i pozvao nadležne u „Putevima Srbije“, zamolio bih nadležno Ministarstvo saobraćaja, a i Grad Niš da se što pre uđe u proceduru i obezbede sredstva za kompletnu rekonstrukciju ovog dela puta, jer je stvarno bitan za sve ljude koji tamo žive, funkcionišu, za poljoprivredne proizvođače koji idu u svoja sela, koji idu do Niša, bave se proizvodnjom određenih poljoprivrednih proizvoda a u Nišu na pijaci ih prodaju. Izgradnja ovog dela puta biće stvarno velika relaksacija za sve koji tamo žive.

Ujedno, još jednom napominjem da će u 2019. godini biti izgrađena naplatna rampa u delu Malčanske petlje i to, normalno, iziskuje veća sredstva za sve one koji bi išli preko auto-puta, kao što to sada rade.

Siguran sam da će nadležno ministarstvo i „Putevi Srbije“ iznaći mogućnost, jer vidim da u budžetu za 2019. godinu ima velikih ulaganja u infrastrukturu, izgradnju, što je dobro za sve nas, da taj deo puta završimo. Dobro je za ljude koji žive u Nišu, dobro je za ljude koji žive u Svrljigu a rade u Nišu, za one iz Knjaževca; jednostavno, za svakog meštana u gradu Nišu je taj put vrlo bitan i izgradnja tog dela puta je za sve nas neophodna.

Još jednom, siguran sam i imam veliko poverenje u našu premijerku, u predsednika Srbije i očekujem da će se ovo završiti. Hvala još jednom.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

ALEKSANDAR ŠEŠELJ: Dame i gospodo narodni poslanici, u prethodnih nekoliko dana imali smo neviđenu agresiju na srpski narod koji živi na Kosovu i Metohiji. Dakle, albanski separatisti sa Kosova i Metohije su blokirali celokupnu privredu, može se reći, na severu Kosova kada su uveli carine na robu iz Srbije. To je dovelo srpski narod u opasnost, srpski narod na severu Kosova i na svom Kosovu i Metohiji ostaje bez lekova, hrane i namirnica za osnovne životne potrebe.

Šta će Vlada Republike Srbije da preduzme ovim povodom? Da li je moguće da Ana Brnabić kao premijer Vlade izjavljuje kako će se obratiti nekom tamo telu koje je zaduženo za poštovanje CEFTA sporazuma i da će to trajati 90 dana itd.? Zar nije hitno da se pomogne našim sunarodnicima na Kosovu i Metohiji? Da li trenutno postoji neko važnije pitanje? Zaista, u proteklih 20 godina sigurno, a možda i više, suočeni smo s albanskim separatizmom i terorizmom na KiM. Dakle, Vlada treba hitno da reaguje, da pruži svaku vrstu pomoći našim sunarodnicima na Kosovu i Metohiji.

Ovo treba da nam pokaže posledice briselskog dijaloga između Beograda i Prištine, tj. između Srbije i samozvanog Kosova. Imali smo prilike da vidimo albanske specijalne snage u severnoj Kosovskoj Mitrovici iako nas je ministar spoljnih poslova, tada predsednik Vlade, uveravao kako je postigao usmeni sporazum sa kosovskim Albancima da albanske snage i albanska policija ne može na sever Kosova. Tom prilikom je rekao kako usmeni sporazum ima isto važenje kao i pismeni sporazum, pa čak takvo važenje ima i sporazum na salveti. Gde je onda bio ministar spoljnih poslova sa svojom salvetom kada su albanski specijalci upadali u srpske stanove i maltretirali građane srpske nacionalnosti koji žive u severnoj Kosovskoj Mitrovici?

To treba da bude pouka za Vladu Republike Srbije, koja treba hitno da razmisli o nastavku svoje politike prema Kosovu i Metohiji i o nastavku svoje spoljne politike. Svakako, najveći nacionalni problem Srbije danas je Kosovo. Možda može da se gleda u istoriju zašto je sve to tako, možda je mogla neka vlast u Srbiji ili SRJ drugačije da postupi, ne bi došlo do separatizma, ali moram da kažem da i danas imamo naznake separatizma na teritoriji Republike Srbije.

Znate, novi predsednik Bošnjačkog nacionalnog saveta, saveta bošnjačke nacionalne manjine, na društvenim mrežama objavio je jednu mapu država bivše Jugoslavije na kojoj je odvojio, osim Kosova, i Vojvodinu i Sandžak od Srbije. Samo bih da upozorim gospođu Nelu Kuburović – da li zna šta je to krivično delo napad na ustavni poredak, tj. veleizdaja? Da li je moguće da u zvaničnim institucijama jedan čovek, koji se zove Esad Džudža, može ovo da objavi u javnosti? Što je najgore od svega, zvanična vlast u Republici Srbiji je u koaliciji s ovim čovekom; izabrala je svojim glasovima, preko svojih koalicionih partnera i nekih satelitskih stranaka, tog čoveka da bude predsednik

Bošnjačkog nacionalnog veća. Dakle, mogu samo da protumačim da se vlast u Srbiji slaže s ovim. Znaite, ko god podržava ovog čoveka, ko god podržava politiku koju ovaj čovek propagira, najgori je šljama i ološ, a takvi su i Sulejman Ugljanin i Rasim Ljajić.

PREDSEDNIK: Reč ima Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani građani Srbije, pomaže Bog svima. Moja obaveza danas je da postavim pitanja pre svega ministru za državnu upravu i lokalnu samoupravu ali i ministru unutrašnjih poslova, a tiču se pre svega informacija vezanih za opštinu Lučani.

Prvo pitanje glasi – koliko se ljudi odselilo iz Dragačeva, tj. iz opštine Lučani za prethodne četiri godine vlasti SNS-a? Da li je tačna informacija da je opština spala na ispod 20.000 stanovnika i da je najmanje 2.000 ljudi napustilo ovu opštinu u prethodne četiri godine?

Drugo pitanje, a već sam podneo takav zahtev za informaciju od javnog značaja Policijskoj stanici u Lučanima – koliko se ljudi naglo doselilo u opštinu Lučani u poslednjih nekoliko meseci, a da su u pitanju aktivisti SNS-a koji su odjavili svoja prebivališta iz drugih opština, prijavili u Lučanima, kao što su to radili za gradske izbore u Beogradu, da bi se pojavili 16. decembra na izborima i glasali kao novi stanovnici opštine Lučani? Još uvek nemam tu informaciju od Policijske stanice u Lučanima.

To je ključna informacija da vidimo da li su izbori u opštini Lučani uopšte regularni, jer, zamislite, u jednoj tako maloj opštini, koja ima ispod 20.000 stanovnika i verovatno jedva 16.000 birača, da vi dovedete 500 ili 1.000 ljudi sa strane, koji su naprasno rekli da žive u Lučanima iako tamo nema nijednog od onih obećanih hiljadu novih radnih mesta, a nema ni povratka suda u Guču, nema ni završetka rekonstruisanja bazena u Lučanima, nema ni završetka sportske hale. Sve su to bila lažna obećanja SNS-a od pre četiri godine, ali to nije ništa novo.

Novo je, međutim, nešto drugo, što je veoma važno i što takođe tražim kao odgovor, a to je – šta je sudbina Sabora trubača u Guči? Kako je Slobodan Jolović, aktuelni načelnik Moravičkog okruga, koga je Vlada Republike Srbije izabrala za drugi mandat na ovu funkciju, uspeo da upropasti jednu od najvećih kulturnih i zabavnih manifestacija u Srbiji kao što je Sabor trubača u Guči? Dokle će više Vlada Republike Srbije dozvoljavati Slobodanu Joloviću, lažnom magistru, čoveku koji je otimao imovinu građana opštine Lučani u svoje vreme, koji je upropastio ovu opštinu?

Citiraću, da ne bude da su ovo samo moje reči, aktuelnog predsednika Opštine Lučani Vesnu Stambolić iz SNS-a, koja kaže sledeće, gostujući svojevremeno na TV „Telemark“ u Čačku – da se radi o čoveku koji je kreditno zadužio Opštinu, da se još plaćaju kamate 65.000.000 dinara, da je upropastio sportsku halu u Lučanima u koju je dosad uloženo 110.000.000 dinara a ona još

uvek nije završena, da je upropastio Dom trubača u Guči, izgrađen mimo projekta, za koji je dobijena dozvola, sa brojnim nedostacima, zbog čega još uvek nije dodata upotrebna dozvola itd. Dakle, Vesna Stambolić, aktuelni predsednik Opštine Lučani, govori sve najgore o svom kolegi, povereniku SNS-a za opštinu Lučani Slobodanu Joloviću, aktuelnom načelniku Moravičkog okruga i predsedniku Saborskog odbora Sabora trubača u Guči, koji je opljačkan, uništen i upropašten, kao jedna od najstarijih i najtradicionalnijih manifestacija u Srbiji. I to ste kao SNS uspeali da uradite za ove četiri godine.

Na kraju još jedno pitanje – ko su ovi simpatični dečaci i devojčice koji već mesec dana noće u hotelu „Park“ u Ivanjici, više od stotinu njih, a onda opsedaju sva domaćinstva u Dragačevu obilazeći ih i objašnjavajući im da treba i mora da se glasa za SNS, nudeći kafu, šećer, brašno, besplatne zdravstvene preglede nekih lažnih studenata medicine i druge stvari? Da li su oni zaposleni u opštinama Vršac, Pančevo, Sombor, Novi Sad, odakle dolaze, i da li oni svoje radno vreme kao zaposleni preko SNS-a u ovim opštinama provode tako što vode kampanju SNS-a u opštini Lučani?

Na kraju, veoma važno pitanje, na koje još uvek nije odgovoreno i pozivam MUP da otkrije identitet trojice batinaša i nasilnika koji su pokušali da ubiju Borka Stefanovića u Kruševcu. Ko su M. Ž. (1988. godište), D.G. (1987. godište) i M.S. (1980)? To nisu maloletnici. To su ljudi od 30 do 40 godina. Ko su oni? Ko su njihovi nadležnici?

I, u tom smislu, da iskoristim priliku da pozovem sve građane Srbije, posebno Kruševca – petak, 19.00 sati, Bela sala u Kruševcu, protestna tribina u Kruševcu protiv ovog brutalnog fizičkog premlaćivanja Borka Stefanovića, da pokažemo da Kruševac nije zabranjen grad i da je Kruševac slobodan za drugačije mišljenje.

PREDSEDNIK: Reč ima Radoslav Milojević.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala.

Dame i gospodo narodni poslanici, postavljam nekoliko pitanja za nekoliko ministara i državnih funkcionera.

Prvo pitanje postavljam ministru Vulinu. Nekoliko puta do sada govorio sam da je stanje u Vojski izuzetno loše, da pripadnici Ministarstva odbrane izuzetno teško žive, da je 72% onih koji su napustili Vojsku to uradilo na lični zahtev, da 80% pripadnika Vojske Srbije, koje je Srpska napredna stranka „častila“ prvo smanjenjem plata a onda smanjenjem dnevnica na 150 dinara, živi izuzetno teško.

Sada postavljam pitanje ministru Vulinu – zašto je Vojska Srbije, na koji način, netransparentno, sa kojim dogovorima i kome prodala 76 tenkova? Trideset tenkova je prodato u julu ove godine, u novembru je prodato još 46 tenkova iz Prokuplja. Da li su to neki bratsko-partijsko-rođaćki interesi SNS-a, ili je to interes Ministarstva odbrane, što sam siguran da nije?

Drugo pitanje postavljam premijerki i ministru zdravlja Zlatiboru Lončaru pošto vidim u budžetu da se Vlada zadužuje 2019. godine 250.000.000 evra kod Evropske investicione banke za izgradnju Nacionalnog stadiona. Pored stadiona Zvezde, pored stadiona Partizana, pored mnogih stadiona koji zvrje prazni, Vlada ima prioritet da se zaduži 250.000.000 evra za izgradnju Nacionalnog stadiona. Kada će se uložiti bar jedan jedini evro u Infektivnu kliniku, koja je na samo nekoliko stotina metara odavde i nalazi se u Beogradu?

Kada će premijerka ispuniti svoje obećanje koje je dala u martu, gledajte, slučajno pred izbore u Smederevskoj Palanci, posetivši Opštu bolnicu „Stefan Visoki“ u Smederevskoj Palanci, da će se bolnica, gimnazija, putevi kompletno rekonstruisati čim SNS pobedi, da će se otvoriti hiljadu radnih mesta? I, da obavestim građane Srbije da je u Smederevskoj Palanci 200 ljudi oterano s posla i ugašene su firme, od marta kada ste vi pobedili do danas.

Ovako izgleda, nažalost, juče i prekjuče bolnica u Smederevskoj Palanci: kofe, krpe, prokišnjavanje. To su laži i laži Aleksandra Vučića i SNS u celini. Ove slike su dokaz vaše bahate, korumpirane vladavine. Vama su važni samo građani dok se ne održe izbori, posle toga o njima ne brinete.

Poslednje pitanje postavljam ministarki pravde i tužilaštvu – da li postoji u Srbiji jedan jedini građanin, bez obzira na versku, političku i nacionalnu pripadnost, koji ne misli dobro o vladavini Aleksandra Vučića a da nije lopov i kriminalac? Takođe, tužilaštvu postavljam pitanje – molim vas da dostavite odgovor da li se protiv mene i protiv kolega iz Demokratske stranke, iz opozicionih partija vode neki postupci i pred kojim sudovima? Pošto mi nikakvo obaveštenje nemamo, ne pozivamo se na sudove, a u svakom obraćanju predsednika i vas iz SNS-a čujemo da smo mi kriminalci, da smo najveći zlotvori u istoriji, da smo izdajnici itd., molim tužilaštvo da odgovori – da li postoji i jedan jedini čovek u Srbiji koji misli da je vaša vladavina loša, a jeste, a da nije kriminalac, da nije bandit, da nije bitanga? Taj vaš rečnik i manir će se vama olupati o glavu.

Srbija je, nažalost, zemlja u kojoj je od 2012. godine, kada ste vi došli na vlast, do danas počinjeno 91 mafijaško ubistvo; rasvetlili ste samo šest. Zašto? Pa zato što ste upravo vi dolaskom na vlast pustili sve mafijaše iz zatvora zato što su vaši prijatelji i vaši saradnici...

(Isključen mikrofoni.)

PREDSEDNIK: Poslaniče ...

(Radoslav Milojević: Zašto ste me isključili?)

Zato što postoje neke crvene linije u ovom parlamentu. Kako možete da govorite da su ovde pušteni mafijaši na slobodu?

(Radoslav Milojević: Ne ovde.)

Možete?

Rekli ste. Pa o kojoj zemlji pričate, o Tunguziji ili o Srbiji? Pa, pušteni iz zatvora. Kako to možete da pričate?

(Radoslav Milojević: Nisam rekao ovde, nego pušteni iz zatvora. Ne sećate se 2012. godine? To se desilo.)

Pa, evo, ja ću vas pustiti da kažete šta imate, ali nemojte onda kada vam istom merom uzvratiti neki drugi poslanik da bude problema, i buniti se i vičete.

(Radoslav Milojević: Da li mogu da nastavim?)

Dobro, nije problem, vratiću vam i vreme i sve, ali vidim da u Parlamentu umesto obaveštenja i objašnjenja imamo boks-meč čitavo jutro.

Hajde, nemam ja problem s tim.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Pogledajte, ako se ne sećate, 2012. godine, da li je Srpska napredna stranka, kada je došla na vlast, abolirala preko hiljadu osuđenika. Ja ne govorim neistinu, to su tačni podaci.

Postavljam pitanje ministru Stefanoviću – zašto je razrešeno samo šest mafijaških ubistava od 91 mafijaškog ubistva koliko se desilo od 2012. do 2018. godine, koliko je SNS na vlasti? Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Boban Birmančević.

Izvolite.

BOBAN BIRMANČEVIĆ: Poštovana predsedavajuća, poštovani narodni poslanici, poštovani građani Srbije, svoje prvo pitanje upućujem Ministarstvu pravde i ministarki Neli Kuburović. Pitanje je vezano za suđenje gradonačelniku Grada Šapca Nebojši Zelenoviću.

Ono što zanima Šabac, zanima javnost Srbije, jeste upravo suđenje, koje je u žiži imajući u vidu da pet miliona evra iz budžeta 2015. godine nije potrošeno u skladu sa zakonom. Podsetiću i građane i javnost da su obaveze veće u odnosu na odobrene apropijacije u iznosu od 297.000.000 dinara; obaveze bez validne, verodostojne dokumentacije 89.000.000 dinara, obaveze bez zaključenog, bilo kakvog, ugovora ili drugog pisanog akta 31.000.000 dinara, obaveze bez sprovođenja javne nabavke i bez poštovanja zakonskih procedura u postupcima javnih nabavki u iznosu od 42.000.000 dinara itd.

Pet miliona evra, zajedno sa svojim saradnicima, zloupotrebio je gradonačelnik. Njegova dva saradnika imaju dve pravnosnažne osuđujuće presude. Osnovni sud u Šapcu oslobodio je Nebojšu Zelenovića, a Osnovno javno tužilaštvo podnelo je žalbu Višem sudu u Šapcu, koji je apelacioni i od koga očekujemo da, u skladu sa zakonom, u zakonskom roku donese odluku da li je gradonačelnik kriv za zloupotrebu pet miliona evra. Državna revizorska institucija smatra da jeste, sudski veštak je potvrdio nalaz, Osnovno javno tužilaštvo takođe smatra da jeste. Ono što Srpska napredna stranka očekuje jeste da slučaj ne zastari. Da li je kriv ili nije kriv gradonačelnik Zelenović, reći će Viši sud u Šapcu.

Drugo pitanje postavljam ministru unutrašnjih poslova i tužilaštvu i, evo, upravo se nadovezujem na kolegu koji je govorio pre mene. Postavljam pitanje – zašto je predsednik Izvršnog odbora Demokratske stranke 26. ovog meseca, odnosno u ponedeljak, vraćen sa aerodroma u Beogradu pri pokušaju da odleti za Brisel, zbog raspisane poternice? Postavljam pitanje – ko je i zašto raspisao poternicu za predsednikom Izvršnog odbora Demokratske stranke? Istovremeno, on je i na poziciji zamenika gradonačelnika Grada Šapca. Imajući u vidu da je to predsednik Izvršnog odbora DS-a, onda je jasno, bez obzira na to da li je prekršajni sud ili bilo koji drugi sud, o kakvim ljudima je reč i kakvi ljudi vode Demokratsku stranku.

Sledeće pitanje takođe postavljam MUP-u, a vezano je za napad na ženu u Šapcu, ispred šabačkog pozorišta, u vreme pokušaja ili održanog neuspelog skupa „saveza za nove obmane, laži i prevare“. Upravo je aktivista koji pripada tom savezu, a mislim da je u osnovi aktivista Dveri... Koordinator tog saveza Boško Obradović izjavljuje da on nije njihov član. A onda Đilas, koji valjda vodi tu celu udruhu ili kako se već oni mogu smatrati, zovu se savezom ali ne znam kakav je to savez kad jedni drugima ne veruju, izađe na sledećem skupu pa pohvali tog aktivistu iz Dveri za koga predsednik Dveri kaže da nije aktivista Dveri. Neka se dogovore ko je kome aktivista i ko kome veruje i ko kome komanduje, ali ono što je bitno jeste da saznamo u kojoj je fazi istražni postupak protiv aktiviste koji je napao ženu ispred šabačkog pozorišta na dan održavanja tog skupa.

Sledeće pitanje postavljam Ministarstvu finansija, vezano je za molbu za inspeksijski nadzor u Šapcu zbog zapošljavanja u gradu Šapcu, u javnim preduzećima. Naravno, pričamo o velikom broju ljudi, 66 ljudi je ostalo bez posla kada su čuli da dolazi budžetska inspekcija, a Ministarstvo lokalne samouprave i Ministarstvo za rad su potvrdili da je zloupotrebe bilo. Ono što tražim i što traže građani Srbije jeste informacija koliko je ljudi zaposleno bez odobrenja Vlade Republike Srbije. Ono što pouzdano znamo, radi se o izuzetno velikom broju ljudi.

Poslednje pitanje – 72 stana je Državna revizorska institucija našla u 2015. godini da se nalaze u Gradskoj upravi u Šapcu, kada će se saznati ko i na koji način koristi te stanove? Hvala.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem se.

Da li se još neko javlja da postavi pitanje?

Muamer Bačevac.

Izvolite.

MUAMER BAČEVAC: Uvažene kolegice i kolege, narodni poslanici i narodne poslanice, uvažena predsedavajuća, uvaženi gledaoci, pošto je aktualiziran problem nacionalnih saveta i mnogo puta pominjano ovde Bošnjačko nacionalno vijeće, a evo tu je i sam ministar koji je odgovoran i za

izbore i za njegovo funkcionisanje, želim njemu da postavim pitanje. A pre svega želim sve građane Srbije da obavestim da se u skladu sa zakonima ove države konstituišu ti saveti i da je pravo nacionalnih manjina, u koje ne bi trebalo apsolutno niko da se meša, izbor tih nacionalnih saveta. Oni nemaju domene političkog delovanja, već se bave kulturom, tradicijom, obrazovanjem na maternjem jeziku itd.

Upravo zbog toga želim da pitam ministra lokalne samouprave gospodina Branka Ružića, koji je, čini mi se, bio jako korektan – da li su izbori prošli kako treba, po zakonu, da li su konstituisana veća, odnosno i drugi nacionalni saveti po zakonima ove države? Jer, nažalost, videli smo u samoj kampanji da su neke političke opcije odavde pre svega, čak iz Beograda, iz Srbije, čak i nacionalističke stranke, pokušale da se upletu u to i da daju podršku određenim kandidatima, odnosno određenim listama, što je vrlo neukusno i nije dobro, nije dobar znak i nije dobro za ovu državu koja stremlji evropskim standardima. Čini mi se da je Vlada na dobar način ustanovila ova veća.

Pomenuto je malopre da je lista „Vakat je“ lista SDP-a, što apsolutno nije istina. To je lista intelektualaca, ljudi koje ja uglavnom znam, pre svega njihovog nosioca, gospodina profesora Saita Kačapora. To su odgovorni ljudi. Mi smo ih podržali zato što mislimo da će se baviti onim čime se inače saveti bave, da neće dozvoliti politizaciju ovih veća. Zbog toga jesu dobili podršku i Rasima Ljajića i naše opcije. Ali svakako nisu naša zvanična lista, jer da su naša lista, onda bih i ja bio na toj listi i čini mi se da bismo onda možda i pobedili, najverovatnije.

Stoga želim da uputim... Pre svega zbog građana Republike Srbije, da znaju ingerencije i da znaju da apsolutno nije na mestu ono što smo čuli ovih dana često, optužbe na račun Rasima Ljajića. Podsetiću vas da je Rasim Ljajić danas, juče i pre juče bio na najvećem savetu islamske organizacije, da je tu Srbija zvanično pozvana kao član, da pokušava da ekonomiju i trgovinu ove države ojača, da ojača bilateralne odnose sa Republikom Srbijom, od kojih ćemo svi imati koristi i zaista se na svaki način bori za sve građane ove države. Dok, eto, čujemo određene tonove koji vrlo neargumentovano i u vrlo lošem maniru iznose optužbe, koje su apsurdne, koje su dečjeg nivoa i koje pre svega nanose štetu Republici Srbiji.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Obaveštavam vas da je danas sprečen da prisustvuje sednici narodni poslanik dr Žarko Obradović.

Prelazimo na tačke 1–62. dnevnog reda (nastavak zajedničkog načelnog i jedinstvenog pretresa):

– PREDLOG ZAKONA O CENTRALNOM REGISTRU OBAVEZNOG SOCIJALNOG OSIGURANJA;

– PREDLOG ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA ODLUKU O IZMENAMA FINANSIJSKOG PLANA FONDA ZA SOCIJALNO OSIGURANJE VOJNIH OSIGURANIKA ZA 2018. GODINU;

– PREDLOG CARINSKOG ZAKONA;

– PREDLOG ZAKONA O BUDŽETU REPUBLIKE SRBIJE ZA 2019. GODINU, SA PREDLOGOM ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA FINANSIJSKI PLAN REPUBLIČKOG FONDA ZA PENZIJSKO I INVALIDSKO OSIGURANJE ZA 2019. GODINU, PREDLOGOM ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA FINANSIJSKI PLAN REPUBLIČKOG FONDA ZA ZDRAVSTVENO OSIGURANJE ZA 2019. GODINU, PREDLOGOM ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA FINANSIJSKI PLAN NACIONALNE SLUŽBE ZA ZAPOSŁJAVANJE ZA 2019. GODINU I PREDLOGOM ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA FINANSIJSKI PLAN FONDA ZA SOCIJALNO OSIGURANJE VOJNIH OSIGURANIKA ZA 2019. GODINU;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O BUDŽETSKOM SISTEMU;

– PREDLOG ZAKONA O CARINSKOJ SLUŽBI;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O JAVNOJ SVOJINI;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENI ZAKONA O REPUBLIČKIM ADMINISTRATIVNIM TAKSAMA;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O IGRAMA NA SREĆU;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PORESKOM POSTUPKU I PORESKOJ ADMINISTRACIJI;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O JAVNOM DUGU;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA ZAKONA O VRAĆANJU ODUZETE IMOVINE I OBEŠTEĆENJU;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DUVANU;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DOHODAK GRAĐANA;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DOPRINOSIMA ZA OBAVEZNO SOCIJALNO OSIGURANJE;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DOBIT PRAVNIH LICA;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZIMA NA IMOVINU;

– PREDLOG ZAKONA O NAKNADAMA ZA KORIŠĆENJE JAVNIH DOBARA;

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA O GARANCIJI (PROJEKAT TEHNIČKO-PUTNIČKE STANICE (TPS) ZEMUN – FAZA 2) IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I EVROPSKE BANKE ZA OBNOVU I RAZVOJ;

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA O DRŽAVNOM KONCESIONALNOM ZAJMU ZA PROJEKAT IZGRADNJE OBILAZNICE OKO BEOGRADA NA AUTO-PUTU E-70/E-75, DEONICA: MOST PREKO REKE SAVE KOD OSTRUŽNICE – BUBANJ POTOK (SEKTORI 4, 5 I 6) IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE, KOJU PREDSTAVLJA MINISTARSTVO FINANSIJA KAO ZAJMOPRIMCA I KINESKE *EXPORT-IMPORT* BANKE KAO ZAJMODAVCA;

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU OKVIRNOG SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE NARODNE REPUBLIKE KINE O OBEZBEĐENJU REPUBLICI SRBIJI KONCESIONALNOG ZAJMA NARODNE REPUBLIKE KINE;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNI ZAKONA O PRIVREMENOM UREĐIVANJU OSNOVICA ZA OBRAČUN I ISPLATU PLATA, ODNOSNO ZARADA I DRUGIH STALNIH PRIMANJA KOD KORISNIKA JAVNIH SREDSTAVA;

– PREDLOG ZAKONA O DAVANJU GARANCIJE REPUBLIKE SRBIJE U KORIST *BANCA INTESA* AD BEOGRAD, ZA IZMIRIVANJE OBAVEZA JAVNOG PREDUZEĆA „SRBIJAGAS“ NOVI SAD PO OSNOVU UGOVORA O KREDITU ZA IZGRADNJU RAZVODNOG GASOVODA ALEKSANDROVAC – BRUS – KOPAONIK – RAŠKA – NOVI PAZAR – TUTIN (II FAZA);

– PREDLOG ZAKONA O DAVANJU GARANCIJE REPUBLIKE SRBIJE U KORIST *SOCIETE GENERALE* BANKE SRBIJA AD BEOGRAD, KOMERCIJALNE BANKE AD BEOGRAD, BANKE POŠTANSKA ŠTEDIONICA AD BEOGRAD, OTP BANKE SRBIJA AD NOVI SAD I VOJVODANSKE BANKE AD NOVI SAD PO ZADUŽENJU JAVNOG PREDUZEĆA „SRBIJAGAS“ NOVI SAD, PO OSNOVU UGOVORA O KREDITU ZA IZGRADNJU GASOVODA NA TERITORIJI REPUBLIKE SRBIJE OD GRANICE SA REPUBLIKOM BUGARSKOM DO GRANICE SA MAĐARSKOM I DRUGIM SUSEDNIM ZEMLJAMA SA REPUBLIKOM SRBIJOM;

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU ANEKSA BROJ 1 FINANSIJSKOG UGOVORA ŽELEZNIČKA PRUGA NIŠ–DIMITROVGRAD OD 31. JANUARA 2018. GODINE IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I EVROPSKE INVESTICIONE BANKE;

- PREDLOG ZAKONA O IZMENI I DOPUNAMA ZAKONA O PRIVREDNIM DRUŠTVIMA;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STEČAJU;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ULAGANJIMA;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SUDSKIM TAKSAMA;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O RADNOM VREMENU POSADE VOZILA U DRUMSKOM PREVOZU I TAHOGRAFIJAMA;
- PREDLOG ZAKONA O DOPUNI ZAKONA O KOMUNALNIM DELATNOSTIMA;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POSTUPKU UPISA U KATASTAR NEPOKRETNOSTI I VODOVA;
- PREDLOG ZAKONA O FONDU ZA NAUKU REPUBLIKE SRBIJE;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PATENTIMA;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA ZAKONA O PRIVREMENOM UREĐIVANJU NAČINA NAPLATE TAKSE ZA JAVNI MEDIJSKI SERVIS;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNIM SLUŽBENICIMA;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PLATAMA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA I NAMEŠTENIKA;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAPOSLENIMA U AUTONOMNIM POKRAJINAMA I JEDINICAMA LOKALNE SAMOUPRAVE;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA ZAKONA O PLATAMA SLUŽBENIKA I NAMEŠTENIKA U ORGANIMA AUTONOMNE POKRAJINE I JEDINICE LOKALNE SAMOUPRAVE;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENI ZAKONA O NAČINU ODREĐIVANJA MAKSIMALNOG BROJA ZAPOSLENIH U JAVNOM SEKTORU;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA ZAKONA O ZAPOSLENIMA U JAVNIM SLUŽBAMA;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA ZAKONA O SISTEMU PLATA ZAPOSLENIH U JAVNOM SEKTORU;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA ZAKONA O PLATAMA ZAPOSLENIH U JAVNIM AGENCIJAMA I DRUGIM

ORGANIZACIJAMA KOJE JE OSNOVALA REPUBLIKA SRBIJA, AUTONOMNA POKRAJINA ILI JEDINICA LOKALNE SAMOUPRAVE;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O INSPEKCIJSKOM NADZORU;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O VODAMA;

– PREDLOG ZAKONA O RADIJACIONOJ I NUKLEARNOJ SIGURNOSTI I BEZBEDNOSTI;

– PREDLOG ZAKONA O STICANJU PRAVA SVOJINE NA ZEMLJIŠTU, OBJEKTIMA I VODOVIMA RUDARSKO-TOPIIONIČARSKOG BASENA RTB BOR DOO BOR;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O UTVRĐIVANJU JAVNOG INTERESA I POSEBNIM POSTUPCIMA EKSPROPRIJACIJE I PRIBAVLJANJA DOKUMENTACIJE RADI REALIZACIJE IZGRADNJE SISTEMA ZA TRANSPORT PRIRODNOG GASA „JUŽNI TOK“;

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU STRANA POTPISNICA KONVENCIJE O POLICIJSKOJ SARADNJI U JUGOISTOČNOJ EVROPI O AUTOMATSKOJ RAZMENI DNK PODATAKA, DAKTILOSKOPSKIH PODATAKA I PODATAKA O REGISTROVANIM VOZILIMA, SA SPORAZUMOM O SPROVOĐENJU SPORAZUMA IZMEĐU STRANA POTPISNICA KONVENCIJE O POLICIJSKOJ SARADNJI U JUGOISTOČNOJ EVROPI O AUTOMATSKOJ RAZMENI DNK PODATAKA, DAKTILOSKOPSKIH PODATAKA I PODATAKA O REGISTROVANIM VOZILIMA;

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE INDIJE O SARADNJI U OBLASTI KULTURE, UMETNOSTI, MLADIH, SPORTA I MEDIJA;

– PREDLOG AUTENTIČNOG TUMAČENJA ODREDBA ČLANA 37. ST. 1–3, STAV 4. TAČKA 4) I ČLANA 147. ZAKONA O RADU („SLUŽBENI GLASNIK RS“, BR. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13, 75/14, 13/17–US I 113/17);

– PREDLOG AUTENTIČNOG TUMAČENJA ODREDBE ČLANA 22. ZAKONA O OPŠTEM UPRAVNOM POSTUPKU („SLUŽBENI GLASNIK RS“, BR. 18/16);

– PREDLOG ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA AKTA ZAŠTITNIKA GRAĐANA;

– PREDLOG ODLUKE O IZBORU PREDSEDNIKA SUDOVA;

– PREDLOG ODLUKE O IZBORU SUDIJA KOJI SE PRVI PUT BIRAJU NA SUDIJSKU FUNKCIJU;

– PREDLOG ODLUKE O PRESTANKU FUNKCIJE PREDSEDNIKA VRHOVNOG KASACIONOG SUDA;

– PREDLOG ODLUKE O IZBORU ZAMENIKA JAVNOG TUŽIOCA;

– PREDLOG ODLUKE O PRESTANKU FUNKCIJE ČLANA REPUBLIČKE KOMISIJE ZA ZAŠTITU PRAVA U POSTUPCIMA JAVNIH NABAVKI;

– PREDLOG ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA FINANSIJSKI PLAN REGULATORNOG TELA ZA ELEKTRONSKE MEDIJE ZA 2018. GODINU;

– PREDLOG ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA FINANSIJSKI PLAN REGULATORNOG TELA ZA ELEKTRONSKE MEDIJE ZA 2019. GODINU;

– PREDLOG ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA IZMENE POJEDINIH RASHODA BEZ PROMENE UKUPNIH RASHODA FINANSIJSKOG PLANA REGULATORNOG TELA ZA ELEKTRONSKE MEDIJE ZA 2018. GODINU;

– PREDLOG ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA FINANSIJSKI PLAN AGENCIJE ZA ENERGETIKU REPUBLIKE SRBIJE ZA 2019. GODINU.

(Miladin Ševarlić: Poslovnik.)

Izvinjavam se, izvolite.

MILADIN ŠEVARLIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Juče je počeo veliki Božićni post. Završava se novembar...

Član 107, poštovanje Skupštine.

Kraj je novembra, a Narodna skupština, izuzimajući jednu izložbu fotografija u holu, tridesetak fotografija, ničim nije obeležila jubilej, sto godina od završetka Prvog svetskog rata, pa vas pitam – da li će biti održana neka posebna, tematska sednica? Ako neće, možemo li barem u vreme Božićnog posta da jednim minutom ćutanja odamo poštu za 1.250.000 poginulih vojnika i civila Kraljevine Srbije, ako je ova država pravni sledbenik Kraljevine Srbije? Hvala.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem na vašem pitanju.

Vi ste se javili po Poslovniku, da je prekršen određeni član, a ne mogu da nađem takav član na koji ste vi dali svoj komentar. Hvala lepo.

Da li se neko javlja za nastavak?

Goran Ćirić.

GORAN ĆIRIĆ: Poštovane kolegice i kolege, poštovana predsedavajuća, poštovani ministri, saradnici, i u ovom zasedanju Parlamenta imamo nešto što je utvrđena praksa i mislim da je loše da se već navikavamo na način na koji govorimo o budžetu i na način na koji prihvatamo da Vlada dostavi

najvažniji zakonski akt u jednoj godini. Mnoge moje kolegice i kolege su govorile, pre svega iz opozicije, o tome da je nedopustivo, i zaista je nedopustivo, da se zakon o budžetu, uz još 62 važna zakona, dostavlja Narodnoj skupštini, svima nama, a pre svega predstavlja građanima Republike Srbije, i daje rok od dva dana da se da doprinos jednom tako važnom aktu.

Najčešće se govori o tome da se žalimo da nismo imali vremena. Ne, imali smo vremena i naravno da smo radili na ovom budžetu, imamo iskustvo i možemo da uporedimo tabele iz prethodnih godina sa planom za 2019. godinu, ali je to pre svega odnos Vlade prema instituciji Narodne skupštine. To jeste nasilje prema Narodnoj skupštini, nasilje prema instituciji Narodne skupštine, jer budžetski kalendar jasno definiše da je potrebno dostaviti ova dokumenta 1. novembra i da je potrebno imati 45 dana da bi se doprinelo najboljim rešenjima i da bismo utvrdili neke prioritete u trošenju prikupljenih sredstava za 2019. godinu, a to jeste važno za život ljudi u Srbiji. Na ovakav način pokazujemo da budžet shvatamo kao dokument koji ima svoje eksel tabele, ima svoje brojeve, ali retko govorimo o tome šta svaka tabela, šta svaka kolona i svaka brojka znači za realni život naših građana. Ja ću pokušati da govorim o tome.

Ministar finansija je predstavljajući predlog budžeta za 2019. godinu govorio da je razvojni i da je socijalno odgovoran. On je baziran na nekim parametrima koji su nama predstavljeni: to je pretpostavljeni rast BDP-a od 3%, sa jednim važnim parametrom i stalnom mantrom koju slušamo godinama ovde u Parlamentu i od ministra, a to je da se smanjuje javni dug u Srbiji, i da će ovako odgovorno projektovan budžet za 2019. godinu smanjivati i dalje javni dug u Srbiji, a da je cilj da učešće javnog duga u BDP-u do kraja 2019. godine iznosi 51%. Evo, to je okvir, to su parametri za projektovanje budžeta za 2019. godinu i to nama treba da da garancije da je on na odgovoran način napravljen.

Da bismo verovali tom budžetu i toj projekciji, prvi preduslov je da raspravljamo ovde u Skupštini o usvajanju završnog računa budžeta za prethodne godine, i 2017. i 2018. godinu. Prošle su mnoge godine ove većine, ove vlade, a da nije usvojen zakon o završnom računu o budžetu. Najčešći odgovor i pravdanje za tako nešto je – pa, to se nije radilo ni u vreme prethodnih vlada. Tačno je, nije se radilo ni u vreme prethodnih vlada, a moram da kažem da sam ponosan da sam bio deo Skupštine i poslanik u Skupštini Republike Srbije kada je poslednji put usvojen Zakon o završnom računu budžeta, to je zakon iz 2002. godine. Dakle, 2002. godine je usvojen taj zakon; evo, sada smo na usvajanju budžeta za 2019. godinu, prošlo je 17 godina a da nema opravdanja za to da se kaže – evo, i proteklih godina nismo usvajali budžet.

Drugi važan parametar, mislim da je važno da raspravimo to sa ministrom finansija, to je javni dug. Kako to pada javni dug i kako se ova vlada hvali da je spasla zemlju od bankrotstva pred kojim je bila 2014. godine, s tim da prećutkuje ko je bio predsednik Vlade 2014. godine, ko je bio većina u Vladi,

ko je bio ministar finansija i ko je birao tu vladu. Naravno, ova većina koja i sada predstavlja većinu u Skupštini, i najveći broj ministara koji sede u ovoj vladi. Dakle, vi ste najodgovorniji.

Godine 2012, sredinom godine, kada je pobedio Tomislav Nikolić na predsedničkim izborima i kada je formirana nova vlada, javni dug je iznosio 15.300.000.000, 2014. godine dosegao je 25.000.000.000. Dakle, za deset milijardi je za dve godine zemlja zadužena i, zamislite, neko je bio spreman da daje kredite zemlji koja je u tom trenutku, kako ste vi govorili, bila pred bankrotstvom. Pa teško se daje bilo kome pozajmica ako neko zna da ste pred bankrotstvom. Dakle, 2014. godine, tačno, zemlja je dovedena do ivice bankrotstva, ali to je vaša odgovornost.

Poslednjih godina se zaista smanjio taj dug sa dvadeset pet milijardi na dvadeset četiri milijarde. Vrlo retko čujemo taj podatak o tome koliki je apsolutni iznos javnog duga. Da, on je dvadeset četiri milijarde evra u ovom trenutku, a možda i nešto veći, pa je varirao između dvadeset četiri i trista, petsto, nešto manje, ali je, može se reći, u poslednje tri-četiri godine taj iznos skoro fiksiran na dvadeset četiri milijarde i nije se menjao. Kada to prihvatite, kako onda može dug da pada ako je fiksiran poslednje četiri godine? Ali stalno čujemo – mi smanjujemo dug, mi smanjujemo dug, mi smanjujemo dug. Ne, dug je ostao dvadeset četiri milijarde evra.

Sada, na osnovu tog iznosa duga, nama se ovde predstavlja budžet za 2019. godinu, gde se kaže – doći ćemo do 51% učešća javnog duga u BDP-u. To znači da se planira da ćemo ostvariti BDP za 2019. godinu jednostavnom računicom, dvadeset četiri puta dva, četrdeset osam milijardi evra. To je jednostavno izračunati, to je jednostavno za đake iz trećeg ili četvrtog razreda osnovne škole.

Svetska banka.... Onaj poslednji podatak koji je nama dostupan, da ne bismo govorili o sopstvenim izvorima, Svetska banka dala je podatak da je BDP Srbije za 2017. godinu iznosio 37.000.000.000 evra. Dakle, plan je, uz uslov da ćete ostvariti ciljeve koji su ovde nama predstavljeni, da dođemo do nivoa 51% javnog duga u odnosu na BDP, da ćemo ostvariti u 2019. godini 48 milijardi, 11 milijardi više u odnosu na 2017. godinu. Za dve godine, 11 milijardi evra, u učešću 37 milijardi iz 2017. godine, predstavlja oko 27% rasta, 27% rasta za dve godine.

Sada poredite, i sada ću govoriti zbog čega ovaj budžet nije razvojni. I sam Fiskalni savet je dao podatke da su predloženi koraci nedovoljno efikasni, i govorio o tome koliki je realni rast BDP-a bio za poslednjih pet godina, kumulativno 10%, uz uračunatih ovih 4,5%, to znači da je za prethodne četiri godine ukupan rast bio nešto manji od 6%. Te podatke smo gledali.

Kada smo se hvalili velikim uspehom, velikim rastom privrede, BDP-a, poredeći to sa Rumunijom, sa mnogim drugim zemljama iz jugoistočne Evrope,

videli smo da smo na začelju sa tim prosečnim rastom – u ovom trenutku 2% na godišnjem nivou. Ako zadržimo taj rast, čak i ovaj rast od 4%, kako ćemo dostići ovaj projektovani rast do 48 milijardi i onih 27% koje sam pominjao u razlici između 2017. i 2019. godine?

Zbog čega ovaj budžet, pored svih ovih podataka, po mom mišljenju, nije razvojni? I o tome govori Fiskalni savet, da je tačno da su planski povećani iznosi za kapitalne investicije, ali da trećina u toj strukturi jeste planirana za investiranje u institucije sile represije. Bilo bi važno da se transparentno pokaže na koji način će se trošiti taj novac, jer odavno nismo imali veće planove za investiranje i finansiranje BIA. Bilo bi važno da se pre svega taj novac investira u standard tih ljudi, i u Ministarstvu unutrašnjih poslova, i u Vojski i u BIA i, naravno, svih onih koji doprinose stabilnosti naše države, ali pre svega u ljude, ne u paušalno najavljuvanje nabavke opreme, ogromne količine naoružanja, najmodernijeg naoružanja za koje često čujemo, pancire, transportne avione, protivvazдушnu odbranu itd. Kada pogledate koliko se najavljivalo, vi u budžetu ne možete da nađete toliku količinu sredstava, pa makar i ta 4% ukupno uložili u sva ta sredstva. To je jasno svim ljudima koji imaju neke veze i neko razumevanje o opremi, vojnoj opremi, na tom nivou.

Dakle, zbog čega ovaj budžet nije razvojni? Puno je razloga, ali daću još jedan. Mislim da u nedostatku debate... A to je zaista nešto što nam najviše nedostaje, nedostaje nam debata o tome na koji način ćemo strukturirati našu privredu i na koji način ćemo dostizati više nivoe rasta BDP-a. Verujem u taj rast i često se u svetu govori o tome kako ćete podsticati taj rast – odozgo, sa nivoa države, centralne države ili odozdo, sa nivoa lokalnih samouprava i motivacije ljudi, koji će najbolje znati šta je njima najpotrebnije i na takav način najefikasnije plasirati svoja sredstva.

Šta se dešava sa budžetima i transferima prema lokalnim samoupravama? Evo, svih poslednjih godina se krši zakon, mislim da je to jasno, ne povećavaju se sredstva koja se transferišu lokalnim samoupravama, ostali smo na nivou od 33 milijarde. To je svakako potrebno povećati, baš zbog toga što su na takav način demotivisani ljudi jer nemaju dovoljno mogućnosti da investiraju u neku vrstu razvoja, u rešavanje svojih najvažnijih problema, a oni će to najbolje znati. Bolje od onih koji daju sebi diskreciona prava da povećavaju sa jedne milijarde, koliko je bilo sredstava u prošloj godini, za pojedinačne intervencije i dotacije, odlukom Vlade, prema lokalnim samoupravama, pa se taj diskrecioni deo povećava za još dve milijarde (dakle, ukupno na tri). Umesto 47 milijardi koje je trebalo usmeriti lokalnim samoupravama, ostaju 33 milijarde.

Verujem da je to jedan od najznačajnijih razloga usporenog rasta u Srbiji. Lokalne samouprave i ljudi na lokalnu su demotivisani jer nisu uključeni u donošenje odluka, beže od odluka jer nemaju niti dovoljno sredstava niti

dovoljno autoriteta da pribave i izbore se za veći nivo sredstava u lokalnim samoupravama.

Ovde nema uskog pogleda, stranačkog, zbog toga što najveći broj lokalnih samouprava drži te upravo vi, sa svojom većinom. Ali su žestoki napadi i tolika netrpeljivost, to smo čuli i u ovim pitanjima, prema onim lokalnim samoupravama, gradovima u kojima je opozicija. Dva grada i jedna opština su stalno na meti napada: Paraćin, Šabac, Čajetina. A te ljude su birali njihovi sugrađani i ti ljudi se bore za standard svojih sugrađana.

Fiskalni savet kritikuje nešto u tom delu finansiranja kapitalnih investicija, a to je nedovoljno sredstava za finansiranje infrastrukture. Nažalost, vidimo na koji način se i to što se odvoji za infrastrukturu realizuje, jer smo videli primere Grdeličke klisure i način na koji se saniraju klizišta u Grdeličkoj klisuri, ugrožavaju veliki projekti, povećavaju troškovi i produžuju rokovi. Videli smo šta se dešava na Koridoru 11 i internu svađu, „porodičnu“ svađu o tome ko je kriv za način izvođenja i da će se utrošiti još dodatnih budžetskih sredstava, i to je jedan ogroman problem.

Kao što vidimo i stalno govorimo o tome, ali nema preduzimanja koraka, da smo zemlja koja je ekološki najugroženija na ovim prostorima, da se oduzimaju reke ljudima, da se guraju metalne cevi, da otpad pliva po našim rekama, da ugrožavamo zdravu pijaću vodu, da nema sanitarnih deponija, da nema kolektora za prečišćavanje otpadnih voda. To je jedna od primedaba ne samo Fiskalnog saveta nego svih nas, ali mislim da je preduslov da uđemo u ta rešenja više mogućnosti za ljude koji predstavljaju lokalne samouprave i više novca za sve njih.

Zbog čega ovaj budžet nije socijalni? To je najvažnije pitanje za sve nas. Ja sam često pri predlaganju nekih zakona govorio o trenutnom socijalnom statusu u Srbiji. Siromaštvo u Srbiji je nikad veće. Videli smo skoro podatke, 10% građana Srbije živi ispod linije siromaštva, 10% građana je 700.000 ljudi u Srbiji. Granica siromaštva je 11.700 dinara po članu porodice. Za četvoročlanu porodicu je utvrđena granica, po nekim kriterijumima, sa decom, dvoje dece ispod 14 godina, od 31.500 dinara. Kada znate da je definisana minimalna potrošačka korpa od 37.000 dinara, vidite da ispod te granice imamo 10% ljudi. Do granice minimalne potrošačke korpe ostaje još 6.500 dinara da bi se skratio kraj s krajem od 1. do 31. u mesecu. Na toj granici linije siromaštva u Srbiji je 40% ljudi u opasnosti od siromaštva i socijalne isključenosti. To su teme o kojima treba razgovarati.

Na koji način ste vi utvrđivali svoje prioritete gde ćete investirati novac u budžet? Ovde govorimo o tim prioritetima. Ja pitam sad ministra finansija da li on misli da je prioritet ovih 250 miliona novog zaduženja za izgradnju Nacionalnog stadiona u Srbiji, 250 miliona.

Imam jednostavan predlog za vas pošto verovatno nećemo imati prilike da govorimo u delu rasprave o amandmanima. Imam jedan amandman koji sam predlagao u poslednje četiri godine upravo zbog dece koja svakodnevno – a govorili smo o 700.000 ljudi u Srbiji koji žive ispod granice siromaštva – idu bez doručka u školu. Hajde da obezbedimo besplatnu užinu za svu decu u Srbiji, makar jedan zdrav obrok. Dvesta pedeset miliona evra za Nacionalni stadion, a nemamo dovoljno spremnosti da preusmerimo deo sredstava u učenički standard!

Ovde sede mnogi predstavnici stranaka koje sebe predstavljaju kao socijaldemokratske. Ne vidim razloga... Mislim da su tu i ministar finansija i ministar prosvete, mogu da razmišljaju o tome. Ne morate da prihvatite moj amandman i način na koji se predlaže transfer sredstava. Da li iz subvencija, da li iz nekog drugog razdela ili ovako besmislenih projekata kakav je Nacionalni stadion od 250 miliona evra, nađite rešenje i povećajte razdeo u učeničkom standardu, to je predlog. I probajte da sa pomenutim predstavnicima lokalnih samouprava tražite rešenje da obezbedimo svakom detetu u Srbiji jedan besplatan obrok. Onda smo nešto uradili, onda smo možda napravili neki iskorak u budžetu za 2019. godinu.

Kratka pitanja, pošto je ostalo malo vremena, za ministra finansija. Nisam video da li ste u 2019. godini planirali sredstva od koncesije za Aerodrom „Nikola Tesla“. Dakle, oko 417 miliona ste najavljivali, da će do kraja 2018. godine biti objavljen ugovor o koncesiji Aerodroma „Nikola Tesla“. Da li će ta sredstva leći na račun budžeta Srbije do kraja ove godine pošto nisam video da se to očekuje u 2019. godini?

Još jedno pitanje – da li, gospodine ministre, očekujemo neki prihod od dividendi iz zajedničkog projekta „Beograd na vodi“? Mi smo glasali protiv tog projekta, ali država Srbija je suvlasnik 32% u projektu „Beograd na vodi“ već četiri godine. Da li imamo neki izveštaj, završni račun tog preduzeća? Vidimo da se hvalite uspešnim projektom, kolika je dobit tog preduzeća i koliko je učešće svih građana Srbije u toj dobiti? Dakle, većinski vlasnik ima 68%, Srbija ima 32%, samim tim i svi građani Srbije. Koliki je dosad bio doprinos i koliko je dividendi uplaćeno na račun budžeta iz tog projekta?

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala, kolega Ćiriću.

Za reč se javio dr Siniša Mali, ministar finansija.

Izvolite, ministre.

SINIŠA MALI: Hvala lepo.

Osvrnuo bih se na par stvari za koje mislim da je veoma važno da ih građani Srbije razumeju, a prevashodno pitanje javnog duga i njegove visine. Nakon neodgovornih, nepromišljenih odluka iz 2008. godine, javni dug naše zemlje kreće vrtoglavom brzinom da raste. Dragi građani i uvaženi poslanici,

pročitau vam nekoliko cifara da vidite koliko je to ubrzanom trajektorijom išlo 2008. godine, kako je izgledalo tada i gde smo danas.

Dakle, na dan 31.12.2008. godine javni dug Republike Srbije iznosi 8,8 milijardi dinara. Godine 2009. raste za 12%. Veoma mi je važno da čujete procentualni rast javnog duga iz godine u godinu i da vidite o kakvoj neodgovornoj politici se radi. Godine 2010. javni dug Republike Srbije raste za 23,4%, na preko dvanaest milijardi, sa devet na dvanaest. Godine 2011. raste za dodatnih 21,6%, na 14,8 milijardi; 2012. godine stanje duga je 17,7 milijardi, za 19,8% više nego godinu dana pre; 2013. godine javni dug je 20,1 milijardu, dodatnih 13,6%. Ovo su ogromne, dvocifrene stope rasta javnog duga od 2009. do 2013. godine. Dakle, da građani Srbije znaju kakvom je brzinom taj javni dug rastao, tako je 2014. godine, a evo čujem i neke komentare – kraj 2014. godine, 22,7 milijardi. Dakle, svi oni dugovi koji su uzimani tokom vremena, ta trajektorija naravno raste, i 2015. godine se zaustavlja. Zaustavlja se jer smo uspeli merama fiskalne konsolidacije da zaustavimo suludu trajektoriju javnog duga, koja je bila zasnovana na neodgovornim odlukama, koja je dovela do toga da Srbija 2014. godine i 2013. godine bude pred bankrotom, da bude nesposobna da vraća svoje dugove zbog ove nerazumne politike.

A cifre sam vam, dragi građani i uvaženi poslanici, upravo pročitao. Od 2015. godine, dakle 2015. ukupni javni dug je 24,8 milijardi, 2016. godine 24,8 milijardi, dakle u apsolutnom iznosu, za razliku od prethodnih vlasti koje su za dvadeset i nešto odsto godišnje dizale javni dug. Ne postoji promena u javnom dugu, a svesni ste svi koliko smo investicija uradili u tom periodu. Godine 2017 – 23,2 milijarde, manje nego 24 milijarde. Veoma je važno razumeti da je prethodna vlast svojim neodgovornim odlukama... Godine 2018 – 24,2, do kraja godine. Dakle, nema govora o porastu javnog duga za preko 20% godišnje, kako su neki drugi i neki pre nas vodili ovu državu.

Zašto je to veoma važno? Da građani Srbije znaju, 2013. godine isplaćivali smo, dospevala je na naplatu ta glavnica i te kamate dugova koji su uzimani od 2008. godine, 89 milijardi je 2013. godine dato samo na kamate na skupe kredite koje je neko drugi uzimao pre nas; 2014. godine na te iste stare kredite 110 milijardi dinara, samo kamata; 2015. godine samo na kamate budžet Republike Srbije, odnosno građani Srbije isplatili su 125 milijardi dinara, kamate na dugove koje su po nenormalno visokim kamatnim stopama uzimali oni pre nas i tako doveli zemlju do bankrotstva. Nakon toga, 2018. godine, dame i gospodo, ukupan trošak kamate iznosi samo 97 milijardi dinara. Za nas je to i dalje mnogo, ali je 2019. godine, u budžetu koji je pred vama, još 14 milijardi dinara manje za kamate.

Samo po tim ciframa vidite razliku između naše odgovorne ekonomske politike, koja se vidi u tome kako se javni dug drži pod kontrolom, a to je samo jedan aspekt ekonomske politike, i s druge strane, neodgovorne politike koja je

za po dvadeset i više posto uvećavala javni dug naše zemlje i time ugrožavala finansijsku stabilnost Republike Srbije i, naravno, budućnost građana Srbije. To je samo jedan aspekt. I da završimo, po pitanju javnog duga, iznosa javnog duga, tu vrstu dileme.

S druge strane, u istom tom periodu kada povećavaju javni dug za preko 20% godišnje, oni imaju rast BDP-a, negativan rast BDP-a: 2009. godine od 3,1%, 2010. godine rast 0,6%, 2011. godine 1,4%, 2012. godine opet negativan rast srpske ekonomije od 1% godišnje.

Osnovni pokazatelj uspešnosti jedne ekonomije, ili jedan od osnovnih, osim stope rasta same po sebi, jeste učešće javnog duga u BDP-u. Njihova neodgovorna politika dovela je do toga da rast javnog duga u apsolutnom iznosu bude neverovatno visok a da, s druge strane, BDP pada. Zato je Srbija bila pred bankrotom 2013. godine.

Rezultati iz 2018. godine pokazuju sledeće: nama udeo javnog duga u BDP-u opada, sa 77, 78, 79, koliko je bilo 2013. i 2014. godine, s obzirom na neodgovorne odluke prethodnih vlasti, mi smo sada na 55,6%, nivo Mastrihta je 60%. Dakle, mi ulazimo potpuno u sigurnu zonu, gde nam je javni dug potpuno pod kontrolom, gde imamo stope rasta za prvih devet meseci, da podsetim vas i građane Srbije, 4,5%. Ne samo da nam ekonomija raste, ne samo da investiramo u javnu infrastrukturu više nego ikad, već, i pored toga što investiramo, mi i dalje držimo javni dug pod kontrolom i taj javni dug kao udeo u BDP-u smanjuje se iz godine u godinu.

Po pitanju ekonomske teorije, da ne bude samo ekonomska praksa, za one koji ne znaju, nikada se ne posmatra apsolutni iznos javnog duga sam po sebi, mora da se vidi i uporedi sa veličinom ekonomije. Javni dug Francuske je 120% ili 112% u odnosu na BDP, Španije takođe, Italije još veći, dakle velike su to ekonomije, koje mogu da nose više javnog duga. Mi želimo da budemo konzervativni, da budemo sigurni i želimo da na ovaj način obezbedimo sigurnu budućnost za našu decu, da imamo što manje javnog duga i što više stope rasta. Upravo je to osnova budžeta za 2019. godinu, sa kojim su se, da vas podsetim, saglasili članovi Fiskalnog saveta, koji su upravo o tome govorili.

Druga stvar koja je veoma važna vezana je za investicije. Dozvolićete mi da u sledećih minut-dva samo pročitati neke od najvažnijih investicija, velikih, a onda ću krenuti na one manje, koje su veoma važne, jer nam nikada budžet za investicije neće biti veći nego sledeće godine. Dakle, Kragujevac–Batočina, auto-put Obrenovac–Ljig, pet milijardi, sve je u budžetu. Govorim, recimo, samo budžet Ministarstva za građevinu. Brza saobraćajnica Novi Sad – Ruma; Kelebija – petlja Subotica jug; Surčin–Obrenovac, završetak izgradnje auto-puta E-763; završetak beogradske obilaznice, most preko reke Save, Ostružnica – Bujanj Potok; izgradnja auto-puta E-70, deonice Prosek – Crvena Reka –

Čiflik – Pirot itd; izgradnja auto-puta E-80, razne rekonstrukcije mostova, tunela itd.

Onda sam želeo da vas upoznam sa planom koji ima Kancelarija za javna ulaganja. da vidite samo, u Kancelariji za javna ulaganja, nikada veći budžet nego što će biti 2019. godine, skoro deset milijardi dinara, gde imate od rekonstrukcije KBC „Dragiša Mišović“, „Tiršove“, „Višegradske“, KBC Zemun, GAK „Narodni front“, Centar za radiologiju i magnetnu rezonancu, Institut za ortopedsko-hirurške bolesti Banjica itd., do Zdravstvenog centra u Arandelovcu, Opšte bolnice u Valjevu, Zdravstvenog centra Vranje, Opšte bolnice Gornji Milanovac, Zdravstvenog centra Zaječar.

Naše bolnice, kao što vidite, iz godine u godinu, iz meseca u mesec izgledaju sve bolje. Izdvajamo novac za ono što je važno za građane Srbije, a to je da naši zdravstveni centri, naši klinički centri izgledaju što bolje i pruže adekvatnu negu građanima Srbije. Kao što imate priliku da vidite, Klinički centar u Nišu je najsavremeniji klinički centar u ovom delu Evrope, niko nema takav kakav mi imamo. Mi smo ga izgradili, mi smo ga otvorili, za razliku od toga što vi ništa po tom pitanju niste uradili.

(Radoslav Milojević sve vreme sa mesta pokazuje slike i govori: Pogledajte na šta vam liče bolnice.)

I još jedna stvar koja je generalna, ali tu treba već imati malo više znanja iz ekonomske teorije i ekonomske prakse: veoma je važno reći da u uslovima kada imate fiskalnu konsolidaciju, u uslovima kada pokušavate zemlju da iščupate iz tih kandži bankrota u koje nas je stavila prethodna vlast, ne očekujete visoke stope rasta. A mi smo i pored toga, završetkom finansijske konsolidacije, evo već ove godine, imali stope rasta kakve nema skoro nijedna ekonomija u Evropi; ima ih par koje su pre nas, nema ih mnogo. To je neverovatan uspeh i pokazuje koliko nam je finansijska stabilnost važna i koliko je ona osnova za dalji rast i razvoj naše ekonomije. Hvala puno.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Milojeviću, ja vas molim, šta vam je? Šta vam se desilo, stvarno?

(Radoslav Milojević: Šta mi se desilo? Šta ti mene pitaš šta mi se desilo, na šta to liči? Nismo na ulici.)

Nemojte da dobacujete.

(Goran Ćirić: Replika.)

Reč ima Marijan Ristićević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, juče je neko govorio o vakcinama; ja mislim da je naša opozicija, onaj deo tamo, vakcinisana protiv sramote. Boga se ne boje, ljudi se ne stide. I verujem da su vredni, vredni su kao krtice, u potkopavanju svoje države. Oni se raduju svakoj nevolji i nesreći koja zadesi našu državu. Raduju se čak i svakom ubistvu Srbina

na Kosovu i zločin Albanaca uvek hoće da pripišu Srbima. Oni u Srbiji ne navijaju za uspeh. Vi koji ih slušate ovih dana, posebno dragi gledaoci, mogli ste se uveriti da navijaju za neuspeh.

Ja sam ovde doneo dva budžeta, jedan iz 2018. za 2019, i jedan iz 2011. za 2012. godinu. Moramo znati da je država zajednica ljudi i da svako srazmerno svojim sposobnostima u budžet ubacuje određenu sumu novca. Ne možemo svi sami sebe da školujemo, sami sebe da lečimo, ne možemo svi sami sebi da izgradimo put, ne možemo svi sami sebi da vršimo komunalne usluge, i za to služi javna potrošnja, odnosno za to služe budžeti, da građanima to obezbede.

Građani su vlasnici države. Ona je bila surovo istrgnuta iz njihovih ruku, zatekli smo potpuno obezglavljenju državu, bez ikakvog političkog ugleda, potpuno teritorijalno razvaljenu, a razvalili su je oni uz pomoć Albanaca, potpuno obogaljenju, ekonomski devastiranu, socijalno nemoćnu, moralno unakaženu. Danas nam oni drže predavanja. Zato kažem da su oni vakcinisani protiv sramote.

Da krenemo redom. Oni su 2012. godine skupili 824 milijarde, 2019. godine je to 1.246 milijarde, što je 422 milijarde više nego 2012. Da imaju stida i srama, poklopili bi se ušima. Ja sad mogu da pitam gde su se dele te tri i po milijarde evra koje oni nisu skupili, u istoj državi, sa istim poreskim osnovama, sa istim kursom. Gde su se dele, gospodo upropastitelji, tri i po milijarde? Vi danas nešto pričate.

Da vidimo šta su bili poreski prihodi. Iz toga ćemo videti standard građana i stanje u privredi, vrlo lako, ako nismo zlonamerni, ako ne navijamo protiv Srbije, ako navijamo za Srbiju. Lako ćemo utvrditi da su poreski prihodi za sledeću godinu 1.059 milijardi. Kod njih su poreski prihodi bili, čini mi se, 750 milijardi. Sad možemo da pričamo gde im se delo trista milijardi prihoda. Kako su to podelili? S kim su delili? Ko je bio amnestiran od plaćanja poreza?

Idemo dalje. Porez na dohodak građana je bio 42 milijarde, sada je 1.059. Bio je 42, sada 1.059, hiljadu milijardi više građani plate poreza na dohodak, što znači da je njihov dohodak 25 puta veći nego što je bio za vreme njihove vlasti. Idemo dalje. Porez na dobit pravnih lica je kod njih bio 39 milijardi, nadam se da ministar prati, to je bilo 2012. godine, danas je porez na dobit pravnih lica 108 milijardi. Znači da je veći tri puta. Porez na dodatnu vrednost, a tu možemo da vidimo koja je potrošnja, danas je 539, a kod njih je bio 362 milijarde. Znači, to je uvećanje gotovo duplo. Sad ja njih pitam, stvarno, da li su vakcinisani protiv sramote kad ovaj podatak nisu приметili.

Šta oni hoće da kažu? Hoće da kažu sledeće, dva dana ih slušam: da je bolje skupiti 824 nego 1.249 milijarde, da je bolji budžetski deficit od 200 milijardi, koliko je na kraju 2012. godine izašao, a projektovan bio na 134, nego imati suficit. Oni kažu da su bolje manje plate i penzije iz kredita, nego veće od

zarađenog novca. To sam čuo. Čuo sam da je bolje imati 400.000 otpuštenih, nego zaposlenih. To oni tvrde. Tvrde da je bolji minimalac od 160 evra, 2012. godine, nego danas – 230 evra. Tvrde da je bolja prosečna plata koja je bila 320 evra od današnjih 430 evra. Oni kažu da je bolje imati pad BDP-a od 3,5%, koliko je bio, nego rast od 4% koliko je sada. Kažu da je bolji manji izvoz od većeg izvoza. Tvrde da je bolja pokrivenost izvoza uvozom od 50% nego danas – 75%. Kažu da je bolje imati inflaciju i rast cena od 6%, nego je danas gotovo uopšte nemati i svesti je na 1%. Oni kažu da je bolje imati rast kursa godišnje, prosečno, od 8%, nego da on miruje šest godina.

Oni kažu da je bolje isplaćivati manje penzije iz kredita, nego veće od zarađenog novca. Da je bolje klanjati se i klečati, nego se uspravljati. Oni kažu da je bolje dati komad teritorije, nego pokušati da se deo te teritorije vrati. Kažu da je bolje državni kapital prodavati jeftino, nego skupo. Kažu da je bolje preduzeće prodati za tri evra, nego za 120 miliona, kao PKB. Kažu da je bolje da država proda kapital, nego da ga kupuje i uvećava. Sve se to iz njihovih diskusija moglo čuti.

Oni kažu da je bolje prikrivati nasilnike, nego ih otkrivati. Kažu da je bolje rušiti državu Srbiju, nego je graditi. Kažu da je bolje ne graditi, nego graditi. Kažu da je bolje nemati auto-puteve, nego ih izgrađivati. Kažu da je bolje nemati vojsku i oružje, nego imati. Samo da podsetim, pretopili su 700 oklopnih vozila. Od avijacije nam je ostao jedan pokvareni avion i orlovi na zastavi.

Oni kažu da je bolje nemati proizvodnju, nego je imati. Kažu da su subvencije u poljoprivredi od 19 milijardi iz 2012. godine veće od subvencija danas od skoro 42 milijarde. To oni kažu. Oni ne bi da seju, oni ne bi da sade, oni bi samo da beru. Ma ne bi oni ni da beru, oni bi da mi nabereмо pa da im donesemo.

Njihova ekonomska politika je sledeća: posade čvarak i sutra idu da obidu da li je niklo prase. E, to je njihova ekonomska politika i reći ću zašto mislim da je to tako. To je Miki Maus politika.

Juče smo čuli da treba oterati strane investitore, da treba smanjiti poreze, a povećati davanja. Ukinuti poreze, a povećati plate i penzije. Država ne treba da uzima, već samo da daje. Ne treba da se stvara, treba samo da se uzima. Ne treba imati strane investitore koji će dizati proizvodnju, ne treba ih subvencionisati. A, da ih podsetim, zbog tih subvencija i nešto nižih ličnih dohodaka nego u Evropi, ja moram priznati, mi ne dovodimo investitore samo da bi zaposlili ljude i da bi kupili nove tehnologije i nova znanja, nego da bismo danas-sutra, kao Kina i neke druge države, na osnovu te jeftine snage i kupovine znanja mogli da napravimo malo bolji proizvod. To je njihova politika, to je ono što ja zovem Miki Maus politika.

Šta mi treba da radimo? Ja zahvaljujem na subvencijama za poljoprivredu. Oni kažu da je 19 milijardi više od 42. Moram da im kažem da smo to platili javnim dugom, to ministar zna. Te njihove subvencije neisplaćene, iz 2011. i 2012. godine, platili smo javnim dugom od 10,2 milijarde i rebalansom budžeta pre tri godine, koji je iznosio oko pet milijardi. Ni to niste isplatili. Ali zaboravljaju da smo mi subvencije preusmerili u stočarstvo, preradu, voćne zasade, u intenzivni razvoj poljoprivrede. Nećemo socijalnu, hoćemo da reagujemo da to bude u korist proizvodnje, u korist prerade, u korist ruralnog razvoja, da ono što seljaci na njivi, očevi, proizvedu, sinovi u preradi prerade, da prerada povuče poljoprivrednu proizvodnju, da se pritom koriste obnovljivi izvori energije koji će se stvoriti od žetvenih ostataka i bio-mase. To mi želimo. Mi želimo da uspemo.

Šta oni žele? Oni ne žele uspeh. Merdevine uspeha su takve da se ne možete popeti sa rukama u džepovima do uspeha. Oni merdevine uspeha doživljavaju kao lift, lift u kome će staviti ruke u džepove. Oni misle da se do uspeha dolazi ispijanjem pića, obilaskom kafića. To je njihova politika. Zato su nas doveli gde su nas doveli. Zato smo bili na rubu propasti i zato tvrdim danas, kada oni zameraju napretku države, kada žele neuspeh države, da su vakcinisani protiv sramote.

Oni će mnogo kamenja baciti na nas. Baciće kamenje kada budemo mi gurali taj njihov kamen uz brdo, taj teški kamen koji mi guramo uz brdo. Nama je pripala slava da podignemo državu Srbiju iz glina i blata u koje su je oni uvalili. I dok mi guramo taj kamen da izguramo, oni navijaju za kamen i bacaju se na nas novim kamenjem. Mi ćemo to kamenje skupiti, iskoristiti, neka nas gađaju. Skupićemo sve to kamenje i njime izgraditi dobar temelj države, dobru osnovu, na kojoj ćemo mi danas i neki sutra, još odgovorniji i vredniji od nas, nastaviti da grade ovu državu, kamen po kamen. Srbija više ne sme da bude zemlja golih zidova, kakvu smo je mi zatekli 2012. godine. Srbija treba da se takmiči, makar na Balkanu, sa zemljama koje su sad nešto ispred nas. Ja želim Srbiji uspeh, želim ono što dobar domaćin želi svojoj čeljadi. Želimo napredak i blagostanje.

Kada smo već kod kamena, moram vas podsetiti da morate da vodite računa da su oni veoma opasni ljudi, da su spremni da stanu na stranu Albanaca da bi srušili Vladu Republike Srbije.

Morate znati i to da bez obzira na količinu „laveža“ koja dolazi iz njihovih redova, od ljudi koji pljačkaju siromašne da bi ponovo bogatili Đilasa... Oni se, kao, zalažu sa siromašne, a svi su otišli kod Đilasa. Oni više ne veruju ni u Boga, kao onaj tamo Boškić Levoručica, njima je sada bog Đilas. Dakle, oni su otišli kod Đilasa, koji je kupio i NUNS i onu „drpokratsku stranku“ a, koliko vidim, kupio je i Boškića Levoručicu, ne zato što je izdašan već zato što je Boškić Levoručica bio jeftin.

I na kraju da vam kažem, Dostojevski je rekao – ako budete zastajkiivali da svakog psa koji laje na vas gađate kamenjem, nikada nećete doći do cilja. Zato vam savetujem, bez obzira na količinu „laveža“, da idemo dalje. Oni nisu vredni ni zastajkivanja, ni kamenja. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima Vojislav Vujić.

Izvolite.

(Goran Ćirić: Replika, pomenuta je Demokratska stranka.)

VOJISLAV VUJIĆ: Uvažena predsedavajuća, gospodo ministri, dame i gospodo poslanici...

PREDSEDNIK: Samo jedan momenat. Izvinjavam se vama.

Potpredsednik Marinković mi je rekao da nemate pravo na repliku.

(Goran Ćirić: Ali Demokratska stranka je pomenuta, Rističević je pomenuo.)

Nije pomenuo ni jedan jedini put.

(Goran Ćirić: Ja sam šef poslaničke grupe.)

U skladu s Poslovnikom, po osnovama koje daju pravo na repliku, ne.

(Goran Ćirić: Kako nije?)

Izvolite, i vama se izvinjavam.

VOJISLAV VUJIĆ: Hvala.

Gospodine ministre... Ja se izvinjavam, znate šta, mislim da je rasprava išla u jednom dobrom toku, nemate razloga sada, ni s jedne ni s druge strane, da ovo zaoštravate. Možemo da nastavimo da budemo konstruktivni, amandmani nas tek čekaju, pa ko ima bolji predlog, neki može i da bude usvojen. Zato ću vas zamoliti da me ne dekoncentrišete.

Gospodine ministre, Poslanička grupa Jedinostvena Srbija će dati podršku ovom budžetu, svim zakonima, odlukama i sporazumima koji su na dnevnom redu. Rekli ste juče u vašem obrazlaganju da je osnov ovog budžeta, tj. da ovaj budžet stoji na tri stuba. Mi iz Jedinostvene Srbije bismo rekli – stoji na hoklici, pošto i ona ima tri noge, a po tome smo već polako i prepoznatljiviji. Znamo šta, kada je u pitanju hoklica i takav način razmišljanja, verujte mi, on daje dobre rezultate u praksi. Prvi stub su plate i penzije, drugi stub su kapitalne investicije i treći stub ovog budžeta jeste set mera za rast privrede i rasterećenje iste.

Meni juče nije bilo jasno kad su neki poslanici kritikovali to što su se u jednom trenutku plate i penzije smanjile; juče su kritikovali ponovo kada su penzije i plate povećane. I sad, da sam ja na vašem mestu, iskren da budem, ne znam kako bih to više mogao da razumem.

Ono što je činjenica jeste da budžet predviđa nizak deficit, i to već postaje polako trend u Srbiji. To znači da je manja inflacija, to znači da je stabilan kurs. Ponavljam, mi iz Jedinostvene Srbije dajemo podršku samim tim što ovaj budžet predviđa povećanje penzija, povećanje plata i povećanje izdavanja za poljoprivredu.

Kada su u pitanju penzije i teret koji su podneli najstariji građani, moram da spomenem i da pohvalim gest Aleksandra Vučića, koji je našao način da se lično svakom od tih penzionera obrati. Ja sam imao priliku da me jedan broj tih ljudi koji su primili to pismo kontaktiraju i da kažu da, ako budem u prilici, u njihovo ime izrazim zahvalnost. Evo, ja to sada činim. To je sitnica, rekao bi čovek, ali za sve njih pojedinačno to je velika stvar. Isto tako, ne sumnjam da ćete kao ministar finansija iznaći neki način da se u budućnosti vrati i nadoknadi taj teret koji su penzioneri podneli.

Dobro je i kada se planiraju subvencije za investitore jer danas je teže nego ikada dovesti investitora. To nije tako kod nas, to je u regionu. Znači, za istu tu situaciju sličnim merama se bore Hrvati, bore se ljudi u Bosni, bori se Makedonija, bore se i mnogo jače i ozbiljnije zemlje u smislu da su ranije od nas ušle u EU, tako da svaki način koji doprinosi dovođenju bar jednog investitora Poslanička grupa JS podržava.

Ono što vam isto ide u prilog jeste relativno mali broj amandmana koji su podneti na budžet. Ja imam priliku da šest godina ovde usvajam budžete i prvi put, iskren da budem, iznenađen sam da je ovako mali broj amandmana na budžet. To je poruka za građane koji možda ne stignu da prate, nisu upoznati sa kompletnim radom Skupštine, jedan od dokaza da je ovaj budžet dobar budžet.

Ono što je isto dobro, to je, pošto sam član Odbora za finansije, činjenica da vas je gospodin profesor Pavle Petrović na Odboru za finansije branio; ne branio, nego je zastupao vaše teze i rekao da ste u pravu. Kao neko ko sad sve ovako sublimira, mogu da kažem, ministre, da vama baš onako lako sve ide od ruke. Znači da radite ispravne stvari. Vaš plan je da trošite onoliko koliko će se prihodovati. To bi se kod nas iz Jedinствene Srbije nazvalo domaćinskim poslovanjem, jer mi tako funkcionišemo, i to je još jedan od razloga zbog kojih podržavamo ovakav budžet.

Kao neko ko dolazi iz turističkog mesta, ja sam inače iz Vrnjačke Banje, mogu da pohvalim i to da je turizam u Srbiji u porastu. Drago mi je što sam i u ovom budžetu video da su opredeljena sredstva za vaučere koje će iskoristiti građani Srbije kada budu u toku sezone ili van nje odlazili u turistička mesta.

Ja imam običaj da neki put nekog od kolega kritikujem, to danas neću da radim, danas neću da kritikujem ni predsednika Opštine Vrnjačka Banja, ali želim da vam dam jedan savet. Gospodine ministre, mogu da vam dam jedan savet, pa bih voleo i da mi date odgovor, ako je moguće, na kraju. Ovo se odnosi na vas i na Branka Ružića, mislim da bi trebalo da napravite jednu uporednu analizu svih gradova i opština u Srbiji i vidite koji su to gradovi i opštine koji pomažu vama, koji pomažu Vladi u realizaciji budžeta, koji pomažu da se napravi veći suficit, a koje su to opštine koje, mogu tako da kažem, prave deficit. Nisu ni sve opštine i gradovi u istom položaju, da se razumemo. Opštine i gradovi u kojima se teško živi, ne sada nego unazad možda 50-60 godina, od

njih ne možemo da očekujemo veliki iskorak. Svakako treba da primetite i da pohvalite gradonačelnike i predsednike opština koji rade na povećanju suficita. Zašto vam ovo pričam? Imam osećaj da je u nekim situacijama budžet nekom od tih gradonačelnika ili predsednika opština majka, nekome maćeha. Znači, treba nagraditi ljude koji rade.

Ja danas ne navodim Dragana Markovića Palmu kao primer zato što je predsednik moje stranke, Jedinствене Srbije, ne zato što je šef Poslaničke grupe JS, nego zato što je čovek koji je uspeo da za relativno kratko vreme od Jagodine napravi turistički centar, od mesta koje nikada turističko mesto nije bilo. Napravio je dobru industrijsku zonu. U toj industrijskoj zoni se pojavilo dosta investitora, koji imaju ozbiljnu proizvodnju. Dragan Marković se potrudio – pazite, kao neko ko vodi grad, ne ministar, kao neko ko vodi grad – da u svakoj delegaciji po Evropi i svetu gde je bio obezbedi neko novo tržište za naše proizvode.

Zato mi nije bilo jasno kada je juče jedan od kolega iz opozicije rekao – ne sme, suficit nije dobar, nije dobro da vas iznenadi suficit. Ja sam totalno zbunjen. Kažu, treba praviti planove tako da budu uravnoteženi. Apsolutno se slažem. Čak bih uvek pravio da bude lošiji plan, a da bude bolja realizacija. Šta znači kada vas iznenadi suficit? Znači da je privreda uspela da napravi jedan iskorak, da su ta nova tržišta o kojima sam malopre pričao rezultovala većim plasmanom naše robe, i to se odražava na budžet.

Zato vam kažem, napravite tu analizu sa gospodinom Ružićem i vidite koji gradovi u Srbiji prave suficit, koliko ih ima, kako nagraditi te ljude. Takvim ljudima budžet treba da izlazi u susret i da im da uvek dinar, jer oni od dinara prave dva. Kada date nekome ko ne ume domaćinski da se ponaša, oni od tog dinara naprave nulu.

Politička stabilnost je svakako vrlo bitan faktor i u realizaciji budžeta i u privredi. Mogu da kažem da su Aleksandar Vučić i Ivica Dačić svojim radom u okruženju, u svetu, u svim zemljama koje su nas manje ili više volele uspeli da naprave jedan dobar, novi imidž za Srbiju. Jedna od sličnih poseta je i poseta Dragana Markovića Palme, imali ste priliku to da vidite, Egiptu, kada je Egipat rekao i prihvatio da neće da podrži ulazak Kosova u Interpol i kada su se složili da će da podrže politiku koju sada vodi Srbija.

Građani u šali kažu da je Ivica Dačić svojim radom već toliko zemalja ubedio da ne priznaju tzv. nezavisno Kosovo i da ako ovako nastavi da poništava svojom diplomatijom priznanje tzv. nezavisnog Kosova, ostaće još samo Haradinaj i Tači sa Kurcem da podržavaju Kosovo, mislim na kancelara Austrije.

Politička stabilnost je definitivno prouzrokovala... I to je ono što je juče gospodin Antić pričao, danas nije tu ali juče je dobro obrazlagao svoje zakone, a to je pre svega njegov resor. Činjenica je da će sa velikim projektima, za koje

ćemo isto glasati mi iz Jedinstvene Srbije, pričamo o Južnom toku zato što je u narodu tako najprepoznatljiviji tok gasovoda koji se radi, biti mnogo lakše u energetskej politici koju će Srbija da vodi.

Među ovim zakonima se nalazi i Zakon o radnom vremenu posade vozila u drumskom prevozu i tahografima. Juče je ministar Vulin u jednom trenutku rekao da iz Srbije odlaze lekari. Da, odlaze lekari, ali to je trend i u zemljama u okruženju, odlaze i iz Hrvatske, odlaze iz nekih članica EU. Svako traži neku poziciju gde sebi može da napravi veću zaradu. Naravno da se Vlada trudi da merama koje se sprovode to svede na minimum, i to je želja svih nas koji se bavimo politikom ovde. Kada je u pitanju ovaj zakon koji sam naveo, imamo činjenicu da odlaze i vozači, vozači kamiona i vozači autobusa, to najbolje znate ovde u Beogradu. A vi, kao neko ko je bio odgovoran gradonačelnik, znate šta to može da prouzrokuje. Zato je dobro što donosimo jedan ovakav zakon, jer ovaj zakon te ljude počinje da štiti, da im olakšava posao. Čak su definisani i neki benefiti kada je u pitanju noćni rad.

Ja sam svoje vreme danas podredio malo više, naravno, zakonu o budžetu, ali svakako, kao što je i većina kolega danas ovde pričala, reći ću i ja – pred nama su lokalni izbori u Doljevcu, lokalni izbori u Lučanima, pa imam i ja pravo da kažem da JS u obe opštine izlazi samostalno na te izbore. Znaete, na pitanje građana u Lučanima šta treba da se uradi, kako popraviti neku situaciju, Dragan Marković Palma je rekao – znate šta, dobro, Lučani imaju prepoznatljivost po ozbiljnoj fabrici, koja je svima poznata, ali definitivno je Guča nešto što je brend tog kraja, ne samo brend tog kraja, Guča je postala brend Srbije. Jedna prosta stvar, koja ne košta puno. Dragan Marković je dao predlog – ljudi, pa dajte da se napravi još jedna manifestacija ako to kod vas tako dobro funkcioniše.

Šta hoću da kažem? Da neki put ne treba novac, fale dobre ideje. Fali malo volje da svi malo više radimo. Ja sam rekao na početku, što je sada manje bitno, da sam ja opozicija u mestu iz kog dolazim ali nisam opozicija mestu u kome živim. Potrudio sam se da preko Dragana Markovića Palme obezbedimo jedno vozilo koje će da olakša rad komunalnim službama u Vrnjačkoj Banji, trudio sam se i ovde da nam profunkcioniše Odeljenje za dijalizu, i još različite donacije koje smo uradili.

Zato dajem predlog ljudima koji sede sa desne strane a nalaze se danas u poziciji opozicije vama koji predstavljate ove zakone da se i oni malo potrudu, da i oni dovedu nekog investitora, da i oni obezbede neku zemlju koja neće da prizna Kosovo. Ili bilo šta drugo, ima toliko stvari gde može da se pomogne.

Znači, još jedanput, ministre, budžet vam je domaćinski, kako to mi iz Jedinstvene Srbije kažemo, povećava penzije, povećava plate, povećava se izdvajanje za poljoprivredu. A u pojedinačnoj raspravi će i moje kolege uzeti učešće u ovome pa ćemo da pričamo detaljnije o svim ostalim zakonima.

Još jedanput, mi podržavamo ovaj budžet i glasaćemo za sve zakone koji su danas na dnevnom redu. Hvala.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Siniša Mali.

SINIŠA MALI: Hvala puno.

Samo da vam odgovorim na pitanje koje ste postavili. Ministarstvo finansija, zajedno sa ministarstvom koje vodi gospodin Ružić, svakodnevno nadzire i kontroliše izvršenje budžeta svih lokalnih samouprava u Republici Srbiji. Mi tačno znamo da li i ko ostvaruje deficit ili suficit u svakom trenutku, što je veoma važno. Ono što te cifre i brojke pokazuju, to je važno i za vas i za građane Srbije, jeste kako se otvaraju nove fabrike, a, hvala Bogu, ima ih u Srbiji sve više, kako se u svim tim mestima i lokalnim samoupravama otvaraju nova radna mesta, tako da vidite trend u njihovim budžetima, kako imaju veći prihod od poreza i doprinosa na zaposlene, što je najzdraviji način finansiranja jednog budžeta, najdugoročniji.

Sada se polako stvara osnova za te lokalne samouprave da već planiraju neke nove investicije, neka nova ulaganja, recimo, u njihovu komunalnu infrastrukturu i sve ono što možda godinama nisu mogli da urade bez pomoći države, a da se u narednom periodu mi kao država koncentrišemo na ove velike infrastrukturne projekte koji su važni za celu zemlju, dakle auto-putevi, mostovi, tuneli, železnica itd.

Ako vam u bilo kom trenutku budu potrebni ti podaci, podelićemo ih s vama, da vidite kako pratimo iz meseca u mesec izvršenja budžeta i status budžeta svih lokalnih samouprava u Srbiji.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima narodna poslanica Aleksandra Tomić.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem.

Uvažena predsedavajuća, poštovani ministre i kolege poslanici, imali smo prilike juče i danas dosta toga da čujemo kada je u pitanju rasprava o budžetu i prateći zakoni i da se, u stvari, karakteristike ovog budžeta nalaze između potreba građana Srbije i mogućnosti države da odgovori tim potrebama građana. Ono što je važno reći jeste da je Srpska napredna stranka prepoznala koje su potrebe građana ali je u skladu sa mogućnostima i svim onim dugovanjima koja je imala u proteklim godinama, i rešavala na krajnje odgovoran način kroz ekonomske reforme i fiskalnu konsolidaciju, sačinila ovakav budžet.

Ono što je važno, to je da po prvi put posle četiri-pet godina u kojima smo sprovodili teške reforme kada je u pitanju ekonomija Srbije imamo ovako koncipiran budžet, na krajnje konzervativnim parametrima, a to je 3,5% planirani rast za sledeću godinu, zatim 2,3% nivo inflacije i deficit od 0,5% BDP-a.

Juče smo imali prilike da čujemo da suficit u budžetu nije dobra ekonomska kategorija. Podsetiću vas da su pojedine države redovno u svojim javnim finansijama imale suficit, kao npr. Japan, koji je onda u vreme kada je došao u katastrofalnu ekonomsku situaciju usled elementarnih nepogoda upravo imao tačno definisan, kontrolisan deficit.

Prema tome, nije istina da suficit dolazi iz pogrešno planiranih javnih finansija. Ono što je Srbija uradila, za šta sada ima pohvale od svih međunarodnih institucija – naplatila je dugove iz prošlih godina, pogotovo kada su u pitanju prihodi u budžetu od strane određenih poreskih obveznika. I to je ono zbog čega danas pričamo o vremenu mirnih voda javnih finansija, što je velika stvar. Znači da ste uspeli kroz ekonomske reforme da uredite, sredite svoje finansije, da napravite održive, da onoliko koliko prihodujete toliko i rashodujete, ali i da ste one dužnike koji su na račun ove države i svih građana Srbije radili, u saradnji s onima koji su vladali do 2012. godine, uspeli da uvedete da posluju prema zakonima Republike Srbije. To znači da ne postoje više tajkuni koji će projektovati budžet Republike Srbije, nego postoji zakon, i svi smo pred tim zakonom isti.

Ono što je važno kada govorimo o budžetu za 2019. godinu, to je pitanje šta budžet donosi građanima Srbije. Ovako dobar, izbalansiran budžet, koji govori o podjednakoj osnovi za prihode, da može da da rashode i povećanje plata i penzija, a da istovremeno može da obezbedi velika sredstva za kapitalne investicije, govori o tome da je to jedan od najvažnijih uslova za otvaranje novih radnih mesta, za otvaranje novih fabrika ali i za dalje povećanje plata i penzija i povećanje rasta naše privrede.

Nije istina, kada govorimo o rastu, da je Srbija maltene, kad slušate neke poslanike ovde, na zadnjem mestu. Postoji jedna studija Svetske banke kada je u pitanju upoređivanje zemalja zapadnog Balkana, koja upravo govori o tome da je Srbija, prema procenama, ostvarila privredni rast koji je zaista nezabeležen, pogotovo kada posmatramo stope rasta još od 2008. godine (to vam stoji na strani 69) i govori o tome da je privredni rast nastavio da podstiče stvaranje novih radnih mesta i bolje ishode na tržištu rada. Značajno je da je fiskalno prilagođavanje za posledicu imala rekordno nizak fiskalni deficit od 1,4% te 2012. godine i da je poboljšanje rezultata bankarskog sektora takođe jedan od uslova koji su doveli do tog rasta. Predviđeno je postepeno povećavanje rasta i kaže da do 2019. godine treba da bude 3,5%. Srbija je uspela da izađe sa rastom od 4,2%.

Prema tome, nemojte da stavljate neke podatke u javnost koji nemaju uporište, zato što su procene koje rade određene međunarodne institucije isključivo procene koje govore o tome da je to nešto što planiraju za Srbiju, a kada se uspostavi činjenično stanje da Srbija mnogo toga bolje uradi, čak rekordnim svojim rezultatima, onda se svi oni začude. Tako je bilo isto kad je

MMF planirao za 2016. godinu rast od 1,8%, i to je Fiskalni savet pisao, pa smo izašli sa rastom od 2,6%. Isto ovo stoji sa rastom od 3,5% za 2018. godinu, pa smo došli do 4,2%.

Prema tome, ne treba u javnosti dezavuisati građane Srbije time da ne postoji poboljšanje u ekonomiji Srbije, jer građani to vide oko sebe. Da li je to dovoljno za svakog građanina ponaosob i njegovu kuću? Naravno da nije. Zbog toga Vlada Republike Srbije, uopšte Parlament Srbije, pomaže u tome da se kreira jedna bolja ekonomska politika i bolji privredni ambijent, da bi se otvorio još veći broj fabrika, još veći broj radnih mesta. Premijerka na čelu Vlade insistira da prelazimo u jednu ekonomiju koja je zasnovana na investicijama, na inovacijama, znanju, da bi upravo ovaj ekonomski rast prešao 4,2% i sledeće godine išao u visoke stope rasta.

Gde smo bili 2012. godine, gde smo danas, to možete sami da vidite ne samo kada su u pitanju ekonomski rezultati nego svakodnevni život građana. Kada govorimo o onom rastu i kada govorimo uopšte o strukturi prihoda i rashoda, pogotovo rashoda za budžet za sledeću godinu, o poljoprivredi, onda možemo da kažemo da je 2012. godine izdvajanje iz budžeta bilo 19 milijardi dinara. Planirana izdvajanja za sledeću godinu su 41,5 milijardi dinara; znači, duplo veći je planirani budžet za ovako nešto.

Onda dolazimo u situaciju da na odboru, recimo, imamo predloge naših kolega iz PUPS-a koje kažu da to nije dovoljno. Ministar je zaista uvek otvoren za razgovore o ovoj temi. Kada govorimo o poljoprivrednim zadrugama, treba reći da je Srpska napredna stranka prva koja je predložila Zakon o zadrugama, koji je donesen pre dve godine, o kome oni koji su vodili državu do 2012. godine uopšte nisu razgovarali, niti su razmatrali ovako nešto. Ono što zaista smatramo potrebnim jeste da treba podržati poljoprivredne zadruge. Mislim da ćemo u razgovoru sa ministrom finansija videti da to pomognemo, ministar je zaista uvek otvoren za razgovor. Mislim da to znatno menja sliku o tome i o Srbiji, kako budžet Srbije treba da izgleda za sledeću godinu.

Priča o promeni metodologije Zavoda za statistiku, pa se na osnovu toga sada mi nešto ovde igramo brojkama, jednostavno ne stoji. Evropska unija ima svoj međunarodni zavod za statistiku, zove se Evrostat, i on diktira statistiku, kako treba posmatrati određene stvari u ekonomiji, kako baratati ciframa, upravo zbog toga da bi imali adekvatnog partnera kada pričaju o kreditnim linijama centralne Evropske investicione banke što se tiče svih država, ne samo članica Evropske unije već i onih koje žele da budu članice EU, a to su zemlje zapadnog Balkana.

Znači, penzije i plate... Mislim da su juče i danas dosta govorili o tome, o povećanju plata i penzija, o tome da Fiskalni savet ima svoju kritiku zbog čega se plate u državnom sektoru podižu 7%. Ne treba zaboraviti da su one smanjene

10%. Mislim da je taj deo povećanja od 7% adekvatan, da je data prednost upravo penzijama, da one porastu na mnogo većem nivou – od 8 do 13%.

Ono što je još važno reći jeste da kritika o nivou investicija i ulaganja u kapitalne investicije, koje iznose 220 milijardi dinara ove godine, a da treba da budu 300, jednostavno pokazuju da smo se vodili tim putem da treba ići u što veće investicije, ali da se ne može sve odjednom uraditi. Ne možete rasteretiti poslodavce za poreze i doprinose u stopi od 63 do 60%, od 3%, jer to iznosi 36 milijardi dinara manje prihoda u budžetu. Ministarstvo finansija je dalo predlog od 1% rasterećenja, i to je 12 milijardi dinara manje prihoda u budžetu.

Prema tome, treba biti realan kada govorimo da smo za šest godina uspeli kao država da transformišemo našu ekonomiju, gde je bila stagnacija i pad kompletne ekonomije, u visoke stope ekonomskog rasta, u rastuću, smanjenje inflacije, u prepolovljenom procentu kada je u pitanju nezaposlenost. Ovakav budžet donosi sigurnost i predvidivost svim građanima Srbije, ne samo poslodavcima nego svakom od nas.

Kada govorimo o delu koji se odnosi na konkretne projekte, imali smo prilike da vidimo da će se strateški projekti finansirati od strane države u sledećoj godini, i ono što se odnosi na energetiku, ali mislim da je veliki fokus dat upravo na zdravstvo, na zdravstvene institucije, i to je ono što je važno. Ali ja bih rekla da je po prvi put prepoznata podrška ženama kroz promociju ženskog inovativnog preduzetništva, za šta je preko sto miliona dinara predviđeno za sledeću godinu, kao i za promociju i popularizaciju inovacija, inovativnog preduzetništva šezdeset miliona dinara.

To je, u stvari, strateški cilj prema kome mi idemo, a to je da svi projekti u budućnosti zaista treba da budu podržani od strane jednog globalnog procesa digitalizacije uopšte, i privrede i obrazovanja. Tu Ministarstvo obrazovanja zaista radi krupne korake, u kojima ne možete sada videti konkretne rezultate jer ono što pokrenete možete tek za određeni broj godina videti kao konkretne rezultate.

Ono što je važno reći jeste da se sada po prvi put izdvaja duplo manje iz budžeta Srbije kada su u pitanju penzije. To znači da Fond za PIO zaista radi na krajnje odgovoran i dobar način i da se porezi i doprinosi slivaju od svih privrednih subjekata, a to znači da privreda radi. Svi oni koji tvrde da to ne postoji i da su ti pokazatelji jako mali jednostavno žele na zlonameran način da minimiziraju rad Vlade Srbije, počev od 2012. godine, počev od 2014. godine, i kada je SNS učestvovala u Vladi Srbije, kada je imala premijera gospodina Aleksandra Vučića, a sada predsednika države, i sada kada ima gospođu Anu Brnabić. Mislim da je brzina kojom se Srbija kreće kada je u pitanju ekonomija nezaustavljiva.

Važno je reći da mi imamo političke izazove koji mogu sutradan da utiču na život svih nas. I mislim da je ono čime se na krajnje odgovoran način vodimo,

to je da upućena kritika, i Fiskalnog saveta, da se mnogo toga ulaže u Vojsku pokazuje jednu zlonamernu činjenicu i pokušaj da se kaže da Aleksandar Vučić zvecka oružjem i da zbog toga želi na određen način da vodi svoju politiku, ratnu politiku. Reći ću vam jednu činjenicu o kojoj verovatno vi svi mnogo toga znate, ali ne želite da govorite o tome. Ulaganje države u namensku industriju predstavlja veliki doprinos izvoznoj strategiji jedne države. I vi znate da se Srbija uvek kada je u pitanju namenska industrija vodila time. Time mi obezbeđujemo veće prihode uopšte kada su u pitanju porezi i doprinosi za budžet. I nemojte prebacivati ovako jednu dobru ekonomsku strategiju na polje politike, gde želite da se obračunate sa svojim političkim neistomišljenicima, sa SNS-om i gospodinom Vučićem, na ovaj način, plašeći građane Srbije o tome kako je zbog toga u stvari napravljen ovakav budžet i data određena sredstva Vojsci i Policiji.

Mislim da je to jako važno reći ovde u Parlamentu da bi građani znali pravu istinu. Za sva pitanja, naravno, uvek treba odgovarati i reagovati. Mislim da ovakav budžet Srbije u sledećoj godini treba da donese mir i stabilnost kada su u pitanju životi svih građana Srbije.

Naravno da ćemo o ovom budžetu i svim predlozima koje smo imali kada je u pitanju poljoprivreda ili možda izmena i dopuna nekih zakona možda razgovarati kroz određene amandmane Odbora, ali, sve u svemu, moram da vam čestitam, gospodine ministre, mislim da po prvi put imamo ovakav budžet koji će zaista obezbediti da se potrebe građana Srbije zadovolje u što većoj meri. U danu za glasanje SNS će podržati ovakav predlog. Hvala.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Prelazimo na listu govornika.

Prvi govornik je poslanik Muamer Zukorlić.

Izvolite.

MUAMER ZUKORLIĆ: Dame i gospodo, što se budžeta tiče, dobro je što imamo ozbiljna izdvajanja za infrastrukturu na prostoru Sandžaka, posebno sredstva za izgradnju puta Novi Pazar – Tutin, na čemu smo se protekle dve godine jako mnogo angažovali. Takođe, jako je dobro što imamo sredstva za nastavak izgradnje gasovoda preko Kopaonika do Tutina, što je od strateške važnosti za sve razvojne projekte na tom prostoru. Kao što je dobro što imamo uvećana sredstva za socijalna pomaganja, to je nešto što je jako važno za prostore u kojima imamo dosta lošu ekonomsku i socijalnu situaciju.

S tim što, vezano za socijalna izdvajanja i konkretno za centre za socijalni rad na prostoru Tutina i Novog Pazara, želim skrenuti pažnju da su zapravo ta dva centra stecište organizovanog kriminala i zloupotrebe sredstava za socijalna davanja ali i svih drugih aktivnosti vezanih za brakorazvodne postupke, nadležnost nad odgojem dece itd. Zato pozivam nadležne organe, pre

svega nadležno ministarstvo, da pošalje inspekcije i ispita stanje i zloupotrebe, koje su zaista prešle svaku meru.

Ono što je moja rezerva jeste pitanje izbora tužilaca. U Novom Pazaru dosadašnja praksa je pokazala da imamo zaista situaciju gde je većina izabranih tužilaca i njihovih zamenika pod uticajem izvesnih političkih ali, još najgore, i kriminalno organizovanih grupa. To je nešto što, mislim, zadire u strateške temelje opstanka građana i naroda na tom prostoru. Zato bih skrenuo pažnju, kada je u pitanju izbor tužilaca, da se pojača kontrola i provera tih ljudi kako ne bismo dobili tužioce i sudije saradnike organizovanog kriminala i kriminala uopšte.

Što se tiče Zakona o igrama na sreću, jeste ozbiljan pomak to što ćemo sada imati inspekcijsku adresu za ovu temu. Konačno ćemo u Ministarstvu dobiti tu upravu i mogućnost da se kontroliše primena Zakona. Nažalost, sada smo u haosu, posebno na području Novog Pazara, apsolutno se ne poštuje Zakon. Kockarnice su na nekoliko metara od škola, verskih objekata. Više puta smo govorili da se to mora hitno ispravljati. Naravno, mi ćemo biti zadovoljni tek kada se bude donosio zakon kojim će se potpuno ukinuti igre na sreću.

Što se tiče Bošnjačkog nacionalnog vijeća, aktuelne teme koja je nezaobilazna, ta tema je završena. Imamo situaciju da je Sulejman Ugljanin jasno predstavio svoj program pod naslovom „Samoopredeljenje“, sa antrfileom da je Srbija fašistička tvorevina. Dobio je većinu u tom vijeću uz podršku potpredsednika Vlade ove zemlje. Ako je to stav Vlade, ako je to stav ovog parlamenta, zašto bi to za mene bio problem? Mi ćemo jednostavno prepustiti njima da svoju politiku sprovedu, i to je nešto što je realno stanje.

S druge strane, ono što smo čuli danas, pogotovo od kolege Imamovića... Moram priznati da sam ja sportista, prihvatam izazove, takmičim se na raznim poljima, ali postoji jedna disciplina u kojoj ja ne mogu da se takmičim s njima – disciplina ko će dalje pljunuti i ko će više blatiti. Ja odustajem, zaista u tome ne mogu biti kao oni, i neću.

Što se tiče njihovog poštenja, neću ja ništa kazati, zamoliću njihove sadašnje saveznike u stranci Rasima Ljajića, koji su nakon dolaska na vlast u Novom Pazaru napravili izveštaj o milionima ćevapa koje su Ugljaninovi pojeli službeno, o parceli za izgradnju Ugljaninove kuće, o sredstvima za izgradnju Ugljaninove kuće, o svim prodatim parcelama koje su oni tada imali. Taj izveštaj postoji. Prema tome, oni su sada začutili nakon što su se „usavezili“; kao što su Ugljaninovi začutili o optužbama o atentatu, poznatom atentatu od strane sadašnjeg partnera. To ću jednostavno ostaviti među njima, a ti su izveštaji dostupni pa ih možemo dobiti.

Zahvaljujem se i spreman sam na dalju saradnju. Podržaćemo većinu zakona, osim rezerve o igrama na sreću. Iz duhovnih i etičkih razloga, ne možemo glasati za taj zakon. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Poslanik Nenad Božić?

Poslanik Vojislav Vujić?

Poslanik Aleksandra Čabraja?

Poslanik Dejan Radenković ima reč.

DEJAN RADENKOVIĆ: Hvala, predsednice.

Dame i gospodo narodni poslanici, uvaženi ministri, nadam se da mi nećete zameriti što ću napraviti jednu digresiju. Ona je uslovljena potrebom da se osvrnem i podsetim na neke tvrdnje iz diskusije prilikom rasprave o Predlogu budžeta za 2018. godinu, jer smo s punim pravom i ja i Poslanička grupa SPS ponosni zbog zaključaka koje smo tada doneli, a do kojih smo došli tačno pre godinu dana, koji su izneti u ovom domu.

Ako se nešto moglo zaključiti iz analize budžeta koje je sadašnja skupštinska većina usvajala poslednjih godina, to je, kako ja to znam često da kažem, država nije trotinet koji se može lako zaustaviti a potom okrenuti u drugom smeru, uz eliminisanje ozbiljnih posledica. Međutim, ako jedan veliki brod polako zaokreće, naravno da rezultati moraju stići.

Vođenje javnih finansija ozbiljne države, koja je kao takva priznata od ozbiljnog sveta, počev od EU, preko MMF-a, Svetske banke, Rusije, Kine i mnogih drugih zemalja i organizacija, a posebno ozdravljenje javnih finansija, jeste proces koji se ne dešava u jednom budžetskom ciklusu, a koji je stigao do svog logičnog epiloga nakon pet godina reformi. Mi možemo slobodno da kažemo da imamo uravnotežen budžet, rast BDP-a, početak smanjenja poreskih i neporeskih opterećenja privrede. Sve što bih mogao da kažem, čime bih mogao mirno da zaključim ovo svoje izlaganje, jeste da kažem – uspeali smo. Ali hajde ipak da uđemo u analitiku malo i tokom rasprave u načelu.

Prvo što kao ozbiljna i državotvorna stranka možemo reći jeste da su budžetski prihodi veoma realno prognozirani. Predstoji nam još posla do potpuno transparentnog budžeta, ali se i ovde vidi veliki napredak, kao i kod budžetskog kalendara. Zemlja smo brzih i opsežnih reformi, i na evropskom putu, što podrazumeva zakonodavnu aktivnost na gornjoj granici mogućeg.

Pretpostavke na kojima se bazira budžet jesu realan rast BDP-a od 3,5%, uz prosečni godišnji rast cena od 2,3%. Očekivana stopa rasta od 3,5% je, kako možemo videti, realna, pošto je jednaka prognozi MMF-a i predstavlja samo povratak na prirodno stanje pošto su donekle iscrpljeni efekti niske osnovice iz prethodne godine. Rast BDP-a tada je bio nizak usled loše poljoprivredne sezone, pada proizvodnje energije i građevinskih radova. Za budući brzi i značajan rast neophodne su strukturne promene, a deo istih je u sadašnjem velikom setu olakšica i podsticaja za privredu.

Postojeći trend rasta je viši od stopa rasta koje je srpska ekonomija imala u prethodnoj deceniji, ali i dalje možemo da kažemo da imamo problem da

aktiviramo sve resurse ovog društva. Glavni razlog za to je niska stopa domaćih investicija i zato je poboljšanje privrednog ambijenta od presudnog značaja za njihovo značajno povećanje. Naravno, na ovoj sednici ćemo usvojiti i neke od zakona koji će u tome pomoći.

Malo ćemo o poreskim prihodima; oni su uglavnom objektivno procenjeni, pod uslovom ostvarenja predviđenog rasta, što teško da može doći u pitanje. Nominalni prihodi republičkog budžeta za 2019. godinu su veći za samo 2% u odnosu na procene budžeta za prethodnu godinu, dok u realnim iznosima možemo da vidimo da su isti, tj. jednaki. S druge strane, rashodi su veći za 5%, tj. u realnim iznosima za 3%. Drugim rečima, većina fiskalnog prostora koji je ostvaren većim prihodima budžeta usled razvoja privrede iskorišćen je za povećanje plata i penzija, što mi kao socijalisti podržavamo imajući u vidu višegodišnje zamrzavanje i smanjenje plata i penzija.

Poreski prihodi rastu, i to se može videti, od PDV-a. Planirano je značajno smanjenje neporeskih prihoda, što je posledica ukidanja politike smanjenja zarada, pošto su ta sredstva uplaćivana u budžet i knjižena kao neporeski prihod.

Veliko smanjenje poreza ima dve ključne mere. Prva je smanjenje parafiskalnih nameta kroz donošenje novog zakona o naknadama, koji će javne prihode smanjiti za dve milijarde dinara. Druga mera je ukidanje socijalnih doprinosa za osiguranje u slučaju nezaposlenosti na teret poslodavca; tih 0,75% bruto zarade koštaće državu oko devet milijardi dinara. Možemo da kažemo, taj ukupni fiskalni teret biće smanjen za sto miliona evra, što je odličan početak i sa tim treba nastaviti.

Rashodi republičkog budžeta pokazuju jasan smer uspeha, koji se ne menja. Rashodi za zaposlene su nominalno povećani za preko 8%, a realno oko 6%. Ovo je, naravno, posledica povećanja zarada u javnom sektoru, što je nešto veći rast nego što je bio rast BDP-a, ali teško je očuvati javni sektor kao uspešan servis privrede a da nam zaposleni budu „trinaesto prase“. Najveći rast beleže rashodi za subvencije, koji su nominalno povećani za 12% u odnosu na 2018. godinu, sa 89 na preko 100 milijardi dinara, tj. sa 750 na 840 miliona evra. Povećani su gotovo svi rashodi za subvencije. Zasad nam subvencije donose rezultate, to možemo da vidimo, posebno one za strane direktne investicije i ulaganja. Za sve ove namene izdvojeno je rekordnih 125 miliona evra. Najpozitivnija mera u novom budžetu jeste značajno povećanje kapitalnih rashoda za 128 milijardi dinara, tj. 1,2 milijarde evra, na 165,5 milijardi dinara. Javne investicije u Srbiji su godinama ispod nivoa uporedivih zemalja u istočnoj i centralnoj Evropi, a stanje infrastrukture nam nije na zavidnom nivou i stoga nećemo odustati od daljeg razvoja infrastrukture.

Ministar i njegovi saradnici imaće priliku da vide jedan moj amandman, za koji ne očekujem da će biti prihvaćen ali sam hteo da skrenem pažnju na

jednu kapitalnu investiciju koja je započeta davnih godina. To je akumulacija Selova kod Kuršumlije, jedna od desetak nezavršenih u Republici Srbiji. Ona je preko 95% završena i možemo da kažemo da je jedan od najvažnijih resursa i da se završetkom ove brane rešava dugoročno snabdevanje vodom Topličkog okruga i grada Niša. Veoma je važno što će se na taj način rešiti problem poplava, koje gotovo svake godine uništavaju useve u ovom najsiromašnijem, poljoprivredno orijentisanom delu Srbije. Nadam se da ćemo u perspektivi naći negde mesta i prostora da pokrenemo ponovo taj projekat i završimo ga do kraja, jer je vrlo bitan i strateški važan za taj kraj.

Naravno, mnogo je lepih očekivanja, imamo, to sam već rekao, uravnotežene finansije, možemo razmišljati o razvojnoj stavki za dalje; smeši nam se perspektiva većeg smanjenja poreskih stopa i proširenje poreske osnovice. Ističem da smo završili sa nezahvalnom ulogom koju smo imali u danima koji su daleko iza nas. Vreme je da se stvara, a ne da se spasava. Ja bih kao socijalista rekao da ova vlada ima strogu zabranu za neracionalno trošenje, da smo zaista u plavom okeanu gde postoji mir, da imamo priliku da budemo deo porodice uspešnih nacija, a da neko međustanje u kojem smo se nalazili, gde nismo znali ni šta hoćemo ni gde nećemo, više nije na dnevnom redu.

Dame i gospodo, uvažene kolegice i kolege, na samom kraju ću reći da SPS podržava ovaj predlog zakona i sve predloge zakona koji su na dnevnom redu. Naravno, najznačajniji je budžet, jer on nas nedvosmisleno vodi u pravcu koji je naš dugoročni cilj, svih nas koji sedimo u ovoj sali i cilj svih onih koji vide Srbiju kao uređenu i prosperitetnu evropsku državu. Hvala na pažnji.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima Miroslav Aleksić.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Ne znam zašto, ali i juče dok sam govorio Siniša Mali nije bio u sali, a nema ga ni sada. Zaista bih voleo da mi neko odgovori na neko od pitanja koja sam postavio. Možda me ne voli, možda nema odgovore na pitanja, jer juče ni na jedno pitanje nisam čuo ni jednu jedinu reč, da je iko odgovorio na ono o čemu sam vezano za budžet diskutovao ovde.

Dakle, ponoviću ono što sam govorio juče vezano za to na koji način vi planirate budžet za 2019. godinu. Naravno, suština politike, suština prioriteta jeste ta da bude usmerena prema građanima Republike Srbije. Nisam video, niti me je iko ubedio da će u budžetu za 2019. godinu na bilo koji način građanima Srbije biti na bilo koji način bolje, pa čak i ako govorimo o tome da će ovog puta da se javi neko povećanje zarada u tom budžetu.

Ovaj budžet nema nikakve šanse da ostvari privredni rast u 2019. godini zato što nema investicija, pre svega u infrastrukturu, na zadovoljavajućem nivou. Ovo je predizborni budžet, budžet kojim vi želite da kupite glasove građana Srbije za izbore koje ćete verovatno, vanredne, organizovati u 2019.

godini. Naravno, kada pravite predizborni budžet, nema nikakvih naznaka za bilo kakav rast u smislu ekonomije.

Kada ministar govori o rastu BDP-a, on stalno, iznova i iznova, propušta priliku da kaže, kada kaže da će u ovoj godini BDP biti oko 4% ili nešto preko 4%, da se on bazira na činjenici da smo prošle godine imali najmanji rast BDP-a u Evropi, 1,8%. Dakle, kumulativni rast Srbije 2012–2017. godine je 5,25%, BDP svetski je porastao za 23%, četiri puta više. To je zato što sedam godina vodite pogrešnu ekonomsku politiku.

Ovo je sedmi budžet vaše vlasti kojim želite da opet pričama i bajkama ubeđujete građane Srbije da će živeti bolje, da će dočekati tu platu od 500 evra u septembru i onih 405 evra, 405 mnogo daleko od 500. Čak i ovo povećanje od 2019. godine će teško dobaciti dotle. Tu govorim o zaradama koje „vuče“ javni sektor, u privredi su plate duplo manje. Govorite penzionerima da ćete im povećati penzije. Ministar danas ponovo govori o tome kako će penzije biti nikada veće. Najavljivao je...

Dobro došli, gospodine ministre, konačno.

Njavljivao je da će penzije biti veće za 8,8–13,5%, ili koliko već. Oni penzioneri koji su imali više sreće od drugih dobili su isti ček kao poslednji 2014. godine, pre smanjenja; oni koji su imali manje sreće dobili su manju penziju. Pritom, za 8,6% su skočili troškovi života u Srbiji. Dakle, to je vaša politika. Onda ste im poslali pisma i rekli – super, hvala vam što ste nam dali osamsto miliona evra da mi raspoložemo tim novcima kako god hoćemo i da ih uzalud bacimo. Jer od fiskalne konsolidacije nismo videli ništa. Gde je reforma javnih preduzeća? Železnicama – 14,5 milijardi ponovo u ovom budžetu, i prošle godine 14 milijardi Železnicama. Dakle, to je ta politika.

Onda kažete kako javni dug pada. Pa ne pada, gospodine ministre, i jako mi je drago što ste maločas priznali da je javni dug Srbije u 2018. godini 24,2 milijarde i da je 2012. godine bio 15 milijardi, to ste vi maločas rekli. Dakle, za devet milijardi ste zadužili Srbiju i svakog građanina Republike Srbije, za sedam godina pogrešne ekonomske politike. Ovo je sedmi budžet, i dalje vam nije jasno da radite pogrešne stvari, da je vaš ekonomski koncept loš, da vam je loša ekonomska politika, da na taj način, tako što dovodite pletače kablova u Srbiju da vam razvijaju privredu, nećete moći da podignete BDP Srbije.

Kada govorite o rastu BDP-a, vrlo često kažete da je bio negativan 2009. godine. Zaboravljate da kažete, gospodine ministre, da je 2008. godine rast bio 5,37, 2007. godine 5,89, 2006. godine 4,9%, 2005. godine 5%, 2004. godine Srbija je bila druga u Evropi po rastu BDP-a sa 9,05%, 2002. godine je bila prva sa 7,12%. Aleksandar Vučić je najavljivao da ćemo mi imati jedan od prva tri rezultata po rastu BDP-a.

Javni dug Srbije u odnosu na BDP procentualno ste smanjili tako što ste promenili metodologiju obračuna. Napravili ste novu procenu BDP-a za ovu

godinu, a reviziju je napravio Republički zavod za statistiku i na taj način javni dug, koji je u junu bio preko 60% u odnosu na BDP, u septembru je spao na 56%. I sada nam govorite o 51%. Kako? Kako kada nema rasta, kada vam je najmanji rast, najmanje su plate u regionu? Po svim ekonomskim parametrima. Jedino Makedonija po platama zaostaje za nama i rast Makedonije je prošle godine bio veći nego rast Srbije. Dakle, potpuno pogrešan ekonomski koncept nije dobra vest za Srbiju.

Naravno, kada govorite o povećanju budžeta za poljoprivredu, prvo vratite poljoprivrednicima ono što dugujete iz 2018. godine. Kada to isplatite, istopice se ovo povećanje od 7,6 milijardi. Jedina dobra vest je to što ste Tomi Nikoliću smanjili budžet za osam miliona, 17,6%, tako da barem te novce iskoristite da srušite ovaj nelegalan objekat na Kopaoniku.

PREDSEDNIK: Vreme, zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić, replika.

VLADIMIR ORLIĆ: Kaže predstavnik Vuka Jeremića da nije čuo odgovore na neka svoja pitanja i opažanja data juče. A odgovarali su i prisutni ministar i predstavnici naše poslaničke grupe. Nije džabe rečeno – teško je dati odgovore nekome kome plata zavisi od toga da ih ne čuje. To nisam rekao ja, ali to je potpuno tačno.

Šta je sve napričao? Kaže – neće biti bolje time što su sada predviđena povećanja plata i penzija, i to, pazite sada, plata 7–12%, a penzije već povećane 8–13%. Ako za njih sreća za građane Srbije nije dobro, to je njihova privatna stvar, ali da tvrde da za građane nije dobro da imaju veću platu i veću penziju, pa, mislim da će biti odlična stvar da i građani procene sutra kada ih opet budu ocenjivali. Na primer, na ovim lokalnim izborima na koje ne smeju da izađu jer ne mogu ni listu da sastave, ili na ovim gde će da izađu ali će proći kao da listu nisu ni sastavili bez ikakvih problema. Ali, dakle, da za građane dobro nije dobro i za njih, to je potpuno jasno. Oni sa građanima odavno nisu isto.

Kažu – rast nije dobar, 4,2 u plusu nije dobro, a onih njihovih minus 3,1 ili 3,6 potpuno svejedno, to je bilo dobro, je li tako? To će građani isto da ocene na ovim izborima na kojima nećete smeti ni da se pojavite.

Šta kažu dalje? Pogrešna ekonomska politika. Već su ti geniji saopštili MMF-u da MMF pojma nema, već su saopštili Svetskoj banci da ni ona pojma nema, saopštili su i Evropskoj komisiji da ni oni ništa ne znaju. Samo ti veliki geniji, koji su u prahu i pepelu ostavili Srbiju, samo oni se u ekonomiju razumeju.

Kažu da se vrati poljoprivrednicima nešto, da se nešto poljoprivredi vrati. Evo, konkretno, ovaj genije može slobodno da vrati onaj čuveni traktor koji je dobio od tih programa namenjenih našoj poljoprivredi. Ako nešto treba da se vraća, uvek je dobrodošlo početi od sebe.

Kažu – predizborni budžeti, predizborni programi. Da su fascinirani izborima, to je potpuno jasno, zna se šta njih ovde najviše plaši. Ali, pazite, kupovina glasova, prvo kategorija kupovine, mora da se raspravi direktno sa Vukom Jeremićem, on o tome najviše zna, da objasni on svojim saradnicima kako je kupljen, za koliko i za šta. Evo, u Njujorku, beše, saopštava da za raznorazne marifetluke sa svetskim kombinatorikama dobio silne milione, tako da korupciju promoviše, podstiče. A poslala ga država Srbija, a platila mu država Srbija da tamo negde državu predstavlja i šta je uradio...

(Predsednik: Poslaniče, hvala, vreme.)

Nema problema, nastaviću.

PREDSEDNİK: Reč ima ministar Siniša Mali.

Izvolite.

SINIŠA MALI: Hvala lepo.

Uvaženi poslanici, moram da se osvrnem na nekoliko neistina ili nerazumevanja koja sam čuo, a vezana su za budžet za 2019. godinu. Citiram: „Nigde u budžetu nije viđeno gde će građanima biti bolje“.

Želim da još jedanput, ako neko nije čuo u međuvremenu, pročitam da će u budžetu za 2019. godinu biti izdvojene 563,2 milijarde dinara, dakle 35 milijardi dinara više nego 2018. godine, za isplatu penzija koje će u Srbiji 2019. biti nikada veće. Trideset pet milijardi dinara. Naravno, treba znati i uporediti dve cifre, ali za građane Srbije veoma je važna ova informacija.

S druge strane, povećanje plata u javnom sektoru između 7% i 12%, dodatne 33 milijarde dinara. Ukupan fond plata opšte države u 2019. godini biće 501,7 milijardi dinara. Na to treba dodati porast i povećanje minimalne cene rada od 1. januara za 8,6%. Dakle, minimalna cena rada po satu raste sa 143 na 155 dinara. Ukupna minimalna plata raste na preko 27.000 dinara. To je još dodatno kako će i na koji način građanima Srbije biti bolje. Dakle, imamo veće plate, imamo veće penzije, imamo veću minimalnu cenu rada.

S druge strane, trudimo se da kroz set reformskih zakona obezbedimo privredi da bude još konkurentnija i atraktivnija kako bi plate mogle da rastu i u 2019. godini. Ovde prevashodno mislim na ukidanje pojedinih naknada kroz Zakon o naknadama i na čitav niz poreskih olakšica koje su pred vama u zakonima o kojima treba da glasate, kroz istorijsko umanjenje opterećenja na zarade koje državu Srbiju košta 12 milijardi dinara, koje više ostaju privredi i privrednicima da ulažu, da se razvijaju, da zapošljavaju nove radnike. Dakle, apsolutno je budžet za 2019. godinu, sa izrazito jakim socijalnim aspektom, usmeren ka podizanju i povećanju životnog standarda stanovništva.

Po pitanju stopa rasta, ponoviću sada, nije mi problem, već sam to čitao, za razliku od onih koji su bežali od MMF-a i nisu hteli da MMF bude u Srbiji, mi zajedno sa MMF-om definišemo našu ekonomsku politiku, koja je uvek samo naša ali tu su oni da pogledaju da li smo mi u pravu ili nismo, i gde zajedno

sa njima definišemo i projekciju stope rasta i projekciju javnog duga i svaki element ovog budžeta.

Dakle, za 2018. godinu, ne samo projekcija MMF-a nego i Evropske komisije, evo, pročitacu još jedanput, to je realni rast BDP-a, izvor Evrostat, dakle Evropski zavod za statistiku: Albanija 4,1, Bosna 3,0, Bugarska 3,5% rast BDP-a u realnom iznosu, Hrvatska 2,8, Makedonija 2,1, Crna Gora 3,9, Rumunija 3,6. Mi za prvih devet meseci imamo 4,5%, dakle više od bilo koje zemlje koju sam napomenuo, imate ih tu još: Češka 3,0%, Slovenija 4,3%, otprilike, stopa rasta koju mi procenjujemo da ćemo imati do kraja godine. Dakle, definitivno je srpska ekonomija na pravom putu oporavka, na stabilnom putu rasta i razvoja. Ove stope rasta, ne samo naše, nego kada ih uporedimo sa zemljama u okruženju, jasno pokazuju da smo na dobrom putu.

Po pitanju javnog duga, ponovo ću pomenuti i to s obzirom da je to bio komentar. Dakle, malopre kada sam vam se obraćao nisam čitao relativne odnose javnog duga nego apsolutne, u milijardama evra, kako je prethodna vlast od 8,8 milijardi evra 2008. godine došla do 23 milijarde evra krajem 2014. godine ili 20,1 milijardu evra krajem 2013. godine. To je ono što je nas kao državu koštalo kamata. Mogu da ponovim da smo samo 2013. godine isplatili 89 milijardi dinara kamata na skupe kredite koje je prethodna vlast uzela. Godine 2014. platili smo 110 milijardi dinara na ime kamata koje je prethodna vlast uzela, 2015. godine rekordnih 125 milijardi dinara. Ja samo mogu da vam kažem, a znate i sami, koliko može škola, bolnica da se izgradi, nabavi novih autobusa za 125 milijardi dinara koje smo platili zbog skupih kredita i kamata koje je prethodna vlast uzela.

Sledeće godine... Dakle, već ove 2018. godine imamo 97 milijardi dinara koje plaćamo za kamatu, a sledeće godine 14 milijardi manje. Dakle, nikada manje. To pokazuje koliko smo se promenili, koliko se manje zadužujemo, koliko se, na svu sreću, ubrzano razdužujemo od dugova koje nam je ostavila prethodna vlast, kako bismo našoj deci ostavili sigurniju i bolju budućnost. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Replika, Miroslav Aleksić.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Ne sumnjam da je ministru mnogo bolje i da će svima koji danas čine vlast ovaj budžet u 2019. godini doneti još bolji život, ali kada biste malo sišli među narod, videli biste kako danas građani žive i kako puca koža po leđima od svih tih vaših dobrih mera.

Ministar očigledno ne zna da ste od 2012. godine vi na vlasti. Rekli ste da je od 2008. do 2014. godine napravljen najveći dug. Verovatno za socijaliste ne smatrate da su vaši partneri, jer je tada Ivica Dačić bio premijer, od 2012. do 2014. godine.

Kada govorite o ovom rastu BDP-a u ovoj godini, zaboravili ste da kažete, ponovo vas podsećam, da je baziran na osnovu prošlogodišnjeg rasta od 1,8%, a bio je tada mnogo niži od svih ovih zemalja koje ste vi pomenuli, a to je: u Crnoj Gori 4,2%, Albaniji 3,9%, Bugarskoj 3,6%, Hrvatskoj 2,8%, Bosni 2,7%, a u Srbiji 1,8%. Ukupan BDP Srbije može danas da se poredi sa Obalom Slonovače, Kongom, Turkmenistanom i nekim drugim zemljama.

Kada se pozivate na MMF i na sve ove druge institucije, vaš predsednik i vaš glavni šef – pošto ste svi vi tu samo da slušate ono što vam on kaže, dakle niko od vas ne obavlja posao, iako je stručan za njega, onako kako bi trebalo – poziva se na izveštaj Agencije CIA koji je objavljen za sve zemlje sveta. Rekao je šta su prednosti Srbije, kako je to CIA navela, ali je taj izveštaj selektivno prikazao. Zaboravio je da kaže nekoliko stvari, a to je da je, po izveštaju CIA, nezaposlenost u Srbiji 16%, daleko ispod proseka u EU i da je udeo javnog duga u BDP-u 71% u 2017. godini, a vi ste ga istovremeno prikazivali sa 61%. Dakle, to su podaci, pa mi odgovorite – ko laže, da li laže CIA, predsednik Vučić ili vi ne govorite istinu? Neko ovde ne govori istinu.

PREDSEDNIK: Hvala.

Ministar.

Izvolite.

SINIŠA MALI: Ja bih samo još jedanput, zbog nerazumevanja ekonomske politike, da razjasnim.

Tokom fiskalne konsolidacije, perioda reformi, obično ne očekujete rast vašeg BDP-a. Tokom 2008, 2009, 2010, 2011. godine, kada je Republika Srbija imala negativne stope rasta, čak i minus 3,1% 2009. godine je bila negativna stopa rasta BDP-a, a nikakve reforme nisu sprovedene. Mi smo prošle godine imali stopu rasta 2,0%, godinu dana pre toga, ako se ne varam, 3,3%, samo da proverim, 3,3% 2016. godine, potpuno neočekivano u uslovima fiskalne konsolidacije. Prošle godine i ove godine, kada završavamo fiskalnu konsolidaciju, imate jedan bum u našoj stopi rasta, ide na 4,5% za prvih devet meseci. Dakle, i pored fiskalne konsolidacije, ostvarujemo stope rasta.

U godinama 2009, 2010, 2011, kada smo imali niske ili negativne stope rasta, nikakve reforme nismo imali, ali to više govori o ekonomskoj politici tada nego sada. Ne znam na koje izjave Cije, Mije, Bije se pozivate; ono što je meni važno uvek jesu MMF, Svetska banka i Evropska komisija i po tim podacima i tim brojevima apsolutno smo jedna od vodećih ekonomija po pitanju stopa rasta u Evropi.

Na kraju, još jedanput, možda građane Srbije interesuje, a i za vas, uvaženi poslanici, mislim da se razlika u jednoj ekonomskoj politici ogleda i po pitanju minimalne cene rada. Malopre sam rekao da će minimalna cena rada od 1. januara 2019. godine biti veća za 8,6%. Da pogledamo kako se kretala minimalna cena rada 2008, 2009, 2010, 2011. godine. Minimalna zarada 2008.

godine je bila 70 dinara po satu, 2008. godine je 78, 2009. godine 87. Godine 2010, kada se ostvaruje i negativna stopa rasta, prethodna vlast je podigla minimalnu cenu rada za tri dinara, dakle sa 87 na 90 dinara, a onda 2010. godine sa 90 na 95 dinara, dakle za pet dinara, za tri dinara, pa za pet dinara, pa 2012. godine sa 102 dinara na 115 dinara. Godine 2014. podiže se minimalna cena rada i nastavlja da raste, ove godine je već 143 dinara, sledeće godine je 155 dinara. Minimalna cena rada je 42% veća sada u odnosu na 2012. godinu.

To je indikator poboljšanja i to je indikator koji pokazuje koliko se država odgovorno, jer su to sve odluke Vlade, ponaša prema građanima i gde deo boljitka koji se ostvaruje prebacuje i na povećanje minimalne cene rada. Ovo su egzaktni podaci, mogu da se proveru u bilo kojoj ustanovi i dovoljno pokazuju o ozbiljnosti i odgovornosti jedne ekonomske politike. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Ne znam da li je u tome učestvovala CIA koju ste pominjali, ali u onim „Vikiliks“ depešama može svašta zanimljivo da se pročita, npr. o Vuku Jeremiću. Da znate vi, gospodine ministre, čega sve tamo ima, mi bismo mogli celu sednicu da pričamo o tome šta je ko radio i šta je ko pričao, ali pošto pričamo o tome kako se laže, baš u tim depešama piše kako se Jeremić stranim diplomatama hvalio da mora da laže narod ovde da, kao, nešto brani Kosovo, a u stvari to je bilo za potrebe predizborne kampanje. To tamo piše, možda je i CIA u tome učestvovala, ne znam.

Slažem se da laž ne valja i da ne treba verovati ljudima koji lažu. Zašto je to bitno? Pa, evo, baš na temu ovog korupcionaškog skandala u koji je do guše upleten Vuk Jeremić. Sećate se kada su se pojavile prve informacije, ode on na televiziju pa počne da muca na pitanje da li ga je finansirala privatna kompanija iz Kine ili neki njen institut i kaže – pa jesu, i jedni i drugi. Prođe dva meseca, sad kaže – ma ne, nije me taj institut finansirao, prvi put u životu čujem za njih, nisam od njih ni dinara dobio. Onda ode, izgleda, u Njujork pa kaže – jeste, ja sam učestvovao u tome i primio sam pare za to i povezao sam... Neke ste afričke zemlje pominjali maločas. Jeste li pominjali možda Čad i Ugandu, pošto Vuk Jeremić sa njima ima, izgleda, odlično iskustvo? Kaže – ja sam povezivao ove ljude koji su tamo kompromitovali, koji su ucenjivali, koji su davali novac nelegalno stečen za raznorazne biznis varijante i nelegalnu trgovinu oružjem nekim ljudima koji su predstavljali Čad, Ugandu, Senegal itd. Sve je to lepo priznao. Ako se mi pitamo ko laže i zašto, onda je tu potpuno jasno – laže se kada je u pitanju nečija koža i laže se kada je u pitanju veliki novac.

Na samom kraju, kako se posluje, ti ljudi najbolje znaju; kako su poslovali, jedni o drugima najbolje znaju. Sećate se onomad kada je Dragan

Đilas rekao da je sramota da Vuk Jeremić potroši sedam i po miliona evra za jednu godinu u Njujorku, kako mu je ovaj odgovorio? Kaže – pa, nije to sramota, ali sve i da je tačno, ja bih mogao da kažem da mi 60 godina možemo da budemo u Njujorku za cenu jednog Mosta na Adi, i to bez pristupnih saobraćajnica. Koliko to dođe kad se pomnoži i šta je to nama Jeremić rekao o Đilasu? Beše 420 miliona, bez pristupnih saobraćajnica. Verujem da je imao dobru informaciju jer, još jednom, oni se najbolje znaju, iako je naravno reč o lažovima u ovom slučaju.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Milena Turk.

MILENA TURK: Hvala, predsednice.

Uvaženi ministri, dame i gospodo narodni poslanici, pred nama je Predlog budžeta za 2019. godinu i želela bih posebno da istaknem ono što je predlogom za 2019. godinu predviđeno i što će se posebno pozitivno odraziti na kvalitet života svih naših građana.

Kada su u pitanju kapitalni projekti, izdvojena je zaista rekordna suma za ovu poziciju, dvesta milijardi za ovu namenu. U razdelu Ministarstva građevine, to je ono što posebno želim da istaknem, odvojeno je 1.900.000.000 za početak izgradnje Moravskog koridora, izuzetno značajnog auto-puta koji će povezati dva koridora, 10 i 11, odnosno Pojate i Preljinu. Ne moram posebno da naglašavan značaj ovog koridora za sve stanovnike na ovom potezu, počev od Čičevca, Kruševca, Trstenika, Kraljeva i Čačka, odnosno za 500.000 ljudi koji žive u ovom kraju. U ovom kraju posluje i veliki broj privrednih subjekata i biće izuzetno značajno prisustvo i blizina auto-puta za razvoj privrede.

Naši prethodnici su pompezno najavljivali izgradnju ovog auto-puta, ali sve se svelo na to da su samo većali i vagali kroz čiji voćnjak je isplativije da ovaj auto-put prođe. Nisu se bavili time ni da obezbede sredstva za izgradnju ovog auto-puta, niti za eksproprijaciju. Mi danas ozbiljno govorimo o ovom auto-putu, odvojena su sredstva i već naredne godine možemo očekivati početak izgradnje ovog izuzetno važnog koridora. Kada je u pitanju privreda, i to je ono što strani investitori stalno ističu, to je blizina auto-puta i mi očekujemo u narednom periodu i razvoj privrede i otvaranje novih radnih mesta.

Kada govorimo o privredi, ono što želim da istaknem, to je da je za januar 2019. godine predviđena suma od 12 milijardi dinara za rasterećenje privrede, odnosno olakšice koje će se odnositi na smanjenje opterećenja na zarade sa 63 na 62%, dakle 12 milijardi dinara, počev od januara 2019. godine. To će značiti, naravno, stvaranje konkurentnosti naših privrednika, atraktivnost naše privrede za strane investitore, rastuću ekonomiju, i to je ono što je prioritet Vlade Republike Srbije.

U ovom smislu, dugoročno opredeljenje Vlade Republike Srbije jeste i povećanje standarda svih naših građana. Kada govorimo o budžetu za 2019.

godinu, govorimo i o povećanjima plata u javnom sektoru od 7% do 12%. Ako govorimo o prosveti, o povećanjima za naše prosvetne radnike, predviđeno je povećanje od 9%, a ako govorimo o zdravstvenim radnicima, za lekare 10%, za medicinske sestre 12%.

Ujedno, kada govorimo o uslovima za rad za naše zaposlene u javnom sektoru, u proteklim godinama smo intenzivno ulagali preko sredstava Kancelarije za javna ulaganja i u obnovu, i u rekonstrukciju, i u adaptaciju, u energetska efikasnost školskih objekata i zdravstvenih ustanova, ulagali smo u opremu kako bismo našim građanima obezbedili što bolji tretman, što bolje lečenje i modernu opremu za naše zaposlene. Gde bi nam kraj bio da su i prethodne vlasti intenzivno ulagale u ove objekte? Mi bismo danas mogli da se bavimo samo nabavkom savremenih tehnologija, a ne obnavljanjem urušenih objekata koji su nažalost propadali usled decenija nebrige prethodne vlasti.

Prosto, nema grada i opštine u koje nije ulagano putem Kancelarije za javna ulaganja i mi ćemo nastaviti ovom dinamikom. Posebno pozdravljam što su u razdelu Kancelarije za javna ulaganja opredeljena značajnija sredstva i što će se nastaviti sa ovakvim ulaganjima.

Kritike na račun budžeta dolaze od onih koji budžet očigledno nisu ni pročitali, i to ne samo da priznaju nego se time i hvale pa su juče pompezno uneli neotpakovan materijal pokazujući da nemaju nameru da ga otvore i pročitaju. Ali to ih nije sprečilo da budžet komentarišu i da podnesu amandmane na budžet, za koje očekuju da budu usvojeni. I kao da to nije dovoljno suludo, kritike dolaze od onih koji su u prethodnim godinama imali prilike da pokažu kako oni raspolazu budžetom, kako se ophode prema sredstvima građana kojima treba da upravljaju na najodgovorniji mogući način i kako zastupaju interese onih koji su ih na tu poziciju postavili.

Kada je reč o prethodnom govorniku, dok je bio predsednik Opštine, on je opštinu Trstenik postavio među prve četiri opštine, ali samo po visini plate predsednika Opštine, pa je tako sam sebi, svesno kršeći zakon, dodeljivao platu od 113.000 dinara, dok je prosečna plata u Trsteniku bila oko 34.000 ili 35.000 dinara. To je tako trajalo sve dok Državna revizorska institucija 2016. godine nije izvršila analizu budžeta i naložila da se ovaj bezobrazluk ispravi.

Kritike dolaze od čoveka kome je kapitalni projekat u opštini Trstenik bio akva-park, bez upotrebne dozvole, na kome se voda slivala preko električnih instalacija. Kritike dolaze od onog kome su jedina infrastrukturna ulaganja bila u predizborni asfalt problematičnog kvaliteta i čiji mandat je obeležilo nenamensko trošenje novca mesne zajednice i nenamensko trošenje novca nevladine organizacije u iznosu od čak 54 miliona dinara.

Sa kojim to referencama on komentariše budžet kada nije našao za shodno ni da ga pročita? Jer da ga je pročitao, pronašao bi informaciju da je za Ministarstvo poljoprivrede odvojeno 51,7 milijardi dinara, što je povećanje od

17,4%. Najveća povećanja predviđena su u razdelu koji najviše interesuje naše poljoprivrednike, dakle, za agrarna plaćanja povećanje od čak 24,7%. Ova povećanja će biti u direktnim plaćanjima, u merama ruralnog razvoja, IPARD fondovima, zaštiti zdravlja životinja, zaštiti voda, šumarstvu i lovstvu, dakle 80% budžeta Ministarstva poljoprivrede, što će se svakako pozitivno odraziti na našu poljoprivrednu proizvodnju. Predviđeni su i podsticaji za prerađivačke kapacitete, kao i podsticaji koji se odnose na zadrugarstvo. Moram da napomenem da je u Trsteniku pre samo par dana potpisan ugovor na 23.000.000 upravo za podsticaje zadrugama. Predviđeno je, takođe, ulaganje u sto automatskih protivgradnih stanica.

Još bih nekoliko važnih stavki želela da istaknem, kada su u pitanju predviđena ulaganja, za budžet u 2019. godini. Kada je u pitanju Ministarstvo prosvete, u koordinaciji sa Kancelarijom za javna ulaganja zaista se intenzivno ulaže u obnovu objekata. Meni je izuzetno drago što je Ministarstvo prosvete prepoznalo značaj osnivanja centara za naučno-istraživački razvoj, posebno u oblasti robotike, jer će to našim mladim ljudima pružiti nova znanja, priliku da razviju svoje karijere i ostanu u svojim sredinama.

Kada govorim o Kancelariji za javno ulaganje, nadovezujem se na ulaganja koja su ostvarena u protekloj godini. Dakle, predviđeno je povećanje od 72,9% u ovom razdelu i ta sredstva sada iznose blizu deset milijardi dinara. Ministarstvo životne sredine beleži povećanje sredstava od 16%, i posebno se stavlja akcenat na izgradnju postrojenja za prečišćavanje otpadnih voda. Ministarstvo privrede takođe, za infrastrukturu i opremanje industrijskih zona, što je takođe veoma značajno za razvoj naše privrede.

Jasno se vidi da su ovi planovi utemeljeni u dosadašnjem radu Vlade Republike Srbije, da su uštede i reforme dovele do toga da mi danas iz realnih sredstava možemo planirati ova povećanja.

Imajući u vidu predviđena sredstva za ulaganja u sve ključne oblasti, dakle privredu, poljoprivredu, zdravstvo i školstvo, sa zadovoljstvom ću podržati ovaj budžet. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Poštovani poslanici, samo da vas obavestim da će Narodna skupština danas raditi i posle 18 časova jer imamo Posebnu sednicu, postavljanje pitanja od 16 do 19 časova, ali proceduralno moram da ispunim tu formu pa da produžim rad sednice.

Reč ima Vladimir Marinković.

Izvolite.

VLADIMIR MARINKOVIĆ: Hvala, uvažena predsednice.

Poštovani ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, naravno da ću se u ovom vremenu koje imam fokusirati na Predlog budžeta.

Ono što sam mogao da vidim i sada imam priliku da komentarišem jeste ono što sam i očekivao od ministra finansija u Vladi Republike Srbije, gospodina Siniše Malog, a to je da je ovaj put budžet razvojni, da je on na odličan način predvideo i napravio budžet imajući u vidu trenutnu ekonomsku situaciju, imajući u vidu projekciju za narednu godinu.

Ono što je po nama iz Socijaldemokratske partije Srbije najbitnije jeste da je Srbija u samom vrhu Evrope kada je u pitanju privredni rast. Mi smo bili drugi, posle Poljske, sa 4,9% privrednog rasta, jedino je Poljska imala 5,1%. Mislim da je čak on bio skroman u svojoj projekciji za narednu godinu, to je 3,5%.

Ono što bih posebno pohvalio kod njega kao ministra finansija, to je da je on pažljivo slušao ono što misli privreda, imao dijalog i sa Savetom stranih investitora, sa Privrednom komorom Srbije, sa Američkom privrednom komorom i, naravno, u saradnji sa privrednicima, doneo najbolji mogući predlog budžeta, koji je, kako sam na početku rekao, razvojni, koji će podstaći nove investicije, pogotovo strane direktne investicije u našoj zemlji i koji će biti takav da podstakne i motiviše domaće privrednike i puno, puno desetina i stotina startup biznisa u narednoj godini.

Imam veliku čast i zadovoljstvo da pomenem da upravo, možda i u ovo vreme, predsednik Republike Srbije Aleksandar Vučić u Zrenjaninu otvara novu fabriku korejskog investitora, 160 zaposlenih, i da demantujem ove naše kolege iz opozicije koje govore da u Srbiji investiraju samo oni koji dolaze ovde da montiraju kablove i sklapaju delove i komponente. U ovoj fabrici će prosečna plata biti 90.000 dinara, u Zrenjaninu. Znači, to je oko 800 evra. A impakt koji će imati na izvoz naše zemlje na godišnjem nivou je preko 130.000.000 evra. Pa ja sad vas pitam – da li negde u regionu, da li negde u okruženju imate takav priliv investicija i toliko fabrika koje se svakodnevno otvaraju, sa takvim nivoom prelivajućeg efekta koji ima, recimo, i ova fabrika koja će biti otvorena danas?

Mene to, naravno, ne čudi, to jeste misija i Vlade Republike Srbije ali i ono što je predsednik Republike gospodin Vučić zacrtao još pre nekoliko godina – to je povećanje izvoza, to je povećavanje investicija, zbog toga što je glavni cilj ove vlade, predsednika Republike, većine u Parlamentu da građani Republike Srbije žive bolje, da žive dostojanstveno od svog rada.

Zato se posebno zahvaljujem ministru finansija za jako lepu vest, a to je da će minimalna zarada u Republici Srbiji biti povećana za 8%, da je ovaj budžet socijalno odgovoran, da pored toga, i mi se tu potpuno slažemo, što se stavlja ozbiljan fokus na privredu, privrednike i nove investicije, vodi računa i o onima koji su najugroženiji. Vodi se jedna razvojna socijalna politika, jer nikada nećemo zaboraviti da, pored privrednog rasta, modernizacije zemlje, novih

investicija iz svih delova sveta, vodimo računa o onim ljudima koji ne mogu na tržištu da zarade svoju platu, koji ne mogu na tržištu da zarade za sebe.

To je odgovorna država, to je odgovorna vlast i to je ministar finansija koji ima veštinu i umeće da napravi takav budžet koji će biti pravedan, koji će biti pravedan za sve, i za one koji najviše imaju ali i one koji su najugroženiji. To je Srbija 21. veka i to je Srbija koja je definitivno i politički i ekonomski lider regiona.

Takođe, smatram da će u ovoj godini pored realizacije postojećih investicija i projekata biti puno novih investicija, koje će učiniti da privredni rast u našoj zemlji bude veći i da imamo što veći broj zaposlenih ljudi.

Takođe moram da kažem da je u ovom budžetu predviđeno da se grade nove škole, da se investira u nauku, da se investira u obrazovanje. Ministar Šarčević je imao jako dinamičnu ulogu u prethodne dve godine, od formiranja Vlade 2016. godine. Posebna pohvala za formiranje i inicijativu za izgradnju tehnoloških parkova; posebna pohvala za uticaj i insistiranje da se u Srbiji nauka podigne na mnogo viši nivo, kao jedna baza za privredni i sveukupni razvoj naše zemlje, za inovacije i nove tehnologije. Ja mislim da je on jedan od, ako ne i jedini ministar u proteklih trideset godina koji je ispunio ono što jeste u nazivu njegovog ministarstva, a to je Ministarstvo prosvete, nauke i tehnološkog razvoja. Dakle, jedan poseban fokus na tehnološki razvoj, radi se infrastruktura kako u osnovnom, srednjem obrazovanju, radi se reforma visokog obrazovanja. Mislim da je to čovek koji je najviše vremena proveo u ovom visokom i cenjenom domu. To je važno za zemlju, ne samo to što je on aktivan i dinamičan, nego je važno za zemlju da nam obrazovanje bude na najvišem mogućem nivou, da se uvede red, da bude efikasnije, bolje, kvalitetnije.

To jeste jedna uvertira u to da Srbija bude deo modernog sveta kada je u pitanju implementacija četvrte industrijske revolucije, da bude zemlja u kojoj se permanentno i dinamično razvijaju informacione tehnologije i svi drugi vidovi tehnologija, zemlja koja je prijemčiva i u kojoj se razvija turizam.

Od turizma smo u prošloj godini i u ovoj godini ćemo premašiti nivo od milijardu evra prihoda, nadamo se da će u narednoj godini to biti više. Zato se gradi i turistička infrastruktura, zato se gradi ta tzv. tvrda infrastruktura, sto kilometara auto-puteva godišnje, i imamo sve više i više kompanija koje žele da ulažu ovde. Imamo, što bi rekao jedan moj kolega iz opozicije ovde, veliko interesovanje američkih kompanija, ali ne „Bekster“, nego „Behtel“. Tako kompanije koje grade po celom svetu utiču na to da Srbija bude jedna moderna i razvijena zemlja. Ali, isto tako, vodimo računa i o mekoj infrastrukturi, koja će pomoći da naša zemlja bude u privrednom i ekonomskom aspektu jedna od najmodernijih, najboljih i najrazvijenijih zemalja u ovom regionu.

Takođe želim da kažem ministru finansija da očekujem od njega još investicija kao što su „Er Srbija“, Beograd na vodi. Inače, da kažem, i zbog

javnosti i zbog nas u Parlamentu, da je nemoguće danas kupiti stan ili lokal u Beogradu na vodi, sve je prodato. Neko od mojih kolega je pomenuo da se da neki račun, da se da neki presek stanja. Može da pozove telefonom, živimo u 21. veku, veku novih tehnologija, neka pošalje mejl. Nema, ne postoji. Gradiće se novo. Svaka čast za Promenadu i za sređivanje, konačno, tog dela grada i za sve nove investicije koje će u Srbiju ući u narednom periodu i pomoći nam da imamo rast i preko 5% i budemo jedna izvozno orijentisana zemlja, koja će spustiti nivo nezaposlenosti ispod 10%, što jeste cilj.

To jeste uloga Socijaldemokratske partije Srbije u ovoj Vladi Republike Srbije, da se borimo za veću zaposlenost, da se borimo za smanjenje nezaposlenosti, da se borimo za investicije, ali i da zajednički radimo sa našim koalicionim partnerima, da imamo jednu socijalno odgovornu državu, koja će imati sluha i osećaja za sve koji u njoj žive. Zato penzioneri danas imaju veće penzije, naši roditelji, naše deke i bake bolje žive, zato imaju senior kartice kojima mogu po beneficiranim cenama da kupuju robu i usluge. Zato ćemo plate u javnom sektoru povećati u narednoj godini i ojačati našu administraciju i državnu upravu, paralelno sa privatnim sektorom.

To je formula koja gradi jednu modernu državu, ekonomski razvijenu državu i, naravno, političkog lidera ovog regiona, što naravno naš narod i Republika Srbija zaslužuje. Zato mi imamo prave ljude i zato je selekcija ljudi u Vladi Republike Srbije takva kakva jeste.

Naravno, zbog toga što ima menadžerske sposobnosti, Siniša Mali je i napravio jedan ovakav budžet, koji ima osećaj, senzibilan je i na strane investitore i na domaće investitore, ali naravno i na socijalu i na sve one druge koji su ugroženi i ne mogu da igraju i trče utakmicu na slobodnom tržištu.

Još jednom, u ime Socijaldemokratske partije Srbije, sa zadovoljstvom ćemo glasati za ovakav predlog budžeta i za sve ove druge zakone.

Da samo napomenem da je jako važan zakon o kojem nismo govorili, Zakon o radijacionoj i nuklearnoj sigurnosti i bezbednosti. Pored investicija, pored ekonomskog i privrednog rasta, jako je važno da vodimo računa o zaštiti životne sredine, o zaštiti zdravlja i bezbednosti naših građana. To će biti *conditio sine qua non* funkcionisanja svake države s obzirom na to da plediramo da smo moderna država. Hvala predsednici Skupštine što je predložila ovaj zakon i što se pored ekonomskog rasta i razvoja u ovoj zemlji vodi računa i o ovom aspektu, veoma važnom aspektu društvenog života. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

Izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem.

Moje kolege su već donosile ovaj materijal za ovu sednicu, ovo pored mene je samo deo tog materijala, da bi demonstrirale koliko je to stranica i koliko je nemoguće realno kvalitetno razgovarati o ove 62 tačke dnevnog reda.

Ja ću to ilustrovati ne pokazivanjem voluminoznosti i kilaže ovog materijala, nego ću navesti samo mali primer kao ilustraciju. Kolege, ako želimo iole smisleno da radimo ovaj posao i da se ne osećamo kao da učestvujemo u nekom rijalitiju, u nekoj predstavi u kojoj se prosto nešto simulira, pogledajte koliko ima važnih tačaka u ovom materijalu, ne govorim sada o budžetu, koliko ima važnih zakona.

Koplja se lome oko ustavnih amandmana i nekoliko puta se to vraća na popravni, da li će i kakva biti kontrola i uticaj Parlamenta na izbor nosilaca pravosudnih funkcija. Mi ovde imamo izbor nosilaca pravosudnih funkcija u tužilaštvu, i pomoćnika ili zamenika tužilaca, a nećemo stići o tome da razgovaramo. Šta nam vredi ta kontrolna funkcija koju imamo i koju sada neke kolege žele da zadrže, možda sa razlogom, kada mi zapravo o tome nećemo stići da razgovaramo?

Ili, ovde upravo pomenuti zakon, pogledajte, koji je vrlo ozbiljan, o radijacionoj i nuklearnoj sigurnosti i bezbednosti, koji je pominjala predsednica Parlamenta. Ovde se pominju važne stvari koje se tiču građana i života, najvažnije takoreći – jonizujuće zračenje i zaštita od jonizujućeg zračenja, da li imaju osnova ili nemaju osnova ove primedbe koje su se na taj zakon donosile i čule u poslednje vreme, a mi to nećemo moći raspraviti. Pritom, desetak radnih dana potrošili smo na raspravu o zaštiti populacije slepih miševa i ptica selica. Dakle, prosto, to ne deluje ozbiljno i onda se čudimo zbog čega nas nedovoljno javnost uvažava kao instituciju, iako se slažem da tu ima odgovornosti i da nije tu samo Parlament kriv, ali barem da otklonimo ono što je do nas, što bi se reklo.

Elem, moje pitanje, prvo i osnovno, pošto imam vrlo malo vremena, ide gospodinu Branku Ružiću, koji je upravo izašao, ali može i ministar Mali na njega da odgovori – zašto se odlaže uvođenje platnih razreda? Gospodin Ružić je rekao – još nam samo malo fali do toga. Dobro, da li to „malo fali“ znači da će to biti u narednih nekoliko meseci i da će od sledeće godine stupiti na snagu?

Zašto je to važno? Time se izbegava arbitrarnost da Vlada ili ministar ili predsednik Vlade ili države, kao neki dobri sultan, vezir, kalif, ide i kaže – sada ćete dobiti 3%, sada ćete dobiti 5% povećanja, sada ćemo srezati plate, ovo javno preduzeće ima veliku platu pa im nećemo dozvoliti da povećaju koliko treba. Da uvedete platne razrede, onda se ne bi dogodilo da, ne znam, čistačica u nekom javnom preduzeću koje je profitabilno jer je monopolista ima veću platu od doktora specijaliste ili profesora u školi. To se opet pomera. Dakle, zašto i do kada?

Takođe, vrlo važno, mi smo ovde lomili koplja oko opravdanosti smanjenja plata i penzija 2014. godine. To se pravdalo i branilo neophodnošću

i potrebama uštede i stabilizacije budžeta. Samo dve stavke u ovom predlogu budžeta koji predviđa ova vlada za ubuduće, izgradnja Nacionalnog stadiona i auto-put Niš–Merdare, odnosno to je auto-put prema Prištini, otprilike iznose onoliko kolika je čitava ušteda za četiri godine, ili približno tome, kolika je čitava ušteda samo na penzijama koje su oduzete našim najstarijim građanima. Dakle, drage kolege, gospodo ministri, da li zaista mislite da je potreban Srbiji Nacionalni stadion ili nacionalna sportska arena, u vrednosti od 200 ili 250 miliona evra? Ko će igrati na njoj? Ko će je popunjavati? I ovi kapaciteti koje imamo, ovi stadioni uglavnom zvrje prazni.

S druge strane, auto-put, 180.000.000 evra je predviđeno za prvu deonicu ovog auto-puta. Dakle, evo vam dva konkretna primera. Ne spominjemo geopolitički aspekt koji smo ja i neke moje kolege navodili, da to više deluje kao auto-put za Albance da brže i lakše stignu do Niša ili da NATO, ako krene na istok, lakše može da se transportuje iz Albanije, iz Drača preko tog auto-puta, nego što je zaista neophodan i prioritet Republike Srbije. Ali možda i nije tako, o tome treba da se razgovara, a vremena za tu vrstu razgovora neće biti.

I, poslednje, odnosno ne poslednje, ima gomila pitanja – pretplata. Povećanje te pretplate, odnosno naknade za medijski javni servis, to je samo 70 dinara. Mi smo o tome razgovarali na Odboru za kulturu. Kaže, to je samo 70 dinara. Da, ali 70 dinara puta nekoliko miliona, puta 12 meseci, to je ozbiljna suma. Kažu da od 2014. godine nije podizana ta pretplata, odnosno ta naknada za medijski javni servis. Da, nije, a sada je podižemo 40%, a onda se pitamo da li smo penzije i plate vratili na nivo ili smo ih podigli tri, pet, šest ili sedam posto u odnosu na 2014. godinu. Nije inflacija baš tolika. To što deluje sitno, to je igra malih brojki, postaje krupno.

Hteo sam, s jedne strane, da pohvalim ministra Šarčevića, a istovremeno da pitam u vezi s onim čime se pohvalio, ja bih rekao s razlogom, kako su uveli hiljadu mladih naučnika u naučni sistem institutski. Ali ja pitam – da li imate izveštaj, povratnu informaciju koliko je njih zaista ušlo, koliko je njih zaista zasnovalo odnos ili ušlo u te institute i počelo da radi i uključeno u naučni sistem Republike Srbije?

(Isključen mikrofonom.)

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala, gospodine Vukadinoviću. Isteklo je vreme.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Razumemo mi da je nekima teško da pročitaju materijal koji su dobili za ovu sednicu, ali šteta je što bar toliko ne budu prisutni u sali da saslušaju izlaganja ostalih, jer njima bi moglo biti korisno. Da su bili tu kojim slučajem tokom današnjeg dana, čuli bi da je upravo ovlašćeni predstavnik značajne stranke koja sedi sa njihove strane sale počeo svoje

izlaganje rečima – naravno da smo pročitali budžet, naravno da smo imali dovoljno vremena. Ja sam sklon da verujem da čovek to kaže s dobrim razlogom, tako da je i broj amandmana koji su stigli sigurno pokazatelj da su ljudi nešto čitali pa su onda nešto i predlagali da se menja. Ne bi valjda podnosili sve to onako, napamet?

Mnogo važnije od toga, penzije već sada jesu veće između 8 i 13% u odnosu na stanje iz 2014. godine. Nije to nešto što se čeka. Nije to nešto što treba da se desi. To se već dogodilo i to može da se proveri u apsolutnim iznosima, nikakvog problema tu nema. To nije stvar zbog koje bilo ko treba da se izvinjava. Naprotiv, to je dobro. I ako je nekome zaista stalo do toga šta je za građane dobro, šta je za penzionere dobro, pa tome bi trebalo da se obrađuje onako kao čovek i da kaže – evo, baš je lepo što će sada ti ljudi imati više. To nije bilo sve. Da podsetim samo da je u više navrata bilo jednokratne pomoći. Prva sledeća podrška, da je tako nazovemo, kućnom budžetu penzionera biće sutra, 3.000 dinara dobiće svaki.

Danas je, i o tome je bilo reči ovde, obeleženo otvaranje novog pogona u Zrenjaninu, sa stotinama novih radnih mesta, 90.000 neto prosečna zarada. Pre neki dan bilo je u Kuli. Dakle, na sedam ili na petnaest dana, različiti delovi države nove pogone dobijaju.

Sve to imamo zapravo zahvaljujući tome što se dobro, pametno i odgovorno postupa, a imamo budžet koji je sa planiranim deficitom od 0,5 ili 0,4%. Da li to ikada može da se uporedi sa, recimo, čuvenih Đilasović 20% u Beogradu? Neće moći nikada.

Ljudi, jednu stvar morate da shvatite: ono što se očima vidi i ono što se u novčaniku oseća, to je razlika za koju građane nikada niko da slaže neće moći. Vremenom, ovakvim postupanjem, videće se ta razlika sve jače, budite sigurni.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Orliću.

Reč ima ministar Šarčević.

Izvolite.

MLADEN ŠARČEVIĆ: Samo kratka informacija zbog ukupne javnosti i naučne zajednice. Konkurs za hiljadu mladih naučnika je uspeo jer se prijavilo i angažovana su 842 mlada naučnika do 30 godina i 20 povratnika iz inostranstva. Otuda se stvorio prostor, na sajtu Ministarstva možete pročitati a bilo je i u medijima, da se pozove još sto mladih doktoranada koji su tek upisali doktorske studije, i to je u toku do 15. decembra. Time smo došli do jedne zanimljive brojke – 962, tako da ima još prostora, ali zaista moramo da vodimo računa da poštujemo stroge i jake kriterijume, tako da je cela ta aktivnost vrlo uspešna.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre Šarčeviću.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, znanje ima granice, neznanje nema.

Naprostu sam dirnut. Dakle ovi iz koalicije, niko se od njih oznojio nije a kamoli znojav vode napio, ovde pokušavaju da nam kažu da je bolje fabrike zatvoriti nego otvoriti, da je bolje imati manje penzije i dotirati ih iz budžeta sa 271 milijardom, nego imati veće penzije, veću uposlenost, veći broj osiguranika i da dotacije iz državnog budžeta padnu za sto milijardi dole. Oni nisu fabrike otvarali, oni su ih zatvarali.

Dok se ovaj gospodin koji je menjao veru, naciju, a verujem da je spreman i pol da promeni da bi bio u Skupštini, bahatio sa Vukom Jeremićem i gurnuo „Lutriju“ sa Borisom Tadićem u minus, radnici su ostali bez posla. Stotine hiljada ljudi je ostalo bez posla. Njemu je bio dobar Koštunica. Pljuvao je Jeremića. Sad hvali Jeremića. Ja ne znam kad je on bio u pravu. Ne zna ni on sam. Dakle, ja verujem da on i dalje misli da je neki lider opozicije.

Našoj opoziciji se ne može pomoći, oni imaju više lidera nego članova. Ja mislim da njima nije potreban lider, nego staratelj. Oni su juče govorili da treba rasterati investitore, treba smanjiti obaveze, a povećati davanja. Miki Maus politika. To je jedan od tih koji to zagovaraju.

Dok se Vuk Jeremić bahatio u Njujorku i dok mu je država plaćala stan, po njegovom vlastitom priznanju, bio je na plati kod Patrika Hoa, korupcionaša, sa 330.000 dolara. Mi smo ga plaćali javnim sredstvima, a on je od javne funkcije napravio privatne biznise. I danas oni nama drže predavanja.

Oni hoće da kažu da investitore treba rasterati. Da li oni znaju da je država bez privrede... Oni samo znaju kako se novac troši, a ne kako se zarađuje, kako treba „Lutriju“ gurnuti u minus, opljačkati je i gurnuti u svoje džepove. Da li oni znaju da je država bez privrede, da je to novac bez robe? Da li oni znaju da je država bez privrede kao automobil bez motora i menjača – može njime upravljati ko kod hoće, ali taj automobil više ne može ići, može ići samo nizbrdo, nikako uzbrdo.

Zato ću završiti svoj govor onim – Bože, oprosti im, oni ne znaju šta rade. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Rističeviću.

Reč ima Aleksandra Jerkov.

Izvolite, dr Jerkov.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem, potpredsedniče.

Još su Rimljani razvili onu maksimu „hleba i igara“, shvatili su da je tu način da svoje građane drže pod kontrolom. Mi bismo rekli da ste vi u ovome predlogu budžeta otišli korak dalje i uspostavili maksimu – represije i igara.

Da, imate veća kapitalna izdvajanja nego u prethodnim budžetima, ali ste propustili da nam kažete, što kaže Fiskalni savet, da je daleko najveći deo tih ulaganja upravo ulaganje u to da se jača represivni aparat države. To su sredstva

koja odlaze u privatnu policiju Srpske napredne stranke, u privatnu vojsku Srpske napredne stranke i njenih koalicionih partnera, u privatnu BIA, čiji zvaničnici javno opet pred premijerkom optužuju medije, opozicionare, sindikate i nevladine organizacije i građane, koje kritikuju da su neprijatelji države i naroda, u privatnu VOA, u privatnu VBA. Sve što radite, radite da biste još više jačali represivni aparat države i da bi uvek postojao nekakav Marko Parezanović, koji će u prisustvu najvišeg državnog vrha da optuži opozicionare da su državni neprijatelji, nakon čega će se uvek naći neko ko će nekom opozicionaru razbiti glavu ili ga napasti na neki drugi način.

Ja ću govoriti, osim o represiji, evo, da vidimo gde se nalaze i igre u vašem budžetu. Građani Srbije treba da znaju da Vlada Republike Srbije ima nameru da u 2019. godini podigne kredit od 250 miliona evra za izgradnju Nacionalnog stadiona. Upotrebiću reči našeg potpredsednika Marinkovića koje je uputio mom kolegi ranije u toku rasprave jutros – šta je s vama? Šta se sa vama dešava i šta može da vam padne na pamet da dižete kredit od 250 miliona evra da izgradite nekakav stadion, a da istovremeno u budžetu nemate para da vratite penzionerima ono što im je oduzeto, da nemate para za one žene koje su trudne, koje su se porodile, koje vas mesecima na ulici mole da ne dobijaju hiljadu dinara mesečno i da ne budu kažnjene zbog toga što su se porodile, da nemate para, a to kaže Fiskalni savet, za investicije u nauci i obrazovanju, da nemate para za investicije u zdravstvu, da nemate ni za šta od toga para, a imate para za nekakav Nacionalni stadion? Ja vas molim da odgovorite na pitanje – šta se sa vama dešava? Kako je moguće da su vam prioriteti toliko pomereni i toliko poremećeni?

Druga tema o kojoj niko ne razgovara, a vi, ministre Mali, ponajmanje, jeste budžet AP Vojvodine. Zadržali ste protivustavnu odredbu u Zakonu o budžetskom sistemu da budžetu APV ne pripada ni 7% prihoda ni 7% rashoda, nego 7% poreskih prihoda, što je suprotno Ustavu Republike Srbije. Pa čak ni tih 7%, onako kako vi računate, niste u stanju da isplatite Vojvodini onako kako njeni građani zaslužuju, nego opet, da biste lažno prikazali budžet od 7%, vi u tu cifru sada trpate i transfere za poverene poslove, u skladu sa zakonom kojim se uređuju nadležnosti APV, i namenske transfere za finansiranje rashoda za zaposlene u obrazovanju, i namenske i nenamenske transfere jedinicama lokalne samouprave, namenske kapitalne transfere za projekte koje utvrdi Vlada. Svi transferi, dan nakon što legnu na račun APV, odlaze sa tog računa i to nisu prihodi koji pripadaju budžetu AP Vojvodine.

Za ostale stvari znam kako ste uspeali da ih stavite, zato što ste bezobrazni prema AP Vojvodini i prema njenim građanima, zato što ih kažnjavate, ali molim vas da mi odgovorite vrlo precizno na sledeća pitanja. Zakon o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja, član 187. stav 2. tačka 4) glasi da se u budžetu Republike Srbije obezbeđuju sredstva za plate, naknade i dodatke zaposlenih u

osnovnim i srednjim školama, doprinose za obavezno socijalno osiguranje i otpremnine. Kako ono za šta u Zakonu o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja piše da se obezbeđuje u budžetu Republike Srbije vi možete da smatrate za prihode budžeta AP Vojvodine? Šta će sredstva za plate nastavnika i profesora u budžetu AP Vojvodine kada u Zakonu jasno piše da se ta sredstva isplaćuju iz budžeta Republike Srbije? Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Jerkov.

Reč ima ministar Siniša Mali.

Izvolite, ministre.

SINIŠA MALI: Hvala puno.

Čuli smo razne insinuacije čija je vojska. Mi u Srbiji imamo samo jednu vojsku, a to je srpska vojska i toj srpskoj vojsci želimo da obezbedimo normalne uslove za rad, želimo i da nagradimo naše hrabre vojnike, koji se svakodnevno izlažu opasnosti kako bismo i mi i vi i naša deca bili sigurniji i bezbedniji. Zato, za razliku od politike prethodne vlasti koja je bila usmerena ka tome da se srpska vojska, Vojska Republike Srbije, potpuno devastira, gde je rasprodato i prodato sve što je moglo da se proda, mi našu vojsku gradimo i ja sam ponosan kada vidim „migove“ koji lete nebom Srbije i znam da smo bezbedniji i mi i naša deca. Sa tom politikom ćemo nastaviti i u budućnosti.

Po pitanju prioriteta za izgradnju pojedinih objekata, ono što je potpuno nerazumevanje jedne ekonomske politike, to je gde su izvori rasta. Ono što se mi, kao odgovorna vlada, trudimo već par godina unazad, to je da u svakoj investiciji, u svemu onome što planiramo nađemo izvore rasta, koji treba dodatno da doprinesu povećanju zaposlenosti i povećanju i podizanju našeg BDP-a, a samim tim i standarda građana.

Zašto to mislim? Izgradnja Nacionalnog stadiona nije samo projekat izgradnje stadiona, to je projekat koji vama otvara mogućnost, s jedne strane, organizacije velikih evropskih, svetskih i drugih prvenstava. Osim tog stadiona, mi ćemo, kao što ste čuli, izgraditi još sedam ili osam stadiona i rekonstruisati postojeće u celoj Srbiji. Želimo da podignemo našu infrastrukturu, da imamo mogućnost da u sportu, koji je odavno prestao da bude samo sport, postao je biznis, takođe iskoristimo priliku da promovišemo našu zemlju i od toga, naravno, i da zaradimo, i kroz turiste, i kroz promociju i kroz sve.

Kada biste znali nešto oko Nacionalnog stadiona, to je mnogo širi koncept, koncept koji se zove „Siti“, deo Beograda koji treba da bude potpuno novi deo za razvoj. U tom projektu, osim stadiona, imate i veliki broj stambenih blokova, poslovnih blokova, izložbenih prostora, nove zabavne parkove, akva-parkove, sve ono što treba dodatno da doprinese razvoju našeg BDP-a, podizanju naše građevinske industrije, isto kao što je to bilo i za „Beograd na vodi“.

Podsetiću vas poslanike, a podsetiću i građane Srbije, ono što nam je prethodna vlast ostavila po pitanju „Beograda na vodi“ bio je najružniji deo Beograda, bili su pacovi, zmije. Pričali su o Beogradu, o Menhetnu na Beogradu, o raznim projektima. Ništa od toga nisu uradili. Nisu se potrudili ni da pomere jedan od onih 56 brodova koji su bili tamo u onom groblju brodova na desnoj obali reke Save. Sada kada pogledate, umesto najružnijeg dela Beograda, najzapuštenijeg, imate najveće gradilište u ovom delu Evrope. Imate 1.500 radnika, srpskih radnika, koji tamo rade svaki dan, zarađuju svoj novac, zarađuju svoj hleb. Pokrenuli smo građevinsku industriju, dali smo primer kako neke stvari mogu da se promene i pokrenuli smo našu privredu kroz taj projekat. Tako ćemo pokrenuti i kroz nacionalne stadione i kroz ostale projekte koje imate priliku da vidite u budžetu za 2019. godinu.

Neću da govorim o tome, pošto sticajem okolnosti imam i to iskustvo osobe koja je vodila Beograd četiri i po godine, kako je prethodni gradonačelnik ostavio konkretne dugove i trudnicama i porodiljama i svima ostalima.

Kazete – nema novca u budžetu za 2019. godinu za zdravstvo i prosvetu. Evo, ja ću vam reći, pročitacu vam, ako već niste mogli sami: dakle u budžetu Ministarstva prosvete, nauke i tehnološkog razvoja imate 209 miliona dinara više, što je nekih 6% više u odnosu na 2018. godinu. U odnosu na, rekli ste, zdravlje, imate uvećanje od 1.332.000.000 dinara u odnosu na 2008. godinu, što je uvećanje od 7,7%. Zato sam na početku svog izlaganja još juče rekao, budžet je potpuno uravnotežen, jasno su nam definisani prioriteti. Inače, u povećanje ovih budžeta, za zdravstvo pogotovo, nisu ušli projekti koje radi Kancelarija za javna ulaganja, koji podrazumevaju rekonstrukciju, obnovu i izgradnju velikog broja kliničkih centara, bolnica i domova zdravlja po celoj Srbiji. Hvala puno.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, dr Mali.

Reč ima Vladimir Orlić.

Izvolite, kolega.

VLADIMIR ORLIĆ: Baš je potpuno neprikladno reći ovde da je Policija SNS-ova i da je Vojska SNS-ova. Baš u potpunosti. Dakle, da se neko ne identifikuje sa našom vojskom iz ličnih, partijskih razlika, nek bude njegova stvar. Možda i zbog toga što ne može da prepozna sebe i svoja viđenja prema Vojsci, odnos prema Vojsci onaj koji politički predstavlja ljude koji su Vojsku samo znali da upropaste, da je devastiraju, da uništavaju njena sredstva. A danas kada se ta sredstva nabavljaju, kada stojimo značajno bolje, svakako bolje nego u njihovo vreme, tu ne može da se identifikuje.

Policija služi da zaštiti građane ove zemlje, sve građane. Policija to i radi i to nema nikakve veze sa političkom pripadnošću.

Kad govore o nekakvom izmišljenom državnom represivnom aparatu, zaboravljaju – u stvari, ne zaboravljaju, prave se samo da zaboravljaju – kad se desila ona strašna stvar Borku Stefanoviću, da je policajac, pazite, policajac,

njega spasio, da se policajac postavio između njega i napadača i primio udarac, da je policajac te ljude posle identifikovao, da su zahvaljujući tom policajcu u roku od 90 minuta ti ljudi privedeni. Ne mogu da se sete, a i to se samo prave da ne mogu da se sete, kako se nažalost 2008. godine pokazivao državni aparat, da li možda represivno ili nekako drugačije, ovde na Trgu republike, na koliko, na pet stotina metara odavde. Setite se postupanja onda prema građanima ove zemlje. Jedan je to, nažalost, poražavajuće, glavom platio. Uporedite to s ovim ponašanjem policije danas. Je l' to onda nešto stranački, je l' to SNS-ovo? Pa neće biti.

Vi ste, gospodine ministre, čitali, pa evo proverite da li ja grešim kada kažem da je u milijardama (ali u milijardama!) ukupno veća vrednost budžeta i za poljoprivredu, i za zdravlje, i za zaštitu životne sredine i za prosvetu. Za sve to ima para. Za sve to, naravno, ima para zato što se danas u ovoj zemlji ozbiljno radi, zato što se ne troši ni za Đilasov džep, ni za Jeremićev džep, ni za sve one koje su oni posle dalje finansirali distribuirajući niz lanac, kako ga je Đilas samo lepo objasnio, kako to funkcioniše odozgo nadole, svakome pomalo.

(Predsedavajući: Hvala.)

Još jedna rečenica. Nemojte samo da se pitanjem Vojvodine bavimo danas na način na koji ste to radili prethodnih dana, da stvar kojom Srbija treba da se ponosi, stotinu godina od prisajedinjenja, nazivate falsifikatom i nečim lošim. Vojvodina je izabrala svoju sudbinu, narod Srbije je na nju ponosan, kao što je ponosan i na sve druge rezultate koje branimo i danas.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Aleksandra Jerkov.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem.

Najpre da razjasnimo nešto. Kada govorim o SNS vojsci i policiji, ne govorim o svim onim poštenim ljudima koji rade u Vojsci i Policiji, koji profesionalno obavljaju svoj posao, a koje ste vi, kako je rekao ministar, hteli sada da nagradite. Pa nagradili ste vi njih i smanjenjem plata i dnevnica od 150 dinara. Time ste ih dosta nagradili. Pričam o onim funkcionerima u tim institucijama koji i dan-danas zaista služe tome da zloupotrebljavaju i sve te poštene ljude koji tamo rade, da bi vršili represiju.

Sve smo čuli, gospodine Mali, osim toga kako to da se plate prosvetara koji žive na teritoriji AP Vojvodine isplaćuju iz budžeta AP Vojvodine kada u Zakonu o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja jasno piše da se ta sredstva isplaćuju iz budžeta Republike Srbije. To što radite nije samo prevara, to što radite je protivzakonito. Ta sredstva ne pripadaju budžetu AP Vojvodine, nego se isplaćuju iz budžeta Republike Srbije.

I nijedna vaša uvreda, nijedna vaša laž, nijedno vaše poniženje građana Vojvodine na način na koji to radite šest godina, na način na koji ste to radili za vikend u Novom Sadu, neće promeniti činjenicu da Vlada Republike Srbije,

koja se hvali da smo ušli u zlatno doba, da imamo više para nego ikada, da ćemo tek videti beneficije vašeg rada, kažnjava na ovaj način građane Vojvodine i uskraćuje im prava stavljajući na silu u budžet APV nešto što tom budžetu po zakonu ne može pripadati.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima ministar dr Siniša Mali.

Izvolite.

SINIŠA MALI: Hvala lepo.

Samo da razjasnimo oko podrške AP Vojvodini. Kada biste pogledali budžet pažljivije, videli biste transfere i ustupljene prihode u iznosu od 67,68 milijardi, plus 25 milijardi koje se usmeravaju iz budžeta Republike Srbije za sve ostale projekte na teritoriji APV, a u dogovoru sa Vladom Vojvodine, i dolazite do iznosa od 93,028 milijarde za Vojvodinu za narednu godinu. U budžetu za 2018. godinu, ako saberete i pogledate cifre, ukupno je bilo izdvojeno 84,4 milijarde dinara. Dakle, skoro devet milijardi više za ukupna ulaganja u Vojvodinu, i to mi je veoma važno da građani Vojvodine, građani Srbije, građani Novog Sada i svakog grada u Vojvodini takođe znaju, da se borimo i za svako novo radno mesto i za svaku novu fabriku i za sve ono. Predsednik Vučić je danas bio u Zrenjaninu, kao što znate, da otvori novu fabriku investitora iz Južne Koreje. Dakle, borimo se za svaki deo naše lepe Srbije. U ovom primeru imate precizne brojeke oko ulaganja u AP Vojvodinu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Reč ima dr Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Kažu, odnos Srpske napredne stranke prema poštenim ljudima zaposlenim u Vojski i Policiji ogleda se kroz smanjenje plata. Gospodine ministre, koliko ste puta vi na ovoj sednici to izgovorili, da li ste vi to brojali, ja nisam uspeo, verujte, da se za vojsku, policiju planira povećanje plata od, koliko, 12%?

(Siniša Mali: Devet posto.)

Dakle, za prosvetu 9%, a za vojsku i policiju 9%. Da li je to smanjenje? Ako treba da bude veće, čuli ste za koliko posto, i za vojsku i za policiju i za prosvetu, da li je to smanjenje? Dakle, dokle više da se nekim verbalnim kamuflažama bavimo, potpuno besmislenim temama, na potpuno pogrešan način? Hajde da pričamo o onome što piše.

Još kažu, najveća zamerka Fiskalnog saveta jeste to što će sada tamo neki represivni režim dodatno da se osnaži. Pa nije, pročitajte kako su napisali. Evo vam mišljenja ako je neko zaboravio kod kuće, tu piše. Najveći „problem“ – i to, pazite, problem po njihovom viđenju – jeste to što su suviše velika povećanja plata. Ne za vojsku, za policiju, nego sva povećanja koja su predviđena. A jesu

predviđena, niko to ne krije, kažemo to sa ponosom. Kažu, mnogo su velika povećanja. Fiskalni savet kaže da treba da budu manja povećanja plata.

Da li se sa tim slažu oni koji hoće opet da reklamiraju da je mišljenje Fiskalnog saveta „vjeruju“ za nas? Da li su se s tim slagali kada je Fiskalni savet tražio da smanjenje 2014. godine bude veće? Nešto se ne sećam, nešto ne bih rekao. Da li su se slagali sa Fiskalnim savetom kada je tražio da značajnije poskupi struja nego što jeste, u bilo kom trenutku? Nešto ne bih rekao.

Reč je o ljudima koji zaista ne znaju šta misle i šta je za njih kriterijum za ispravno. Dakle, ako su u stanju da za de fakto povećanje, i za vojsku, i za policiju, i za prosvetu i za mnoge druge, kažu da je smanjenje, šta drugo da dodam.

Jednu stvar sam zamolio i zamoliću opet – nemojte da se bavite pitanjem Vojvodine na neozbiljan i neodgovoran način, na način koji ljude uznemirava. Dovoljno je što je pre nekoliko meseci održan neki naučni skup na koji su svi ti važni, zabrinuti za sve i svašta, uredno poslali svako svog predstavnika da tamo izglasaju neki zaključak, kako ono beše – izgubili su se istorijski razlozi da Vojvodina bude deo Srbije. Nemojte tim stvarima da se bavite. Ne zbog vas, vama su građani Vojvodine rekli šta o vama misle i gde se politički nalazite. Nemojte zbog dobrobiti ljudi u ovoj zemlji, ako ste imalo u stanju i dalje da razmišljate u okviru tog kriterijuma.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Orliću.

Zatvaram ovaj krug replika, svi su imali po dve. Zahvaljujem se na razumevanju.

Ministar Šarčević ima nešto da doda.

Izvolite.

MLADEN ŠARČEVIĆ: Dužan sam, zbog javnosti, da kažem koliko je uvećanje sredstava između budžeta 2018. i 2019. godine kada je u pitanju infrastruktura u prosveti. Ukupno je za 2019. godinu planirano za 25% više investicija u odnosu na 2018. godinu kada je bilo približno oko 300 miliona evra – oko 404, znači više nego 25%. Samo NTP Niš ima jedanaest miliona evra, mnoge ustanove od milion, dva, pa i tri, tri i po, da ne nabrajamo sada, od Zemuna, Subotice, Sente, Priboja.

Zaista se u obrazovanje, bar u infrastrukturu, nikada nije ovoliko dugo ulagalo. A dosad smo, u poslednje dve godine, imali potpunu rekonstrukciju 870 objekata, što je skoro više od trećine. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Reč ima narodni poslanik Stanislava Janošević.

Izvolite.

STANISLAVA JANOŠEVIĆ: Hvala, poštovani predsedavajući.

Predstavnici Vlade Republike Srbije, kolege poslanici, uvaženi sugrađani, budžet za 2019. godinu je sačinjen racionalno. Uvek se pitamo koliki

će biti deficit, a planiran je od 0,5%, naravno sa tendencijom suficita na kraju godine, jer konačno smo u situaciji, i uvek težimo tome, da trošimo onoliko koliko zarađujemo. Imamo podršku Fiskalnog saveta. Ono što ću ja naglasiti jeste pre svega mera rasterećenja privrede i ulaganje u istu.

Više želim da govorim o zakonima koji su direktno naslonjeni na budžet Republike Srbije za 2019. godinu i onome što utiče na privredni ambijent, na investicije, na ulaganja.

Definitivno su приметni veliki koraci po pitanju izmena i dopuna Zakona o stečaju. U čemu se to ogleda? Ogleda se, pre svega, u tome što želimo da poboljšamo pravni okvir, da zaštitimo prava poverioca, naravno, da se poveća protok informacija i sigurnost informacija između stečajnog upravnika i poverioca, ali i da svi poverioci imaju uvid u troškove samog stečajnog postupka. Šta je cilj? Cilj je da bez obzira na to koliko je poverilaca oni jednako utiču na odabir stečajnog upravnika, ali, takođe, bez obzira na visinu njihovog potraživanja, da utiču na sam plan reorganizacije tog preduzeća.

Mnogo je dobrih privatizacija koje su sprovedene u Srbiji. Pomoć preduzećima koja su bila u ponoru i u stečaju... Jedno od njih je i zrenjaninsko brodogradilište. Kompanija „Rubikon“ uložila je 96.000.000 dinara da bi iz blata izvukla tu kompaniju i danas se ljudi tamo zapošljavaju, rade i proizvode se brodovi.

Definitivno su приметna i unapređenja nekih dosadašnjih rešenja kroz Zakon o ulaganjima. Šta je cilj ovog zakona? Najbitnija stavka jeste da se smanji stopa nezaposlenosti. Mi konstantno utičemo na tu stopu i dobri smo u tome, međutim, uvek želimo bolje rezultate i poboljšanje po tom pitanju. Međutim, neophodna je jednakost domaćih ili stranih, kao i pravnih ili fizičkih lica koja će se pojaviti kao ulagači i neophodno je omogućiti veću zaštitu njihove poslovne strategije. Zahtevamo da se najviše ulaže u manje razvijena područja. Vlada Republike Srbije, organi autonomne pokrajine, kao i lokalne samouprave imaju tu mogućnost da naprave takve mere pomoći u vidu podsticaja – poreskih, naravno i carinskih, ali i oslobođenja od taksi. Od ulagača se zahteva da konstantno izveštavaju o tome šta su njihovi poslovni poduhvati, naravno uz čuvanje poslovne tajne, čisto da ne bismo došli do nekog kontraefekta i da se ne bi od investicije odustalo.

Ja mogu da posvedočim o tome kolika su zalaganja kako bi se održao konstantan rast toga, da je privredni ambijent veoma razvijen i da se zaista zalažemo za dobre pregovore sa ulagačima. Šta je ono što ide tome u prilog? U prethodne tri ili četiri godine otvoreno je mnogo više kompanija i preduzeća nego u prethodnih dvadeset.

Moram reći da jedna od najvećih investicija na Balkanu, odnosno u ovom delu Evrope, u iznosu od jedne milijarde dolara, dolazi upravo u grad na Begeju, Zrenjanin. I hvala predsedniku Aleksandru Vučiću (vi ste, ministre, to

pomenuli), koji je danas bio u Zrenjaninu i otvorio korejsku kompaniju „Eseks“. U nju je uloženo trideset miliona evra. Naravno, to je veliko zalaganje cele Vlade Republike Srbije, ministra Kneževića i moje lokalne samouprave, jer ste se potrudili da pomognete gradu Zrenjaninu.

Ono što je neizostavno u celoj priči, naravno u sprezi sa prethodnim zakonima, jeste Zakon o privrednim društvima, koji je formiran tako da pomaže pri rangiranju Republike Srbije na rang-listi Svetske banke, odnosno Duing biznis listi za 2018, 2019. godinu.

Šta je cilj ovog zakona? Postojale su određene anomalije po pitanju pečata. Primećeno je da je od privrednih društava traženo da je neophodno da postoji pečat. U skladu sa članom 25. ovog zakona, to više neće biti obaveza. Samim tim, nećemo dolaziti u situaciju da je određeni pravni postupak prekinut. Neophodno je da imamo sve podatke o zaposlenima i o funkcijama članova odbora, direktora. Ono gde će biti akcenat svakako jeste razvoj javno-privatnog partnerstva.

Iscrpan je bio rad Vlade pri formiranju budžeta za 2019. godinu. Moram priznati da nisam primetila nijednu anomaliju. Stoga, u daljim primenama budžeta i zakona koji su na dnevnom redu, želim vam puno uspeha. Naravno, podržaću sve predloge zakona.

Međutim, moram da se osvrnem i na predloge za sudijske funkcije, kao i zamenike javnog tužioca. Moram reći da poštujem lične i profesionalne odlike pojedinaca koje su naveli, međutim, nisu dovoljne. Prosto, ima boljih kandidata. Stoga, u skladu sa Poslovníkom, osporavam odluku o predlogu kandidata koji se prvi put bira na sudijsku funkciju u Osnovnom sudu u Loznici, Nenada Lazarevića, sudijskog pomoćnika u Osnovnom sudu u Loznici, kao i predlog kandidata za zamenika javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Kruševcu, Evu Ognjanović, korisnika početne obuke u Pravosudnoj akademiji i tražim da se Skupština pojedinačno izjasni o kandidatima. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Dame i gospodo narodni poslanici, rasprava o današnjem dnevnom redu mora da se počne podsećanjem javnosti da mi u okviru jedne tačke dnevnog reda imamo 62 predloga zakona, odluka, sporazuma. Sve ste to onako zbrkali. Dnevni red vam je kao ovaj Savez za Srbiju, nema veze jedno s drugim, ali postoji. Kao „Agencija za SIS“.

Dakle, trebalo bi da se ovde najozbiljnije bavimo Predlogom zakona o budžetu, ali to je u ovim okolnostima prilično nemoguće. Ne kažemo mi da to nismo čitali i gledali o čemu se tu radi, ali postoji ovde jedan suštinski problem – juče smo u tom smislu govorili – ko su ti ljudi koji će raspolagati ovim budžetom i kakav je uopšte odnos Vlade Republike Srbije prema Narodnoj

skupštini. To se najbolje vidi upravo na ovoj sednici: dakle, vi znate da imate većinu, znate da su vam obećali da niko ništa neće pročitati, pa onda malopre vas pitaju oni koji će glasati – je l' to beše 9% ili 12%, a glasaće. To ne bi trebalo tako da se pokazuje. Vaš odnos, gospodo iz Vlade, prema Narodnoj skupštini pokazujete tim da su juče ovde sedela tri ministra i tri bila u prolazu. Danas jedan u prolazu, dva sede. Gde je predsednik Vlade? Ja ne znam da li se nekada desilo da se raspravljalo o budžetu a da nije predsednik Vlade bio prisutan u Narodnoj skupštini.

Takođe je problem, rekoh, u tome ko će primenjivati ovaj zakon o budžetu, odnosno ko će trošiti pare iz budžeta s obzirom na to da smo mi otvorili afere pet ministara u Vladi Republike Srbije i da je trebalo i o tome da se razgovara pre nego što smo došli do rasprave i uskoro i glasanja o budžetu.

Lepo je da je država Srbija demokratska država, ali ovo što radite nema veze pre svega sa parlamentarnom demokratijom, a nema veze ni sa demokratijom uopšte. Dobro je da u Narodnoj skupštini može svako da kaže... Mi srpski radikali smo se uvek zalagali za to da narodni poslanik može bez ikakvih ograničenja da govori u Narodnoj skupštini, ali baš da narodni poslanici govore direktno protiv države, to je nedopustivo. Mi smo imali ovde i juče i danas situaciju da narodni poslanik poziva... Zamislite, narodni poslanik vlasti preti predsedniku Narodne skupštine, preti skupštinskoj većini da će on organizovati neke proteste protiv vlasti tu ispred Narodne skupštine. To je nešto neverovatno. A on je i dalje deo vaše vladajuće koalicije.

Mi smo s pravom kritikovali Zoranu Mihajlović zato što je dozvolila da u Narodnoj skupštini američki ambasador Skot kaže da je Kosovo nezavisna država, ali mi imamo potpredsednika Parlamenta koji je pre dva dana to isto uradio sa Skotom. Drži konferenciju i Skot kaže da je Kosovo samostalno, a potpredsednik onako zadivljeno gleda, trepće, gleda ga – bože, s kojom ja to veličinom stojim i razgovaram. Neverovatno i zaista nedopustivo.

Imamo situaciju da se narodni poslanik – ovaj o kojem sada govorim nije iz vlasti, iz opozicije je – ovde otvoreno zalaže, juče govori da je u Srebrenici bio genocid, da Srbi treba da se na taj način izjašnjavaju. Dakle, prosto je neverovatno da se takve stvari dešavaju u Narodnoj skupštini, a da vi, gospodo iz vlasti, uopšte ne reagujete na takve izjave.

Imali smo i pre neki dan situaciju kada je narodni poslanik, takođe iz vlasti – dobro je da je tada predsednik Parlamenta Maja Gojković reagovala – rekao da su za njega glasali Srbi kao nacionalna manjina u Novom Pazaru, što je prosto neverovatno! A pogotovo je to tako glupa izjava, da čovek ne zna da nacionalna manjina može biti samo neko u jednoj državi, a ne u jednom gradu ili jednoj opštini. Ali to što je on glup, njegov je problem, a naš je problem što se takve stvari govore upravo u Narodnoj skupštini. Opomenu je trebalo on da dobije, ali ima vremena, biće i opomena.

Gospodin Mali je juče ovde hvalio budžet. Sedam puta sam primetila, gospodine Siniša Mali, da ste rekli da se nešto u ovom dnevnom redu dešava prvi put u istoriji. Verujte, jedino što ste prvi put u istoriji vi ministar finansija, a ovo ostalo je već sve viđeno. Dakle, ništa epohalno i ništa od čega građani treba da očekuju nešto spektakularno i ne znam koliko bolji život od ovog, kako ste rekli, uravnoteženog budžeta.

Istina je da se u javnom sektoru povećavaju zarade. Prvo je problem što su uopšte uskraćivana ta prava i što su te zarade smanjivane 2014. godine i zapravo ovo sada nije nikakvo povećanje nego najpre, kao i kod penzija, vraćanje na 2014. godinu. Istina je da se nešto malo povećao minimalac. Vi ste, ministre, rekli da su to građani jedva čekali. Kako ste rekli, konačno se prešla ta magična cifra od 27.000 dinara. Da li vi možete da zamislite da porodica gde je samo jedan čovek zaposlen i dobija tih „magičnih“ 27.000 dinara može da preživi jedan mesec sa svojom porodicom? Ne može. Dakle, morate da budete svesni činjenice da pola miliona zaposlenih u Srbiji radi za taj tužni i jadni minimalac.

Govorite o 0,27%, kažete – to su jedva čekali ljudi. A nemaju pojma o čemu govorite, o smanjenju doprinosa. Kažete da ćete za toliko pomoći poslodavcima. Zašto niste bar tih 0,27%, makar i tako mizernih, opredelili u koristi zaposlenih? Kolike su zarade zaposlenih u ovim vašim firmama koje svaki dan otvarate, u pogonima tih svetskih firmi? Koliko je stvarno tamo zaposlenih? Pitali smo to kroz poslanička pitanja, ali nešto ne dobijamo odgovor. Teško vam je da to izračunate. Koliko ih je došlo pa otišlo? Zašto se u ovim predlozima zakona malo više niste okrenuli ka domaćim fizičkim i pravnim licima? Zašto njima niste opredelili takvu mogućnost? Govorili smo vam o jednom svetlom primeru, beše prošle ili prethodne godine, firma iz Aranđelovca, gde je država učestvovala sa određenim podsticajem za tu firmu, pa su se zaista tamo ljudi zaposlili, „Bekament“ beše.

Budite prosto realni, gledajte kako se živi. Ministre, iako ste rekli da će ova povećanja povećati kupovnu moć građana, neće, ne mogu povećati. S jedne strane, vi za neki sitan procenat povećavate te zarade, s druge strane uvodite povećanu taksu, TV pretplatu za ovaj takozvani javni servis, koji to odavno nije. A podsećamo da je Aleksandar Vučić rekao još, beše, 2013. godine da će ukinuti tu pretplatu. Doduše, ukinuo ju je, sad se zove taksa. Imamo povećanje akciza, što naravno proizvodi i povećanje određenih cena, imamo povećanje poreza, imamo onako tiho, neprimetno, maltene svakodnevno, poskupljenje roba široke potrošnje, poskupele su komunalne usluge, u najavi je povećanje cene struje. Gde vi tu onda vidite povećanje kupovne moći građana kroz ovo što ćete usvojiti u ovom budžetu? Naravno da to nema veze sa realnošću.

Mi smo vam govorili, ministre, možda i kada ste se prvi put u ulozi ministra ovde pojavili, da morate ozbiljno da reformišete Poresku upravu. To

ne može da se uradi izmenom nekoliko članova zakona. Ako hoćete stvarno nešto da uradite u toj oblasti, onda to mora da se uradi suštinski, dozvolićemo vam neko vreme, da se pripremi ozbiljan predlog zakona, da ozbiljno o njemu raspravljamo. Ne ovako, u šumi od 62 predloga, pa izmene nekoliko članova. Ko tu zna o čemu se radi? Ne znaju ni vaši saradnici koji su vam to pisali.

Tada smo vas podsetili, a opet to nemate u ovom zakonu, da morate ukinuti naknade za odvodnjavanje, to je recimo samo jedan primer jer je sada aktuelno, za privatno zemljište koje se nalazi uz vodotokove. Niste to uradili, a počele su da stižu presude. Evo, odeljenje Upravnog suda u Kragujevcu već je presudilo da tamo nekom domaćinu koji se žalio pa tužio država mora da isplati ono što se uzima nezakonito. Vi ćete to i dalje da uzimate, pa kada se desi da neko tuži, vi ćete onda iz državnog budžeta to lepo da platite i baš vas briga. To je neozbiljno i neodgovorno.

Kao što je neodgovorno reći ono što ste juče rekli, da smo mi najbrže rastuća ekonomija u Evropi. Šta je vama Evropa ako ovo možete da kažete? Šta je vama Evropa? Srbija i Albanija? Da li je vama to Evropa kada možete ovako nešto da kažete? Znate li vi koje su razvijene zemlje u Evropi? Ovo je prosto ruganje i narodnim poslanicima i ovom narodu koji nas možda gleda, ili će bar čuti da smo o ovome uopšte razgovarali, pošto ljudi očekuju da pričamo o budžetu, ali teško da ćemo stići nešto ozbiljnije da kažemo. Nadamo se da ćemo kroz ove amandmane... Mada nećemo doći do ovih amandmana na budžet, ali kada vi budete hvalili Vladu za sve i svašta, mi ćemo da je kudimo, pa ćemo da vidimo gde ćemo da se nađemo, valjda će nam to tada biti moguće.

Hajde malo od budžeta, samo još jednu rečenicu, što se tiče ovih predloga za sudije i za tužioce, mi osporavamo predlog za zamenika tužioca u Tutinu. Predlog je, prvo da vam kažem da je predlog direktno od Rasima Ljajića, da se Muhedin Dedeić izabere za zamenika tužioca u Tutinu, a njegov rođeni brat je, zove se Elvir, već sudija Višeg suda u Novom Pazaru. Nekako, u najmanju ruku, nemoralno. Dakle, osporavamo i tražimo da se o tome posebno glasa. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Pošto ste u govoru verovatno mislili na mene, meni je žao što nemam priliku, iskoristili ste, da vam to odgovorim. Vi znate da smo mi imali izložbu povodom, i obeležili misiju „Halijard“, koja je bila u Pranjanima. Čekali smo vas sa vrućom gibanicom, niste se pojavili.

Idemo dalje, Siniša Mali ima reč.

SINIŠA MALI: Hvala puno.

Osvrnuo bih se na komentar sa kojim ne mogu da se složim, a to je da je povećanje plata i penzija, odnosno da se kupovna moć građana povećava za sitan procenat u 2019. godini u odnosu na 2018. godinu. Podsetiću građane Srbije još jednom, povećanje plata u javnom sektoru je između 7% i 12%. Ne

smatram da je to sitan procenat. Povećanje penzija, u odnosu na 2014. godinu, između 8% i 13%. Ni za to ne smatram da je sitan procenat. Povećanje minimalne cene rada – 8,6%.

I, da vam odgovorim direktno. Malopre ste pomenuli zašto doprinosi takođe nisu na teret zaposlenih, odnosno zašto su na teret poslodavca. Ekonomsku politiku vodite tako da gledate na koji način da podstičete rast i morate da imate u vidu i poslodavce i zaposlene. Poslodavci u 2019. godini moraju da plate minimalnu cenu rada koja je za 8,6% veća. S druge strane, imaju olakšicu za ukidanje doprinosa za nezaposlenost na teret poslodavaca. To je razgovor koji smo vodili dugo i sa Unijom poslodavaca i sa predstavnicima reprezentativnih sindikata na Socijalnom ekonomskom savetu, i to je bio konsenzus koji smo napravili. Dakle, nama je cilj da nam privreda ide dalje. Želite da podstaknete i olakšate poslovanje poslodavcima ali, takođe, da poboljšate životni standard radnika. Upravo je kompromis bio podizanje minimalne cene rada za 8,6% i ukidanje doprinosa na teret poslodavaca u iznosu od 0,75%.

Po pitanju reforme Poreske uprave, tu bih se složio s vama. To je veliki zadatak koji je pred Ministarstvom finansija, pred Vladom Republike Srbije. Zakoni koji su pred vama nisu vezani neposredno za reformu Poreske uprave, već za reformu poreskog sistema. Po pitanju reforme Poreske uprave, o tome razgovaramo, radimo intenzivno. Mi ćemo 2019. godine imati projekat, strategiju i plan reforme Poreske uprave usvojen, kako bismo 2020. godine krenuli u njegovu implementaciju. Inače, potpuno se slažem s vama da tu postoji veliki potencijal, da postoji mnogo toga što treba da uradimo kako bi Poreska uprava bila efikasnija, kako bi dalje suzbijali sivu ekonomiju i kako bi te nelegalne novce uvukli u legalne tokove. Na taj način, i u budžetu imate više novca i onda možete da razgovarate i o većim investicijama, povećanim platama i povećanim penzijama. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Reč ima Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Najpre bih vas, gospodine Marinkoviću, samo pitala, ne znam o kakvoj vi gibanici pričate, gde ste vi jeli gibanicu? To zaista nema veze ni s ovom raspravom, ni sa mnom. Nikada nisam imala poziv da idem u Pranjane, tako da proverite u Protokolu da li je potpredsednik Narodne skupštine Vjerica Radeta trebalo nekada da ide u Pranjane. Ne, naravno.

Govorim o vašem susretu i konferenciji od pre tri ili četiri dana u Narodnoj skupštini, vi i Skot. On kaže da je Kosovo nezavisno, vi skakućete pored njega, gledate ga zadivljeno, trepćete. Valjda se divite sami sebi što ste u društvu takve veličine, takvog gada antisrpskog.

Gospodine ministre, vi ste prihvatili dosta načelnih primedaba, jer smo mi zaista o ovome ozbiljno razgovarali i ozbiljno se pripremali za ovo, koliko nam je vreme dozvolilo, ali samo jednu primedbu bih vam rekla. Morate ekonomsku politiku da uskladite sa realnošću. To je suština koju vi stalno izbegavate. Ne samo vi lično, nego je to godinama unazad. To je ono kao kad kažete – cena struje u Srbiji je najniža, ne znam, ovo je najjeftinije... Jeste, ali to treba valjda da se usklađuje sa prosečnom zaradom, u koju se ne računa pola miliona ovih što rade za minimalac, nego sa ozbiljnom prosečnom zaradom. Onda možemo na taj način da razgovaramo i o toj ekonomskoj politici, koja teoretski može da bude takva kako ste vi to obrazložili i predvideli ovim zakonima. Ali u državi Srbiji, čitate li, koliko dece nema šta da jede, koliko je siromašnih porodica, koliko je ljudi bez posla? Znači, ti vaši procenti su nešto što statistika onako slika, što takođe nema veze sa realnošću. Nisu zaposleni oni koji su se iselili iz Srbije, gospodine ministre.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima ministar Siniša Mali.

Izvolite.

SINIŠA MALI: Komentara radi, svi procenti o kojima vi govorite, sva povećanja koja smo predložili... Naravno, nisu procenti nikada, nije ništa vezano za brojeke, nego je vezano za ljude i upravo smo građane Srbije imali u vidu i njihov standard kada smo pričali o tome i kada smo razmišljali na koji način da koncipiramo budžet Srbije. Kada govorim o procentima, govorim zbog vas ovde, da biste videli razliku između neke prethodne politike i ove politike koja sve ono što je uštedela, sve ono što smo zaradili želi da podeli sa građanima Srbije.

Nama je inflacija ove godine, međugodišnja, 2,3%. Samo povećanje minimalne cene rada od 8,6% govori u prilog tome da se radi o realnom povećanju od preko 6% na godišnjem nivou. Završetkom fiskalne konsolidacije 2018. godine, otvaramo mogućnost sebi da ta povećanja budu još veća i još viša u godinama koje dolaze.

Samo ću se na kraju pozvati na izveštaj Fiskalnog saveta, da ne kažemo da je to rekao Siniša ili neko drugi, citiram: „Druga dobra karakteristika predloženog budžeta je u tome što je on kredibilan, tj. prihodi i rashodi Republike su realistično planirani“. Dakle, u potpunosti smo planirali ono što realno možemo da zaradimo i hoćemo da potrošimo ono što smo realno zaradili, ni dinara više. Po tome se razlikujemo u odnosu na prethodne vlasti, koje su potpuno nerealno planirale svoje budžete, podizale javni dug i zato nas je i doveo do ivice bankrota 2013. godine. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Vrlo kratko, da ne bude zabune, pre svega zbog javnosti, da se ne stekne utisak da mi srpski radikali imamo nešto protiv toga što se neke povećavaju plate. Naravno da ne, ali mi smo vam čak i konkretno predložili da ne bude nekom sedam, nekom devet, imate amandman gde smo predložili da svima bude 10%, što bi u ukupnom iznosu bilo otprilike isto, a da ne stvaramo loše odnose između tih raznih grupa koje se finansiraju iz budžeta.

Dakle, nemamo mi ništa protiv, ali vas upozoravamo da ovo što vi predstavljate kao nešto epohalno kada su u pitanju ove firme koje svoje pogone instaliraju negde po Srbiji, da niti su realni... Prvo, uglavnom su im plate minimalac, nisu realni brojevi koje vi predstavljate u javnosti kad kažete... Danas je neko rekao da će se u Zrenjaninu zaposliti „na stotine“ radnika, da li je na stotine radnika 900 ili 100? Šta je „na stotine“ radnika? Onda nam kažete da će se negde zaposliti dve hiljade, ali onda u ćošku tamo negde stoji – ali 2029. godine. Dakle, nije realno ono što pričate. Prosto, spustite se na zemlju, znaju ljudi o čemu pričate i znaju ljudi kako žive i šta je realno.

Juče ste rekli opet, kao što uobičajeno tvrdite da ste zahvalni penzionerima, da su penzioneri dobrovoljno prihvatili da snose teret usklađivanja fiskalnog stanja u državi. Ne znam da li ste obavešteni da su vam penzioneri, i to u ozbiljnom broju, pokrenuli sudski spor u Strazburu. Opet će biti iz budžeta, predvidite to tamo negde; ovi će tamo brzo da rade, zato što vas više ne vole. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima ministar dr Siniša Mali.

Izvolite.

SINIŠA MALI: Samo jedan primer, i to primer od danas, da ne bude primer od ne znam kada. Dakle, nova fabrika u Zrenjaninu, koju je predsednik Aleksandar Vučić otvorio danas, ima 160 zaposlenih, prosečna neto plata je 90.000 dinara, neto plata. I neka vam to bude primer novootvorenih fabrika u našoj zemlji. Hvala puno.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

U skladu sa čl. 87. i 205, određujem pauzu do 16 časova. Nastavljamo sa pitanjima premijeru i Vladi. Hvala.

(Posle pauze – 16.05)

PREDSEDNİK: Poštovani narodni poslanici, pristupamo postavljanju poslaničkih pitanja u vremenu od 16 do 19 časova, saglasno članu 205. Poslovnika Narodne skupštine.

Pre nego što pređemo na postavljanje poslaničkih pitanja, dozvolite mi da vas još jednom podsetim na odredbe Poslovnika Narodne skupštine koje se odnose na način postavljanja poslaničkih pitanja.

Izlaganje narodnog poslanika koji postavlja pitanje ne može da traje duže od tri minuta.

Posle datog odgovora na poslaničko pitanje, narodni poslanik koji je postavio pitanje ima pravo da, u trajanju od najviše tri minuta, komentariše odgovor na svoje pitanje ili da postavi dopunsko pitanje. Po dobijanju odgovora na dopunsko pitanje, narodni poslanik ima pravo da se izjasni o odgovoru, u trajanju od najviše dva minuta.

U toku trajanja postavljanja pitanja i davanja odgovora shodno se primenjuju odredbe Poslovnika, s tim što nisu dozvoljene replike i ukazivanje na povredu Poslovnika. U skladu s tim, molim poslanike da podnesu prijave za postavljanje pitanja.

Podsećam da će redosled postavljanja poslaničkih pitanja biti utvrđen prema dosadašnjoj praksi rada tako što će najpre reč dobijati narodni poslanici koji ne pripadaju nijednoj poslaničkoj grupi, a zatim poslanici od najmanje prema najvećoj poslaničkoj grupi.

Prelazimo na POSTAVLJANJE POSLANIČKIH PITANJA.

Prvi prijavljeni poslanik je Dragan Jovanović.

Izvolite.

DRAGAN JOVANOVIĆ: Uvažena predsednice Narodne skupštine, dame i gospodo ministri, koleginice i kolege narodni poslanici, moje prvo pitanje biće upućeno potpredsedniku Vlade i ministru unutrašnjih poslova gospodinu Nebojši Stefanoviću, a tiče se različitih dezinformacija koje su se pojavile u javnosti ovih dana vezano za lokalne izbore u Lučanima koji će se održati 16. decembra, a tiče se broja ljudi upisanih u birački spisak Lučana u poslednjih šest meseci. Znači, moje pitanje za ministra Stefanovića je – koliko je u poslednjih šest meseci ljudi u Lučanima dobilo prebivalište i mogućnost da glasa na lokalnim izborima 16. decembra?

Moje drugo pitanje upućeno je potpredsednici Vlade Zorani Mihajlović, ali pošto ona nije trenutno u sali, na to pitanje bi možda mogao da odgovori ministar finansija gospodin Siniša Mali. Kada je ova vlada konstituisana, 2016. godine, i kada je predsednik bio Aleksandar Vučić, jedan od glavnih akcenata rada ove vlade stavljen je na završetak kapitalnih investicija vezanih za infrastrukturu, znači završetak Koridora 10 i završetak punog profila auto-puta na Koridoru 11 od Beograda do Čačka. Upitao bih ministra – da li ćemo imati mogućnost da se do kraja 2018. godine punim profilom auto-puta vozimo Istočnim krakom ka bugarskoj granici? Koji je rok za završetak Koridora 10 ka makedonskoj granici?

Zatim, čuli smo u prepodnevnoj raspravi ovde u Parlamentu da su značajna sredstva i u budžetu za 2019. godinu izdvojena za završetak dela Koridora 11 od Obrenovca do Surčina. Samim tim, upitao bih – šta se dešava sa

deonicom Ub–Lajkovac i da li će oštećenje na toj deonici biti sanirano i popravljeno do kraja ove kalendarske godine?

Upitao bih ministarku Mihajlović, a mogu dobiti i pisani odgovor – da li će u sledećoj godini biti kompletno završena deonica magistralnog puta Topola–Kragujevac? Mi smo još 2014. godine izglasali ovde u Narodnoj skupštini da će od kredita Evropske banke za obnovu i razvoj ta deonica biti rađena u 2018. i 2019. godini. Kako se tamo završava industrijska zona u Sobovici, koja će biti jedna od najvećih u Srbiji, postoji preka potreba da se taj put završi.

Još jedno pitanje vezano za infrastrukturu. Brza šumadijska magistrala Bućin grob – Mali Požarevac, za koju je idejno rešenje CIP uradio još 2004. godine, da li će u godinama koje dolaze takođe doći do prioriteta u programima Vlade Republike Srbije? Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima potpredsednik Stefanović.

Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, pojavljuju se, nažalost, već godinama razne lažne, zlonamerne, netačne spekulacije kako se navodno u pojedinim opštinama, pa je takav bio slučaj i sa gradom Beogradom kada su bili prethodni izbori, pojavljuje neki broj, ogroman broj ljudi koji se odnekuda doseljavaju kako bi promenili strukturu, kako bi bili novo glasačko, biračko telo, kako bi ti ljudi promenili (pogotovo za male opštine) odnose snaga i kako se sve to radi zakulisno, organizovano, kako je to neko orkestrirao. I, kako je to apsolutno precizna stvar. Naravno, ne iznosi se nijedna informacija, nijedan podatak, nijedan broj, upravo zato što se radi o potpunoj laži. To hoću da kažem zbog građana Srbije. Radi se, dakle, o potpunoj laži, laži koju su izricali ljudi i u izborima 2016. i 2017. godine, da kažem i 2018. godine, uvek oni koji su očekivali da će jako loše proći na izborima i onda se pravio alibi, pravila se čitava predstava, koja treba da kaže – nismo mi izgubili zato što nas narod neće, nego smo izgubili jer se neko tamo naselio pa su nas oni preglasali.

Ja ću vam pročitati, u broj, prvo za Lučane, kako situacija stoji. I to ću da počnem od 2013. godine, da bi ljudi videli da se ne radi o incidentu, o jednoj godini, jednom mesecu, da vide kako to ide do ove godine i da vide kako se čak trend smanjenja broja ljudi u Lučanima... Ja bih voleo da se broj stanovnika u Lučanima povećava, nažalost, broj stanovnika u Lučanima se iz godine u godinu smanjuje. A videćete i kako ide isti trend u smislu prijavljivanja građana.

Naime, 2013. godine se u Lučane doselilo 165 ljudi i to je 2013. godine bio apsolutno najveći broj ljudi koji se u jednoj godini doselio u Lučane u ovih šest godina – 165. Iste godine se iz Lučana iselilo 216 ljudi, po različitim osnovama. Godine 2014. u Lučane se doselilo 146 ljudi, a odselilo 259 ljudi i ovo je bio najveći broj ljudi koji se odselio iz Lučana u ovih šest godina. Godine

2015. doselilo se 111 ljudi, odselilo 245; 2016. doselilo se 140 ljudi, odselilo se 226; 2017. se doselilo 140 ljudi, iselilo 233. I dolazimo do 2018. godine, u 2018. godini se u Lučane, do današnjeg dana, zaključno sa današnjim danom, doselilo 119 ljudi, a odselilo, mi imamo podatke do 3. novembra, možda se još neko odselio, 186 ljudi. Dakle, hoću da vam kažem po mesecima: u januaru 11, u februaru sedam, u martu 14, u aprilu 11, u maju 14, u junu šest, u julu 14, u avgustu šest, u septembru sedam, u oktobru 15 i u novembru 14 ljudi. Toliko se ljudi doselilo u Lučane i značajno veći broj se iz Lučana odselio.

Tako da te priče o stotinama i stotinama doseljenih, i to u jednom ili dva meseca, sa nekih lažnih prebivališta, podatak, služe kao fiktivne priče koje treba da skrenu pažnju sa ključnih pitanja koja građani Lučana treba da postave, a to su šta im ti koji im to govore nude, šta je njihova politika i šta je ono što nude za njihovu budućnost, osim čiste izmišljotine i fabrikovanja stvari.

To je ono što se kaže sada u svetu popularno – lažne vesti. Neko krene sa tim, to postane mejnstrim tema i onda se svi kao pitaju, nisu oni to utvrdili, nego iznesu u svojoj izjavi, petnaest minuta govore o tome kako je to užasno, strašno, a onda na kraju kažu – e mi sad pitamo da li je to tačno. Znače, ja sam čuo da ste vi narko-diler i na kraju toga pitam – samo mi recite da li je to tačno. To je otprilike to, bez ijednog konkretnog podatka.

Sada sam naveo konkretne podatke. Ovo sam rekao zato što smo imali u Beogradu... Ta priča je trajala taman koliko su trajali izbori i čim su završeni izbori, bez obzira na to koliko god puta je mi demantovali... To su bili oni izmišljeni brojevi da se u jednoj opštini doseljavalo po deset-petnaest hiljada stanovnika. Pa u celom Beogradu, ja ću vam dati podatke, najviše se stanovnika doselilo 2007. i 2008. godine, po godinama: 2007. godine 24.264 i 2008. godine 22.023. Tada se najveći broj stanovnika doselio. Da sam zlonameran, mogao sam da kažem da je to bilo zbog izbora 2008. godine, da su tada neki ljudi doseljavali ljude u Beograd da bi pobedili na izborima 2008. godine. Ja u to ne verujem.

Dakle, Beograd je veliki grad, koji se gradio, povećavao broj stambenih jedinica, koji gradi sada stanove, i u Beogradu se taj trend vidi iz godine u godinu. Godine 2017. je bilo 17.455, jedan od najmanjih brojeva, jedino je manje bilo u periodu od 2000. do 2005. godine. Posle 2005. godine, svi brojevi doseljavanja po godini su veći. Dakle, u tim godinama kada su bili izbori, od 2012. godine pa nadalje, broj stanovnika koji se doseljavaju u Beograd je statistički potpuno isti kao u prethodnim godinama, samo što je nešto manji. A značajno je manji nego 2007. i 2008. godine kada su neki drugi vladali Beogradom, a ja opet ne mislim da su oni to radili s namerom da se glasa, ne mogu da pomislim da bi imali takve nečasne namere da tako nešto urade na izborima u Beogradu.

Zbog istine i zbog građana Srbije, hoću da ljudi znaju da nema nikakvih neovlašćenih promena prebivališta, nečega što se u nekom statističkom smislu povećava. Nažalost, i broj prijavljenih se smanjuje, a broj odjavljenih povećava. Dakle, smanjuje se broj stanovnika u celoj našoj zemlji, pa i u ovoj opštini koja je bila pomenuta, opštini Lučani. Nikako ne može da se kaže da ima bilo čega nečasnog, zakulisnog ili prevarnog u tome. Nažalost, da malo više radimo na natalitetu, možda bismo mogli da se pohvalimo da imamo više rođenih i više stanovnika, da se radujemo većem broju stanovnika u svakoj opštini.

Jedina stvar koja je potpuno istinita i potpuno jasna jeste da su svi oni koji tvrde da se neke stotine ljudi naseljavaju u Lučane to potpuno izmislili, da su to podaci koji služe da lažu građane Srbije. A građani Srbije će, uveren sam, kad dođe dan izbora i dan glasanja, umeti da nagrade i da kazne one koji su im se na takav način obraćali. Hvala.

PREDSEDNIK: Umesto potpredsednice Zorane Mihajlović odgovoriće vam Siniša Mali.

SINIŠA MALI: Hvala lepo.

Postavili ste pitanje o rokovima završetka Koridora 10 i Koridora 11. Po pitanju Koridora 10, južni krak Koridora 10, znači do makedonske granice, biće gotov i kolima će moći da se prođe već krajem ove godine. A po pitanju tzv. Istočnog kraka, znači ka granici sa Bugarskom, u prvom kvartalu naredne godine u potpunosti će taj pravac biti završen i biće moguće proći automobilom do granice sa Bugarskom. Ne moram da vam govorim koliko je važno da se završe koridori, odnosno Koridor 10, oba kraka, kako bismo konačno sa punim profilom auto-puta imali priliku da prođemo kroz celu našu zemlju.

Po pitanju Koridora 11, deonica Obrenovac –Ub biće otvorena do kraja godine. Deonica Ub –Lajkovac, nažalost, zbog grešaka iz prethodne vlasti, prethodnog perioda, ponovo mora da se popravljaju i biće gotova tokom naredne godine. A Lajkovac –Ljig takođe će biti gotova do kraja ove godine.

Ono što je meni posebno važno, ako mogu samo da dodam na ovo što ste pitali, u budžetu za 2019. godinu imate dalji nastavak radova i na Koridoru 11 i na nekim drugim putnim pravcima koji su nama važni. Dakle, izgradnja auto-puta E-763, deonica od Surčina do Obrenovca, osam milijardi dinara je opredeljeno u budžetu za 2019. godinu. Izgradnja beogradske obilaznice na auto-putu E-70/E-75, deonica od mosta preko reke Save kod Ostružnice pa do Bujanj potoka, sektori 4, 5 i 6, imate 7,2 milijarde koje su opredeljene upravo za ovu namenu. Izgradnja auto-puta E-763, deonica Preljina–Požega, 3.250.000.000 dinara. Izgradnja auto-puta E-761, deonica Pojate–Preljina, 1,9 milijardi dinara.

Dakle, naš plan i naša vizija, pogotovo iz 2018. godine u 2019. godinu, jeste da nastavimo intenzivno da gradimo nove kilometre auto-puta, nove

mostove, nove tunele, kako bismo poboljšali našu infrastrukturu i kako bi time kvalitet života građana Srbije bio još veći. Hvala lepo.

PREDSEDNIK: Hvala vama.

Dopunsko pitanje.

Izvolite.

DRAGAN JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se gospodi ministrima.

Ono što sam hteo da kažem i što bih ponovo napomenuo kao veoma važnu stvar, za centralnu Srbiju i za Šumadiju od strateškog je značaja... Sada ste spomenuli taj pravac i novac koji je predviđen u budžetu za 2019. godinu za pravac Preljina–Pojate. To je jedan ključni, Moravski koridor, koji će napraviti jednu kičmu u centralnoj Srbiji za povezivanje dva koridora, 10 i 11. Ali ono što je za nas u centralnoj Šumadiji, govorim za opštine Mladenovac, Topola, Arandjelovac i Gornji Milanovac, od izuzetnog značaja – u trenutku kada se u narednoj godini radi i završava projekat priključka Gornjeg Milanovca na nov auto-put na Koridoru 11, smatram da bi aktiviranje saobraćajnice Mali Požarevac – vrh Rudnika (Bućin grob), tzv. brza šumadijska magistrala, za koju ću još jednom da pomenem da je idejni projekat uradio Saobraćajni institut CIP negde 2004. godine, bilo od strateškog značaja. I ne samo za ove četiri opštine u centralnoj Šumadiji već i za gradove Smederevo, Požarevac, koji bi imali najkraći put i napravili bi jednu kičmu od Malog Požarevca ka vrhu Rudnika, odnosno ka Koridoru 11.

Takođe, pomenio sam – i mogu, predsednice Narodne skupštine, dobiti i pisani odgovor vezano za to – magistralni put Topola–Kragujevac, najstariji magistralni put u Srbiji južno od Save i Dunava, koji je zaslužio da se napokon krene sa ozbiljnim radovima na kompletnoj rekonstrukciji svih 35 kilometara ove trase. Javno preduzeće „Putevi Srbije“ u ovoj godini krenulo je sa radovima, ali bih voleo da dobijem obećanje Vlade i resorne ministarke da će taj posao biti završen u 2019. godini.

Još jedno pitanje za ministra finansija – da li su u programu Kancelarije za javna ulaganja, a jutros ste nešto govorili o ostvarenju, odnosno o planovima budžeta za 2019. godinu, predviđena sredstva za obnovu objekata u opštinama koje su oštećene elementarnim nepogodama u 2018. godini? Znači, usled elementarnih nepogoda došlo je do oštećenja velikog broja objekata, kako za stanovanje tako i tzv. ekonomskih objekata u gazdinstvima. Postoji velika potreba da se krene sa obnovom i rekonstrukcijom tih objekata. I sama predsednica Vlade je obilazila neke od tih objekata sa predsednicima opština. Bilo bi dobro da se sa tim poslom krene već s proleća 2019. godine. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima ministar.

Izvolite.

SINIŠA MALI: Hvala lepo.

Biću dovoljno slobodan da vam kažem da smo samo u rehabilitaciju lokalnih puteva i za tu svrhu izdvojili tri milijarde dinara u budžetu za 2019. godinu, a dozvolićete mi da ne znam napamet sve puteve, tako da bih vam napismeno dao odgovor oko toga.

Po pitanju Kancelarije za javna ulaganja, poslaću vam, ako se slažete, sve investicije koje su planirane, koje su trenutno u toku i koje su planirane za 2019. godinu. Ukoliko imate bilo kakvih sugestija, molim vas da mi se javite pa da vidimo kako da i te vaše sugestije uključimo u plan za 2019. godinu.

Ono što je posebno važno jeste da je Kancelarija za javna ulaganja, dakle kancelarija koja se bavi rekonstrukcijom i izgradnjom velikog broja bolnica, domova zdravlja, škola i vrtića, u budžetu za 2019. godinu dobila skoro deset milijardi dinara, dakle nikada više novca, što je dobro i garantuje da će se upravo na lokalnu najveće promene videti, što građani Srbije i te kako očekuju i treba da osete. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima Vladimir Đurić.

Izvolite.

VLADIMIR ĐURIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Evo, ja imam jednu sugestiju za Kancelariju za javna ulaganja u ovom budžetu mada ćemo o tome i na tekućoj sednici pričati – da Kancelarija budžetira osamsto miliona dinara za naknadu štete od elementarnih nepogoda na javnim objektima, objektima javne namene. Možda treba razmisliti da se proverí jesu li ti objekti osigurani; nema potrebe da država glumi osiguravajuću kuću i plaća štete.

Nadovezaću se i na raspravu prethodnog govornika vezano za projekte infrastrukture. Pored deonice kod Grdelice, koja je javnosti privukla pažnju zbog rušenja potpornog zida, ima još jedna deonica Koridora 10 koja je bila tema jučerašnje vesti portala „Insajder“, reč je o deonici Srpska Kuća – Levosoje, gde je konstatovano da je preprojektovanje ove deonice vršeno čak trideset puta i da izmene nisu pokrivene građevinskim dozvolama. Ta deonica u suštini pokazuje sve nedostatke našeg upravljanja infrastrukturnim projektima, u svim njihovim fazama. Dakle, sredstva se obezbeđuju za projekte koji su zastareli, koji ne uvažavaju aktuelno stanje na terenu, pa predviđaju, recimo, potrebu eksproprijacije tuđe imovine koja se na području izvođenja projekta u međuvremenu pojavljuje. Recimo, konkretno za ovu deonicu, radovi su počeli 2015. godine, a projekat je CIP-ov, iz 2008. godine. Dakle, to prouzrokuje izmene u projektima, to prouzrokuje probijanje rokova, to prouzrokuje promene izvođača, uvođenje novih podizvođača i sve to naravno prouzrokuje i dodatne, nove troškove. Tako je za ovu deonicu, na primer, bio raspisan tender, gde su opet isti izvođači, koji su već probijali rokove, dobili da

izvršavaju i ove dodatne radove po ovim dodatnim izmenama projekata, bez građevinske dozvole, za dodatne 1,2 milijarde.

Ministarka je u januaru ove godine izjavila, ministarka Mihajlović, koja nažalost nije danas tu, da je za nju Koridor 10 završen, ali, nažalost, vidimo da nije. Inače, rok za ove dodatne radove od milijardu i dvesta miliona bio je novembar i, evo, možemo da vidimo da to još nije završeno. Dakle, pitanje je – kada će konačno biti gotov Koridor 10 i koliko će ukupno koštati?

Drugo pitanje je za Ministarstvo poljoprivrede. Vidimo da je u budžetu ove godine ovaj razdeo dobio 7,6 milijardi dodatnih para, međutim, poljoprivrednici se javljaju da im kasni uplata sredstava za nabavljenu mehanizaciju koja je kupljena po programima podsticaja države. Rate su već dospele na plaćanje, ali novac kasni, pa je pretpostavka, koja treba da se razjasni, da je ovih dodatnih sedam milijardi zapravo dug iz tekuće godine koji se prenosi u budžet za narednu godinu.

Treće pitanje koje bih da otvorim je danas usvojena rezolucija Evropskog parlamenta o Srbiji, u kojoj se od nas traži vladavina prava, ubistvo Olivera Ivanovića da se razreši do kraja i konstatuje se da etnički čiste države nisu rešenje za region, pa pitam – kako se to tiče politike razgraničenja koja je promovisana kao politika u pogledu Kosova? Hvala.

PREDSEDNIK: Kome ste postavili pitanje, izvinjavam se?

(Vladimir Đurić: Postavio sam pitanje za ministarku saobraćaja, ona nije tu, ministru za evropske integracije, ministru za spoljne poslove, ministru za poljoprivredu i dalje svako ko može da mi odgovori.)

PREDSEDNIK: Da, sve je u redu.

Ko će prvi? Hoćete vi, ministre? (Ne.)

Da, i vama je postavio pitanje i ministarki Joksimović.

Ministar Dačić.

Izvolite.

IVICA DAČIĆ: Pa, koliko sam razumeo, pitanje se tiče, kako ste vi rekli, ideje o razgraničenju, odnosno opasnosti od stvaranja etnički čistih država.

Sve bih ja to verovao kad se čuje iz Brisela, samo želim da podsetim na sledeću stvar: a šta su dosad ove stvorene države koje su priznali? A šta je Kosovo nego etnički očišćena država, kako oni sebe nazivaju? Šta je bilo sa Hrvatskom, koja je od 560.000 Srba došla na 180.000? Šta je sa Sarajevom, gde je živelo 150.000 Srba, a sada ih ima nekoliko hiljada? O kakvoj politici etničkog čišćenja sada neko govori? Prvo su razbili granice Srbije pa sada govore o tome da su nepovredive granice. To je licemerno i cinično.

Prema tome, ako mislite da to nešto ima veze sa nekim predlogom koji bi mogao ili ne da bude razmatran, mislim da smo u ovoj situaciji u kojoj se trenutno nalazimo daleko od toga da se uopšte razgovara o nekim predlozima za trajno rešenje. O kakvim predlozima može da se razgovara kada vi imate

situaciju da oni uvode takse od 100%? To nije zabeleženo u novijoj političkoj istoriji.

S druge strane čujete, i Haradinaj je o tome napisao... Hajde da kažem napisao, olovka mu nije baš najbolje oruđe za rad; znate šta je njegovo najbolje oruđe za rad i za rat, i shodno tome ne treba da nas čudi šta je objavio. Objavio je da Srbija ne poštuje Briselski sporazum jer nije pustila Kosovo u Interpol. Od kada to piše u Briselskom sporazumu?

Prvo, da se razumemo, briselski dogovori su počeli pre 2011. godine. Sam taj dogovor o regionalnom predstavljanju postigao je Borko Stefanović. I tačno su predviđene regionalne organizacije u kojima Kosovo može da bude učesnik, ali takođe na poseban način obeleženo. Ali ta zvezdica se pretvorila izgleda u pahuljicu, odnosno istopila se za neke. A čujem da neki i kod nas ovde u Srbiji smatraju da Kosovu treba dati da bude član međunarodnih organizacija. Znači šta, Srbija ne može da prizna, Srbija ne može da dozvoli da unilateralni akt postane međunarodno priznat.

Kao što znate, kao što sam rekao, deset zemalja je povuklo priznanje nezavisnosti Kosova. Na glasanju pre tri godine, 2015. godine, kada je bio Unesko, 92 zemlje glasale su za prijem Kosova, a 50 zemalja je bilo protiv. Ove godine u Interpolu je 76 zemalja glasalo za prijem Kosova, a 56 je bilo protiv i 22 uzdržane. Pre tri godine Kosovu je bilo potrebno osam zemalja da bi dobilo dvotrećinsku većinu, a danas im je bilo potrebno 36 zemalja.

Prema tome, to što oni govore da je situacija rešena, daleko je od toga da je situacija rešena.

Takođe, ako neko govori o tome da ne može da izvrši pritisak na Prištinu, znate šta, ako neko zaista nije toliko moćan da izvrši pritisak na Prištinu, ne znam o kakvim se to svetskim silama radi. Već sam rekao da su te sile porodile političkog monstruma u Prištini.

(Čedomir Jovanović: O bože!)

Gospodine Jovanoviću, nisu monstumi oni koji su izašli iz šume, koji su na slobodi zato što su pobili sve svedoke, nisu monstumi oni koji su lično silovali i ubijali Srbe na Kosovu i Metohiji? O čemu vi pričate?

(Čedomir Jovanović: Poenta je kako pričaš.)

I nemojte vi da podižete glas na mene. Ko ste vi da podižete glas na mene?

(Čedomir Jovanović: Ko si ti?)

Gospodine Jovanoviću, ja ne znam da li je vas neko obavestio, pa vi ste u ovom parlamentu samo zato što još nisu bili izbori.

(Čedomir Jovanović: Pa dobro, i? Ili što me niste ubili još?)

PREDSEDNIK: Molim da dozvolite ministru da odgovori na pitanje poslanika Vladimira Đurića.

IVICA DAČIĆ: Ja zaista ne razumem gospodina Jovanovića, je l' on ovde predstavnik Prištine ili predstavnik našeg naroda koji ovde živi?

(Čedomir Jovanović: Ma ti ništa ovde ne razumeš. Ja sam ovde ušao pod svojim imenom, a ne pod suknjom Aleksandra Vučića.)

I ja sam. Vi ste, gospodine Jovanoviću, nešto debelo pobrkali. Ja sam ušao pod svojim imenom, a vi ste se sakrili pod imenom drugih političkih stranaka jer ne smete sami da nastupite na izborima. Pod kojim ste se imenom to vi ...

Nemojte da dobacujete. Prošlo je vaše vreme, shvatite to.

Ko vas se plaši? Je l' vas se neko plaši ovde? Ja pričam normalno. Ko vas uopšte ovde ovlašćuje da vi govorite dok ja govorim?

(Čedomir Jovanović: Pa što pričaš sa mnom?)

U pravu ste, ne treba ni da se obazirem na vas.

(Čedomir Jovanović: Hajde malo o Kurcu da pričamo, pa da vidimo ko se zadnji smeje.)

Ja ne razumem ovu agresivnost, gospodine Jovanoviću.

(Čedomir Jovanović: Zato što neko strada.)

Vaša zabrinutost za Srbe na Kosovu je veoma poznata. Vi ste sami rekli da se zalažete za priznanje KiM, sami ste rekli da je Republika Srpska genocidna tvorevina. I šta sada, treba ja da se slažem s vama?

Uostalom, šta imam da komentarišem, vi ste me lepo pitali, ja sam lepo rekao da su stvorene etnički čiste tvorevine i da sada, ako neko želi da ovu ideju vrati na situaciju da će to podstaći nove podele, etničke, to je licemerno i da treba razgovarati o predlozima za trajno rešenje. Srbija je za kompromis, Srbija je za dogovor, a ovi potezi koji dolaze iz Prištine nisu za dogovor. To su potezi koji... Posle čega nema dogovora. Lepo ste čuli gospodina Vučića, koji je rekao da neće biti nastavka dijaloga dok se ne ukinu ove takse.

Što se tiče gospodina Jovanovića, zaista ne znam čime sam isprovocirao ovo što je on govorio, što je dobacivao.

Prvo, naučite se redu...

(Čedomir Jovanović: Biraj reči.)

... Ovo je Narodna skupština Republike Srbije. Imajte poštovanja prema onim biračima koji su glasali za Ivicu Dačića, jer sam bio na čelu liste Socijalističke partije Srbije. A na čijoj ste listi vi bili? Što se mene tiče, stavite svoje ime gde hoćete i takmičite se sa mnom.

Druga stvar, to kakve mi napore ulažemo da vratimo... Ja razumem vašu ljutnju, možda mi radimo nešto što je suprotno vašim očekivanjima, možda mi radimo to da ubeđujemo zemlje da povlače priznanja. Je l' vi mislite da je to lako? Pa što niste to radili u vaše vreme?

(Čedomir Jovanović: Ti si bio vlast tada, nisam ja bio, prvi potpredsednik Vlade. Dokle više sa takvim ponašanjem?)

Slušajte, gospodine Jovanoviću, ti si ...

(Čedomir Jovanović: To sa Đilasom tako razgovaraj.)

O čemu vi pričate, gospodine Jovanoviću?

(Dragan Marković: Čedo, šta se dereš? Šta se dereš, bre, ovde? Predsednice Skupštine!)

Zamolio bih da prekinete sednicu zato što neću da slušam više ovakva dobacivanja. Ja sam ovde došao da odgovaram na pitanja. Ako vam se ne sviđa, javite se za reč i repliku.

O čemu se radi?

(Boško Obradović: Da se ukine Briselski sporazum onda.)

Ja sa gospodinom Jovanovićem, gospodine Obradoviću, dogovora nemam, kao što znate.

Molim vas...

PREDSEDNIK: Molim poslanike koji... Izvinjavam se ministru, prvo, što ga prekidam, molim vas...

IVICA DAČIĆ: Slušajte, ja sam očekivao da vi danas kažete, gospodine...

PREDSEDNIK: Ministre, molim vas...

IVICA DAČIĆ: Očekivao sam da kažete – bravo što ste uspjeli da deset zemalja povuče priznanje Kosova. Je l' to nešto što nije za aplauz?

Ali očigledno to vama ne ide u račun. Radite kako hoćete, ali nemojte da bilo kome pretite, da vičete, jer ja se vama nisam ni obraćao i mislim da sam dovoljno jasan. Nikad se vas nismo ni plašili, ni ranije ni sada. A i nemam razloga da se s vama sukobljavam. Uostalom, vi ste bili ti koji ste podstakli celu ovu priču, vi ste bili ti koji ste bili na vlasti i posle 2000. godine. Govorili ste da je pitanje Kosova demokratsko pitanje. Što ga niste rešili? Hvala vam.

PREDSEDNIK: Postavili ste pitanje ministarki Jadranki Joksimović, nadam se da ćete je saslušati.

Molim vas.

(Ivica Dačić: Šta je, Čedo, sa tobom? Šta je bilo? Nisi prodao fabriku, je l' to? U čemu je problem?)

JADRANKA JOKSIMOVIĆ: Pošto je poslanik...

(Ivica Dačić: Kakvo je to ponašanje da ti dobacuješ dok ja pričam? Završio sam govor i svašta ću da ti kažem. Šta hoćeš ti, bre? Dokle ti ovde glumiš, dobacuješ, izadi bre na izbore, brate, pa se kandiduj.)

(Čedomir Jovanović: Pa raspiši izbore.)

(Ivica Dačić: Šta je bre tu, pričaš gluposti.)

Evo, ja ću da sačekam, nije problem.

(Ivica Dačić: Čija si ti opozicija bre, moja? Čija? Vučićeva ili njihova, šta? Šta glumiš tu, bre? Šta misliš, tebe se neko plaši? Koji si ti faktor, bre? Pa tvoje vreme je prošlo, mani me se tim.)

PREDSEDNIK: Molim vas, samo da dozvolimo ministarki da započne odgovaranje, molim vas.

(Ivica Dačić: Šta je, Čeda Jovanović veliki faktor? Za tri meseca si završio fakultet i sad tu pričaš.)

JADRANKA JOKSIMOVIĆ: Neću ovako da pričam dok se ne završi.

(Ivica Dačić: Sram te bilo! Čime sam ja zaslužio da se ti meni tako obraćaš? Čime sam ja to zaslužio? Sram te bilo, bre, molio si me da ti dam obezbeđenje, bre, kada sam bio ministar unutrašnjih poslova. Kako te nije sramota?)

Ako mogu sada da odgovorim...

Dakle, pošto je poslanik Đurić, ako se ne varam, postavio pitanje vezano za sadržinu Rezolucije Evropskog parlamenta o Srbiji koja je danas u Evropskom parlamentu usvojena, prosto zbog javnosti i zbog građana – Rezolucija Evropskog parlamenta ima jedan širok kontekst, učestvuju sve poslaničke grupe Evropskog parlamenta. Kao što vidite, i u našem parlamentu imamo najrazličitija mišljenja, tako i u Evropskom parlamentu imate od ekstremne levice do ekstremne desnice, potpuno različite percepcije, predlozi. Neki od njih, videćemo da li će biti u sazivu novog Evropskog parlamenta posle evropskih izbora, ali to je, mislim, procedura, to je demokratija, dakle, u onome što čini evropske institucije.

Vi ste izneli zapravo jednu neistinu, odnosno povezali ste činjenicu da u tekstu Rezolucije u članu 26. jeste naglašeno da ne bi trebalo da budu rešenja etnički čiste države u regionu, ali istovremeno ste ispustili da kažete da poslednja rečenica tog 26. člana kaže da svaki dogovor koji bi mogao biti prihvatljiv i dogovoren uzajamno u nekoj dobroj veri može, naravno imajući u vidu ukupnu stabilnost i međunarodno pravo, biti prihvatljiv. Znači, zarad istine i zbog građana, uvek bi trebalo da citirate dokumenta onako kako su napisana.

Međutim, nešto drugo sam želela da kažem, a to je da mi je jako žao što je ova rezolucija nekako, čini mi se, pala u trenutku a da nisu obuhvaćene stvari koje bi zaista trebalo da budu obuhvaćene Rezolucijom Evropskog parlamenta, a to je upravo namera da se granice, kako god ih ko doživljavao, menjaju, i to od strane jedne suverene države u regionu, a to je Albanija.

To je ono što je Tirana nedavno, dakle sa Prištinom, videli ste vrlo dobro na jednoj zastavi, albanskoj zastavi, potpisala sporazume koji se tiču, verovali ili ne, čak i pitanja zajedničke dijaspor. Znači, kada imate dijasporu, znači imate jednu maticu, što nesumnjivo ukazuje na činjenicu da se radi o pokušaju i početku procesa prisajedinjenja, koji je suprotan temeljnim evropskim vrednostima, koji je suprotan temeljnim vrednostima evropskog poretka koje je Organizacija za evropsku bezbednost i saradnju sa svojim državama učesnicima postavila, a čiji je Albanija punopravni član. Između ostalog, imate zajednički fond za spoljnopoličke aktivnosti u cilju pristupanja Evropskoj uniji,

zajedničkog, 2025. i podržanu strategiju albanskog nacionalnog ujedinjenja do 2025. godine.

Naravno, to ne treba da bude u Rezoluciji o Srbiji, ali kada već pričamo o tome kakve se vrednosti i kakvi se principi poštuju, onda bi trebalo da skrenemo pažnju svi mi, i vi kao poslanici u Parlamentu Republike Srbije, vašim kolegama poslanicima u Evropskom parlamentu da uzmu u obzir i da reaguju i na ovakve stvari. Da li je bilo dovoljno vremena ili ne? Mislim da je bilo dovoljno vremena jer su neki usmeni amandmani koji nisu povoljni po Srbiju izgleda stigli do njih. Znači, mene živo interesuje da li su ti amandmani koji tretiraju na loš način Srbiju stigli od naših poslanika na vreme, ali nisu stigle ove informacije koje su od suštinskog značaja ne samo za našu zemlju nego za region, a u širem kontekstu i za EU. Posebno to očekujem od tzv. proevropskih stranaka u ovom parlamentu i mislim da je to nešto na šta bi svi trebalo da značajnije obratite pažnju.

Druga stvar, što se tiče samog teksta Rezolucije i vezano za ulogu Srbije u procesu pomirenja u regionu i dijaloga Beograda i Prištine, nijednog trenutka ne postoji u ovoj, ni u jednom paragrafu ove rezolucije ne postoji negativna odrednica ili negativna konotacija Srbije kao aktivnog regionalnog učesnika, partnera EU i nekoga ko je mnogo doprineo regionalnoj stabilnosti.

Kažem, posebno me zabrinjava što nije stiglo do poslanika EU... Ja jesam, odmah da kažem, svoj posao radila, i obaveštavala i zvala, ali mislim da je to ipak posao i za parlamentarce u nacionalnom parlamentu Srbije. Mislim da je to pitanje koje bi trebalo sve nas mnogo više da brine, jer u ovakvim okolnostima onda je zaista pitanje do kakvih rešenja uopšte može da se dođe, bilo da se tiču promena granica, delineacije, razgraničenja, demarkacije, kako god hoćete da nazovete.

Prema tome, trenutak nije baš najpogodniji, čini mi se, da postavite na legitiman način to pitanje. Mogli ste mnogo drugih, ja bih rekla kredibilnijih pitanja da postavite u pogledu ove rezolucije. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar Stefanović.

Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Par rečenica samo, vezano za pitanje koje dodiruje i temu ubistva Olivera Ivanovića. Dakle, Republika Srbija ubistvo Olivera Ivanovića tretira kao teroristički akt i zločin; očekujemo, naravno, i radimo svim silama sve što možemo da uradimo da se ubice i organizatori ovog krivičnog dela, ovog zločina pronađu. Ono što jeste, nažalost, problem, to je što u tome nemamo saradnju. Ubistvo se dogodilo na teritoriji naše južne pokrajine, gde mi nemamo mogućnost da operativno delujemo, ni naše tužilaštvo ni policija. Postoji ozbiljan problem u nedostatku komunikacije, mi smo više puta pokušavali da probamo da pribavimo bilo koji materijalni dokaz koji bismo mogli da veštačimo i da zajedno učestvujemo u istrazi, da pomognemo u istrazi,

da budemo deo istrage, da vodimo istragu. Svi modeli su nam bili potpuno prihvatljivi, pogotovo da sarađujemo sa Kancelarijom Euleksa.

Vi znate da od 2008. godine, 2009, 2010. godine, kada je UNMIK imao isključivo nadležnost na Kosovu i Metohiji, posle toga EU preuzima i preko svoje, da kažem, misije Euleksa obezbeđuje vođenje krivičnih istraga. Negde su čak vodili istrage, Euleks je vodio istrage vezano za krađene pasoše. Hoću da vam kažem nivo krivičnih dela koje je Euleks obrađivao smatrajući to važnim. I sada se događa ovako teško ubistvo. Ja pitam – gde je Euleks, jer to je pitanje za EU, gde je Euleks u istrazi ubistva Olivera Ivanovića? Gde su ljudi iz EU? Gde su specijalizovane policije? Nama ne dozvoljavaju, neće da nam daju čaure oružja koje je pronađeno na licu mesta. Dakle, oni su već mogli da izvrše milion veštačenja, mogli su to da imaju. Nije uopšte pitanje da li su oni to već uradili ili nisu.

Postavlja se pitanje... Mi imamo određene sumnje, imamo i određene indicije, ali je to veoma teško raditi bez dokaza. Veoma je teško voditi kriminalističku istragu na način gde vi ne možete da proverite ni svedoke, ni video-snimke, ni čaure, ni mesto, ni bilo šta. Oni su neke od tih ljudi saslušavali početkom ove godine, pozivali ih, saslušavali, sasvim legitimno, sasvim u redu, postavljali im pitanja. A sada to isto rade na spektakularan način sa istim ljudima koji su sve vreme sedeli sa njihovim najvišim rukovodiocima, prištinskih institucija, družili se, imali različite, da kažem, političke odnose, i sve je to bilo u redu. Ali to je njihova stvar, mene tu ne interesuju prištinske institucije, od njih zaista ne očekujem previše. Ali ono što očekujem od Euleksa, odnosno od EU, jeste da ne tretira ovaj slučaj sa nipodaštavanjem, jer zbog lošeg tretmana EU mi nemamo rešenje ovog slučaja.

Hoću da vam kažem o još jednom licemerju. Videli ste da oni od Srbije danas traže, meni je to ohrabrujuće, rešenje ubistva Olivera Ivanovića. Od Srbije to traže. Dakle, oni priznaju da je Kosovo i Metohija deo Srbije, što je ohrabrujuće. Ja tu prepoznajem, naravno, licemerje, jer kada treba da govorimo o položaju srpskog naroda, kada treba da govorimo o taksama na robu, kada treba da govorimo o svemu onome što se dešava na Kosovu i Metohiji, onda je to gotova priča, Kosovo je nezavisno, nemojte ništa ni da pitate, nemate pravo ni da se mešate, tamo se vas ne tiče, to je nezavisna država. A kada govorimo o krivičnom delu ubistva, e onda Srbija da to reši. Nema problema, dajte nam mogućnost da odemo i uzmemo sve dokaze, dajte nam mogućnost da vodimo istragu, dajte nam mogućnost da to radimo zajedno sa KPS-om i Euleksom, evo, da gledaju da mi nešto ne uradimo naopako, pogrešno, ili namerno, ili bilo šta. Evo, Euleks neka radi s nama, neka idu zajednički istražni timovi. To neće.

Ali ja još jednom pitam – gde je Euleks? I tu vidim veliko licemerje pojedinih parlamentaraca koji na ovakav način, jasno je nama šta oni rade, pokušavaju da sve vreme vodu navode na vodenicu da je Srbija za nešto kriva

iako Srbija jedina ima sve motive i razloge da otkrije ko su ubice. I uopšte nas ne interesuje kako se zovu i šta su, i ako su Albanci i ako su Srbi i ako su nešto treće, želimo da otkrijemo ko je ubio Olivera Ivanovića.

Ali to ne može da se uradi tako što sa Srbijom niko neće da sarađuje, a od nas očekujete neki rezultat. Ubiše se naši ljudi radeći, pokušavaju na volšebne načine... Zamislite, ne možete da pristupite licu mesta, ne možete da pridete materijalnim dokazima, ključnim materijalnim dokazima, nemate pristup bilo čemu od toga, a neko od vas očekuje, kaže – gde je vaš rezultat u istrazi? Kako to da radite? I koliko je meseci prošlo a da to sve tapka u mestu, da tu nikakvog krucijalnog napretka nema, da oni i dalje ne žele da uključe naše istražne organe?

Ono što je najveći problem, još jednom kažem – gde je ovde Evropa? Ja pitam – gde je Euleks u ovoj istrazi, gde su rezultati rada Euleksa? Zašto ti ljudi postoje, da rade na svim tim slučajevima? Da li je to samo razlog da ih polako ugase, da svedu na dva čoveka koji će da imaju jedan automobil, da se povuku na kraju i da kažu – evo, to su sad sve nezavisne institucije prištinske, kosovske, kako god žele da ih nazovu, i oni to sve treba da rade? Pa što onda tražite da to radi Srbija, vi koji ste priznali takozvanu nezavisnost Kosova i Metohije? Što to očekujete od Srbije? Što ne kažete prištinskim institucijama – očekujemo da rešite ubistvo i da predate one koji su ubili Olivera Ivanovića? Zato što i oni znaju da je to nemoguće, da oni tamo ne da neće da to urade, ne pada im na pamet, niti imaju kapacitete, niti imaju sposobnost.

Hoću još jedno da kažem, jednu stvar, zbog Interpola: da biste se borili protiv kriminala, vama nije neophodan Interpol. Koristan je, pomaže u umrežavanju i povezivanju zbog prekograničnog kriminala, ali u vašoj zemlji ne treba vam Interpol da biste se borili protiv kriminala. U vašoj zemlji vam treba vaša rešenost i obučenost i spremnost vaših tužilaštava, sudova i policije. To je potrebno za borbu protiv kriminala. Ako to nemate, kao što to ne postoji, nažalost, u našoj južnoj pokrajini, kod tih prištinskih institucija, onda je jako teško da možemo da dođemo do bilo kakve pravde i za Albance i za Srbe koji žive na Kosovu i Metohiji. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar Vulin.

ALEKSANDAR VULIN: Zahvaljujem.

Da dodam jedan deo informacija kada je u pitanju istraga o kojoj je govorio ministar Stefanović. Našim organima se apsolutno onemogućuje da na bilo koji način dođemo do dokaza, da na bilo koji način iskoristimo svoje kapacitete. Mi smo tražili od KFOR-a da se uključe. Njihov odgovor je, naravno – mi nismo nadležni, mi nismo policijska jedinica. Ali imaju moćnu obaveštajnu komponentu. Ovo nije nešto što će se razrešiti samo policijskim metodama; to može da se razreši isključivo uz upotrebu i obaveštajnih kapaciteta i policijskih kapaciteta. Ali, jednostavno, kada mi to zatražimo, prosto nam se ne odgovori,

ili se kaže – mi nismo nadležni za to. Ali će, naravno, uvek biti tu ako može da se prebaci krivica na Srbiju, da Srbija bude na bilo koji način odgovorna iako jeste stav naše države od prvog momenta da je to na prvom mestu tragedija za srpski narod i da mi smatramo da je taj ko je to uradio neprijatelj srpskog naroda na prvom mestu, i zato mora da bude pronađen.

Ovde se pominjalo i rukovodstvo u Prištini. Da li su monstrumi? Jesu. Da li su u pitanju osuđeni i neosuđeni ratni zločinci? Jesu. Daću vam samo primer Rustema Beriše, koji je ministar za kosovske bezbednosne snage, ovo što pokušavaju da naprave da je vojska. On je od našeg suda, suda u Nišu, nadležnog suda, osuđen za ratni zločin, da li 2012, da li 2015. godine, za ubistvo naših vojnika iz zasede. Da li je to za mene monstrum? Jeste. Da li je teško razgovarati sa takvim ljudima? Jeste.

Znamo mi s kim razgovaramo kada razgovaramo – govorim iz svog ličnog iskustva jer sam učestvovao u pregovorima s njima – i to je jedna od težih stvari koje možete da doživite u životu. Vi razgovarate sa ljudima za koje znate da su ratni zločinci ili neosuđeni ratni zločinci, zato što su pobili sve svedoke. Ali oni su predstavnici Prištine, predstavnici tog naroda koji tamo živi, i vi zbog srpskog naroda morate da razgovarate s njima, hteli ili ne hteli. Ne možete da birate s kim ćete razgovarati. Možemo mi da okrenemo glavu i da se pravimo da smo jako ponosni i strašno moćni, nepotrebno je s njima razgovarati, ali šta ćemo sa Srbima koji žive na prostoru Kosovu i Metohiji. Zbog njih se sve ovo radi i zbog njih se razgovara i kada je teško.

Ono što na kraju želim da dodam, znate, u parlamentu u Prištini, kada se govori loše o Srbiji, osim Srpske liste nemate ni jedan jedini glas koji će usprotiviti. Jako mi je žao što u srpskom parlamentu ima tako puno glasova koji su, kada se ovde nešto kaže o Prištini, tu da ih zaštite. Hvala.

PREDSEDNIK: Da li imate pitanje?

VLADIMIR ĐURIĆ: Nažalost, ja sam postavio još neka pitanja koja se ne tiču ni Kosova ni Rezolucije Evropskog parlamenta u onom delu u kom se ta rezolucija bavi Kosovom. To su pitanja koja se tiču preko milijardu evra infrastrukturnih projekata u ovoj zemlji. Na ta pitanja mi nije odgovoreno uopšte, što samo pokazuje da privreda, njen rast i razvoj ovoj vladi uopšte nisu u fokusu. To je najbolji odgovor građanima na pitanje zašto loše žive.

Ja sam trideset sekundi u prva tri minuta posvetio problematici koja je vezana sa Kosovom, dva i po minuta sam obrazlagao pitanje vezano za projekat u Grdeličkoj klisuri, gde je slupano milijardu i dvesta miliona dinara na loše vođene projekte, gde imamo zatvoreni krug prebacivanja odgovornosti: izvođač, projektant, nadzorni organ, ministarstvo, Vlada, država i niko nikome nije kriv.

Ne znam na koje je poslanike ovog parlamenta ministarka Joksimović mislila kada je spominjala neke amandmane nepovoljne po Srbiju koji su slati

u Evropski parlament. Naša poslanička grupa nije afilirana ni sa kim u Evropskom parlamentu apsolutno, niti ima kontakt sa bilo kim od poslanika Evropskog parlamenta, tako da bih voleo da čujem to. Nemam ništa protiv vašeg tumačenja Rezolucije, nemam ništa protiv toga. Voleo bih da ste u pravu i nemam potrebu da o tome polemišem, kako bih rekao. Dakle, ako mislite da je ta politika na dobrom putu, vi je sprovedite.

Ja bih voleo da dobijem ove odgovore na ova važna ekonomska pitanja koja se tiču milijardu evra infrastrukturnih projekata za famozni Koridor 10, koji gradimo kao Skadar na Bojani, decenijama. Za Olimpijske igri u Atini je trebalo da bude gotov, dve hiljade i koje godine je to bilo. Decenije su prošle od toga, decenije. To izgleda nikoga ne zanima. Hvala.

PREDSEDNIK: Ministar finansija.

SINIŠA MALI: Hvala puno.

Želim da se osvrnem na konstataciju da privreda nije u fokusu rada Vlade Republike Srbije. Ja mislim da nikada više privreda i privrednici nisu bili u fokusu rada bilo koje vlade nego ove i za to imam konkretne primere. Evo, već dva dana sedimo zajedno ovde, prolazimo i kroz zakon o budžetu za 2019. godinu, prolazimo kroz čitav set reformskih zakona, koji su upravo usmereni ka tome da našu privredu učine atraktivnijom, konkurentnijom i da održimo i premašimo visoke stope rasta naše ekonomije, naše privrede, našeg BDP-a koji smo ostvarili u prvih devet meseci ove godine. Da podsetim građane Srbije i vas, poštovani poslanici, u prvih devet meseci ove godine privreda Srbije rasla je po stopi od 4,5%. To nas svrstava među najbrže rastuće ekonomije u Evropi u ovom trenutku. Budžet za 2019. godinu je koncipiran upravo tako da taj rast podrži i u godinama koje dolaze.

Posebno je važno pomenuti da smo mere koje smo planirali za budžet za 2019. godinu i najveći deo mera upravo doneli u saradnji, slušajući i konsultujući se sa privrednicima u našoj zemlji. Po prvi put Vlada Republike Srbije od 1. januara planira ukidanje doprinosa za nezaposlenost na teret poslodavca. Po prvi put idemo ka tome da se smanjuje opterećenje na zarade. To se nikada u istoriji nije desilo i to pokazuje koliko je privreda, zahtev privrednika u fokusu rada ove vlade.

Broj dva, imate po prvi put zakon o naknadama, gde smo jasno rekli – ispunjavamo obećanje koje smo dali, da ćemo da ukinemo namete na našu privredu. Ti nameti se oslikavaju u tome da smo četiri naknade u zakonu koji je pred vama (zakon o naknadama) ukinuli, veliki broj osnovica za druge naknade umanjili. To je ušteda, po proceni Ministarstva finansija, oko dve milijarde dinara. Ovo prethodno rasterećenje troška zarada, odnosno ukidanje doprinosa za nezaposlenost iznosi dvanaest milijardi dinara na godišnjem nivou. Samo ove dve mere, ukupno, četrnaest milijardi dinara – rasterećenje privrede, odnosno više novca koji privredi ostaje za investiranje, novo zapošljavanje, dalji razvoj.

Dodatno, pred poslanicima ove skupštine je i set više od desetak poreskih zakona, koji daju dodatni podsticaj, poreski podsticaj za sve inovativne i ostale delatnosti. Ubrzava se amortizacija osnovnih sredstava, izjednačava se poreski i računovodstveni bilans – jedna od najvažnijih stvari koje je privreda tražila. Malo je to tehnički, složićete se, ali sami ti poreski podsticaji čine još oko sedam milijardi dinara olakšica za privredu. Dakle, samo za privredu direktno imate preko dvadeset milijardi olakšica za 2019. godinu.

Nama je želja da srpska privreda radi sve bolje. Nama je želja i naš je cilj da imamo sve veći broj zaposlenih, sve manji broj nezaposlenih. Pogledajte danas fabriku koju je predsednik Vučić otvorio: dakle, prosečna plata za 160 novozaposlenih u fabrici u Zrenjaninu, neto plata, 90.000 dinara. Dakle, to je Srbija za koju se borimo. Želimo još više takvih fabrika, zato i poboljšavamo privredni ambijent.

Ali, da budem iskren, osim ovih direktnih olakšica i direktne podrške privredi, najvažnije je to što je naša fiskalna situacija stabilna, što imamo suficit u budžetu već tri godine, što država nije teret privrednicima nego, naprotiv, podrška.

Takođe sam vam čitao i upoznao vas i sa iznosima kamatnih stopa. To mogu ponovo da uradim. Kamatne stope na državne obveznice, a samim tim i na sve izvore finansiranja... Kako je bilo 2008, 2009, 2010, 2011, 2012. godine, a kako je sada. Kamatne stope su nekoliko puta manje nego što su tada bile. To je možda najznačajniji doprinos države tome da se obezbedi konkurentno i atraktivno okruženje kako bi naša preduzeća, i privatna i javna, poslovala što uspešnije. Hvala.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Da li imate komentar? (Da.)

Izvolite.

VLADIMIR ĐURIĆ: Hvala, predsedavajuća.

U mom završnom komentaru zaključujem da uvaženi ministar apsolutno nije odgovorio na moje pitanje. Čuli smo sada promociju ekonomske politike Vlade, koja je tema rasprave na redovnoj sednici na kojoj pričamo o zakonu o budžetu. Nisam pitao za poreske podsticaje. Ja sam pitao konkretno ko je odgovoran za dodatnih milijardu i po „slupanih“ para na jednoj deonici Koridora 10, na kojoj su probijeni rokovi, na kojoj su preprojektovani radovi, na kojoj se ti radovi izvode bez građevinskih dozvola.

Nažalost, biću prinuđen da odgovor, koji sam očekivao da ću dobiti, sam dam u svom nekom, da kažem, završnom komentaru, tako što ću vam dati informacije iz osnivačkog akta „Koridora Srbije“, društva sa ograničenom odgovornošću koje je osnovala država, koje vrši nadzor nad tim projektom. Pošto stalno imamo prebacivanje odgovornosti za loše vođenje infrastrukturnih projekata u krugu izvođač, nadzorni organ, projektant, investitor, ministarstvo,

Vlada, država itd., evo osnivačkog akta nadzornog organa, u kome može da se nađe odgovor na pitanje koje sam postavio, a koji od ministra nisam dobio.

Dakle, kaže ovako: Skupština Javnog preduzeća „Koridori Srbije“, između ostalog, nadležna je da usvaja izveštaj o izgradnji putne deonice i donosi odluku o predaji putne deonice nadležnom organu. Skupština tog društva nadležna je, isto tako, i da nadzire rad direktora i usvaja izveštaje tog direktora. Dakle, ta skupština nadzire direktora nadzornog organa na izvršenju projekta.

Znate li ko imenuje članove te skupštine? Petoro njih. Nadležno ministarstvo. Očekivao sam da ću dobiti odgovor da je za „slupanih“ milijardu i po para građana Srbije odgovoran onaj ko imenuje članove skupštine firme koja nadzire sprovođenje projekta. Nažalost, taj odgovor nisam dobio. Nadam se da su me građani razumeli i da su ovo doživeli kao odgovor, koji sam im ja umesto ministra dao. Hvala.

PRESEDNIK: Reč ima narodni poslanik Aleksandra Čabraja.

ALEKSANDRA ČABRAJA: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Poštovani gosti, poštovani ministri, ja sam imala prvo veliku želju da pohvalim pre svega dolazak Vlade, barem u poslednje vreme prilično redovan, na ovo postavljanje pitanja, međutim, jako mi je žao što Vlada nije u kompletnom sastavu. Posebno mi je žao što tu nije premijerka i što nema još nekoliko, ja bih rekla, ministara ključnih resora. Dakle, Vlada nije u kompletnom sastavu. Želela sam da se obratim pre svega premijerki kao glavnom predstavniku Vlade, a i glavnom predstavniku, koliko ja znam, naše države, barem tako kažu Ustav i zakoni.

Drago mi je što je ovo postavljanje pitanja postalo malo redovnije jer smo mi zaista prosto zatrpani pitanjima građana, a veoma je malo prilika da se ona postave.

Kada već govorimo o Skupštini, o radu Skupštine, želela bih da pitam... Želela sam, kažem, da pitam premijerku ali na moja pitanja može da mi odgovori bilo ko od ministara ko se bude smatrao pozvanim i ko ima pitanje – da li je pre svega u redu da na ovakav način radi Skupština Srbije? Govorili smo malopre, recimo, o budžetu i Vlada tvrdi da je taj budžet izvanredan. Ako je to tako, i da je fokus čak na budžetu, kako je onda moguće da mi ovih dana sedimo na sednici koja ima 62 tačke dnevnog reda a da je samo jedna od tih tačaka budžet, i to, naglašavam, ne prva tačka dnevnog reda? To znači da očigledno ove godine, kao ni prethodne, nažalost, prave rasprave, diskusije o budžetu zapravo neće ni biti. Ako je taj budžet toliko dobar, zbog čega bi bilo tako?

Kada smo već spomenuli Kosovo, nisam imala nameru da o tome pričam, ali kada govorimo o radu naše skupštine, pa, taj parlament u Prištini koji smo malopre spominjali raspravlja o pregovorima Beograda i Prištine, dok naš parlament o tome ne raspravlja. Da li mislite da je to u redu? Da li to znači da

Vlada nema poverenja u ovaj parlament u kojem ima ogromnu većinu? To mi uopšte nije jasno.

Međutim, druga pitanja koja sam želela da postavim tiču se pre svega situacije u Srbiji i toga šta nameravate da preduzmete u vezi sa uništavanjem prirodnih resursa Srbije. Govorim, naravno, o rekama Srbije. Mislim da svi znaju kakva je situacija u vezi sa rekama Srbije. A građani su u takvoj situaciji da čak i kada dobiju presudu koja je u njihovu korist, ne mogu tu presudu da sprovedu. To je naravno u vezi sa stanjem u našem pravosuđu. Naravno da je i nesprovođenje presude krivično delo, ali pravosuđe je, ja bih rekla, najbolnija tačka Srbije, jedna od onih koje su uvek sporne, čak i kada je reč o tim pristupnim pregovorima. Međutim, meni se čini da se u vezi s tim ne preduzima ništa.

Ništa nije bolje stanje ni u zdravstvu jer smo došli u situaciju da građane bukvalno nema ko da leči, da mnogih struka i specijalizacija lekara nemamo dovoljno. Nažalost, imala sam prilike da se uverim u poslednje vreme da je tako, a mogla bih o tome veoma opširno da pričam. I to je jedan od razloga zbog kojih građani toliko odlaze iz ove zemlje.

Posebno moram da pomenem strahovito stanje u vezi sa uništavanjem kulturne baštine Srbije, koja nepovratno propada dok se novac izdvaja za neke namene koje su, ja bih rekla, potpuno neobjašnjive, kao što je recimo novogodišnja rasveta...

PREDSEDNIK: Nastavićete, samo da odgovori neko od ministara.

Reč ima doktor Zlatibor Lončar.

ZLATIBOR LONČAR: Poštovana predsednice, poštovani narodni poslanici, građani Srbije...

Nisam razumeo vaše pitanje, stvarno. Nikad gora situacija u zdravstvu. Voleo bih da me podsetite kada je to bilo bolje, da li je to bilo neko vreme ranije, nešto bilo bolje, da kažete šta je to bilo bolje, da kažete da se više ulagalo u zdravstvo.

Što se tiče kadra, mogu da vam kažem da smo od 2014. godine do danas dali šest hiljada specijalizacija. Zahvaljujući ljudima koji su bili pre nas, moram da podsetim da je bila zabrana zapošljavanja i zabrana davanja specijalizacija i da je postojalo pravilo da dve godine morate da radite kao lekar opšte prakse pa da tek tad konkurišete za specijalizaciju.

Apsolutno vas razumem, da vi treba da skupite neki politički poen i da treba da kažete da ne valja zdravstvo, da ćete vi sve to bolje da popravite, ali to je moglo mnogo ranije da se uradi. Građani apsolutno vide sve ono što se radi.

Da bi građani znali, ulaže se između pet i deset puta više u zdravstvo nego što se ulagalo, zavisi od oblasti do oblasti. Zapošljavaju se i lekari i sestre. Po prvi put najbolji lekari dobijaju posao, dobijaju specijalizaciju i plaća im država doktorske studije.

Prema tome, krajnje je... Sem toga što želite da skupite političke poene i što ne kažete ni jednu jedinu činjenicu – nema tog i tog lekara, nema toga i toga, problem je taj i taj, ne vidim... Ali to služi vama na čast i vi možete, naravno, u svoje ime da pričate šta god hoćete, to je demokratija, a na građanima je da procene.

Moram da vam kažem, ne znam zašto nije u prethodnom periodu sagrađen Klinički centar Niš, zašto se nije krenulo sa radovima u Kliničkom centru Beograd, zašto nije završena dokumentacija za Kragujevac i Novi Sad, zašto nije obnovljena zapaljena bolnica „Dragiša Mišović“, a danas jeste, eno sija i radi u punom kapacitetu; zašto niste napravili Opštu hirurgiju u Vranju, koju ćemo mi otvoriti 12. decembra, a 2012. i 2014. godine zatekli smo tu zgradu u korovu, a videćete za par dana kako to danas izgleda u Vranju, sa prilaznim saobraćajnicama, sa opremom i sa svim onim što je neophodno. Videćete 15. decembra kako izgleda stara zgrada Kliničkog centra Niš, koja je renovirana u rekordnom roku, ambulantni deo, pretvorena u polikliniku. Konačno je napravljena pasarela između Ginekologije i Neonatologije, postala je jedna celina, što je standard u svetu. Pričam za Klinički centar Niš. Sređen parking, napravljen heliodrom. I sve ono što nije urađeno u prethodnom periodu: zaposleni lekari, date specijalizacije, usavršene nove metode, dolaze ljudi iz inostranstva kod nas, operišu i naše, imamo interesovanje i iz zemalja regiona da ljudi dolaze ovde da se operišu. To su činjenice koje postoje.

Otvorićemo vrlo brzo porodilište u Lazarevcu, komplet nova zgrada. Pustićemo gore na Čigoti jednu gama kameru, koju dosad nije imao, a potrebna je za takvo lečilište. Obnovljeni su toaleti, koje smo zatekli da nisu imali ni vrata a ne da nisu funkcionisali; prozori, koji nisu mogli da se zatvore. To je ono što je nas sačekalo i što smo morali da ispravljamo.

Da li imate neku amneziju, da li se ne sećate, da li ste zaboravili ili vam ne odgovara, ne znam šta je u pitanju, ali ovo su činjenice. Ako imate bilo šta da kažete, molim vas, recite u činjenicama, jer nije korektno, ali služi vama na čast, da pričate neke stvari koje apsolutno ne stoje.

PREDSEDNIK: Imate pitanje dodatno?

ALEKSANDRA ČABRAJA: Imam dosta dodatnih pitanja, ali krenuću najpre od ovoga. Nije prvi put da mi se gospoda ministri, pa i kolege poslanici obraćaju kao nekome ko je bio u nekakvoj vlasti ili je nekada vršio vlast itd. Ja amneziju nemam, ali mogli biste vi da se raspitate da li ja imam bilo kakve veze sa bilo čim.

No, i da nemam, znate, postoji jedna pojava u psihologiji koja se naziva projekcija, a to je da ono što želite vi da uradite pripisujete uvek drugom. Pa, to je, recimo, sticanje političkih poena. Meni nikakvi politički poeni nisu potrebni jer ja pre svega nisam političar, niti sam član bilo kakve političke stranke. Ovde

sam došla kao građanin koji zastupa interese građana. Raspitajte se malo. Volela bih da mi kažete u kojoj sam ja to političkoj stranci.

Dakle, što se tiče ulaganja u zdravstvo, znate, moje vreme je ovde ograničeno a ministri imaju neograničeno vreme, pa bih volela da imam priliku da kažem još ponešto. Te specijalizacije ništa ne vrede kada ti lekari odlaze u inostranstvo. Ti lekari o kojima pričate, ministre, to su naši, srpski lekari, koji odlaze u inostranstvo, a onda dolaze ovde da bi vršili jednom mesečno možda operacije. Raspitajte se koliko imamo u Srbiji – evo, ja ću vam dati konkretan, tražili ste konkretan primer– recimo, retinohirurga koji mogu da izvedu teške, najteže operacije. Ja znam primer dece, recimo, deteta od pet godina koje je ostalo bez oka zbog toga što nije na vreme izvršena operacija, a operacija u inostranstvu je koštala 150.000 evra, koje roditelji nisu imali.

Dakle, da pređem dalje na pitanja koja su ostala bez odgovora. Sva pitanja u vezi sa pravosuđem. Niko mi ništa nije odgovorio. Ja sam rekla da je pravosuđe u katastrofalnom stanju, niko se na to nije ni osvrnuo, ali izgleda da se to ovde i ne smatra uopšte bitnim.

Takođe mi niko nije odgovorio na to zbog čega parlament u Prištini može da raspravlja o pitanju našeg sporazuma, a mi ne možemo da raspravljamo o tome.

Ali da se vratim na ulaganja u vezi sa kulturom i kulturnom baštinom, na šta mi takođe niko nije odgovorio. Niko od turista ne dolazi u Rim ili Pariz da bi video novogodišnju rasvetu, turisti tamo dolaze da bi videli kulturne znamenitosti, koje su u Srbiji u katastrofalnom stanju. Čak je i gospodin Vesić rekao nedavno da bi moralo da se uvede krivično delo uništenje kulturne baštine. Ne znam da li vi to znate, ali ja sam to čula pa me interesuje da li bi ministri, da li bi Vlada podržala takav jedan predlog koji je došao od gospodina Vesića. Dakle, nisam ja to rekla.

Takođe, kad sam rekla o trošenju novca na novogodišnju rasvetu, da bi se od toga moglo izgraditi... Neću sad da kalkulišem brojem vrtića koji bi se mogla izgraditi od tog novca koji se daje na rasvetu, na subvencije... i tako dalje...

PREDSEDNIK: Vreme. Zahvaljujem.

Reč ima ministar Nebojša Stefanović.

Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Pre svega, vi ste svedoci, mislim da ste vi to rekli baš u vašoj prvoj rečenici – poštovani gosti koji ste došli u Narodnu skupštinu... Dakle, ne mogu ministri određivati o čemu će Narodna skupština da raspravlja, pošto nas redovno poslanici podsećaju da smo mi ovde gosti, da je Narodna skupština nas izabrala, kao što i jeste, da mi odgovaramo Narodnoj skupštini, kao što odgovaramo. Ne možemo mi da ustrojimo dnevni red Narodne skupštine, niti da određujemo o čemu će Narodna skupština da

raspravlja, ili neće da raspravlja. Naše je da nas Narodna skupština pozove, kad nas Narodna skupština pozove, mi dođemo i raspravljamo o temi koju zakaže Narodna skupština, i to je to. Što se tiče tog pitanja, ne mogu ministri odgovarati za to šta radi Narodna skupština, kakav je njen plan, program, šta raspravlja, koje su njene teme, koliko dugo traje. O tome odlučuju narodni poslanici.

Što se tiče pravosuđa, pravosuđe je važna tema u našem društvu već mnogo godina. Da vam ja sada pričam kako je pravosuđe divno i kako sve super funkcioniše, bilo bi besmisleno, pošto to ne mislimo ni vi ni ja, ne misli niko. Ali na tome rade ljudi, nije ovde ministarka Kuburović i zato sam ja odlučio da vam to kažem, rade naporno ljudi u Ministarstvu pravde, rade ljudi u Vladi, rade na različitim nivoima. Mi hoćemo da menjamo stvari vezane za pravosuđe da bismo ojačali nezavisnost sudija, i to jeste značajno promenjeno u poslednjih nekoliko godina. Pri izboru sudija Visoki savet sudstva danas ima mnogo veća ovlašćenja. Faktički, bez Visokog saveta sudstva, u kome većinu čine sudije, apsolutnu većinu, nema ni odluke o izboru sudija koje prvi put stupaju na dužnost, niti ima promene u bilo kojem od sudova, niti ima raspisivanja konkursa za izbor sudija, niti za predsednike sudova, niti bilo šta slično. Dakle, mi idemo ka tome da ojačamo nezavisnost našeg sudstva.

Smanjili smo broj starih sudskih predmeta za oko 40%. Za 40% je za neke dve godine smanjen dobrim radom, povećanjem broja sudnica, renoviranjem starih sudnica, povećavanjem broja sudija sudećih po predmetu, i jednim ozbiljnijim pristupom, metodološkim, da se pogleda koliko jedan sudija uradi predmeta, dakle da se napravi jedna vrsta norme, naravno u onom što je uporedivo, i da se pokuša, pogotovo u parnicama, da ti sudski procesi idu mnogo bolje. Zahvaljujući novim institutima koje je tužilaštvo uvelo, pogotovo sporazumu o priznanju krivice, imamo dosta brže procese i u krivici i u jednom broju slučajeva gde se izriču i zatvorske kazne. Dakle, to nije institut koji omogućava samo nanogicu ili neke blaže oblike kazni već i vreme provedeno u zatvoru. Imamo mehanizam kojem sada pravosuđe može da pribegne, sud to naravno potvrđuje, i da vi imate mnogo brže donošenje presuda nego ranije.

Da li je sve ovo što sam vam rekao dovoljno? Još uvek nije, ali se zaista vidi ogroman rad. To je jedna tanka linija, kada govorimo o pravosuđu, gde morate da vodite računa kako da država interveniše a da ne naruši nezavisnost pravosuđa, jer pravosuđe je nezavisna grana vlasti. Dakle, sudovi su potpuno nezavisni i donose odluku onako kako sudije žele, u skladu sa zakonom i slobodnim sudijskim uverenjem.

Međutim, ono što jeste važno, to je da mi učinimo da naravno i sudije shvate značaj odgovornosti pred građanima, da sudske presude moraju da se donose u razumnom roku, da moraju da se poštuju, ne smeju da ostanu mrtvo slovo na papiru. Ali, isto tako, moraju da se poštuju i kada građani dobiju presudu koja se njima ne sviđa. U Srbiji postoji jedna praksa da kada dobijete

sudsku presudu za koju smatrate da nije dobra, onda više ne moramo da je poštujemo, jer je to doneo sudija koji mi se ne sviđa, ili nije odluka onakva kakvu sam očekivao, šta me onda briga, tim gore po sudsku presudu. E, kada donesu onakvu kakvu sam očekivao, to je super, to je pravda itd. Dakle, sudska presuda je takva kakva je; sviđalo vam se ili ne, morate da je poštujete.

Bilo je ovde govora, slušao sam... Evropski sud za ljudska prava utvrdio je da sudstvo može da se kritikuje generalno, dakle da može da se izražava nezadovoljstvo nivoom, snagom, nezavisnošću, sve to može da se kritikuje, ali ne pojedinačne sudske presude i ne pojedinačne sudije, jer onda ispada da ćemo linčovati svakog ko bude doneo odluku koja nam se ne sviđa.

Hoću da vam kažem da je situacija u tom smislu složena – da intervenišete, a da ne narušite nezavisnost. S druge strane, da uvedete dovoljno normi koje će regulisati rad sudova i omogućiti da građani dobiju ono što je najznačajnije, pravdu, da ne bude da su pravo i pravda dva posvađana termina i da ne postoje u istoj ravni. Dakle, mnogo je rađeno na tome, i ovaj parlament je usvojio dosta zakona koji su tome pomogli, i veliki je broj sudija koje su bile na Pravosudnoj akademiji, stupile prvi put na sudsku dužnost, prošle kroz izbor ovog parlamenta, pre toga naravno Visoki savet sudstva.

Mislim da imamo jedan dobar broj mladih ljudi koji su se sada uhvatili ukoštac, i naravno iskusnih sudija, sa rešavanjem krupnih pitanja u našem društvu. Imamo veliki broj presuda, prvi put značajnije nego bilo ko u regionu, ubedljivo značajnije, i u smislu pranja novca i zaplene imovine. U pranju novca i tamo gde smo uspevali da dokažemo predikatna krivična dela i tamo gde smo uspevali da pronađemo i pravna lica iz inostranstva u pranju novca, dakle, na vrlo ozbiljan i odgovoran način Srbija se bori da pokaže da vladavina prava nije prazna reč. Da li je to sve savršeno? Nije.

Često pitam one koji nam često drže lekcije – izvinite, koliko ste vi direktora, ministara, sudija, funkcionera, poslanika uhapsili u vašim zemljama. Onda se iznenade kada ih to pitate zato što je odgovor – nula. Onda kažete – čekajte, kroz vašu zemlju prođu milijarde, ogroman novac i hoćete da mi kažete da ne postoji nijedan korumpiran čovek u vašoj zemlji na visokoj funkciji? Oni obore pogled, jer znaju da postoji. Pa gde su rezultati u hapšenju, da li to znači da ste se izborili sa korupcijom ili znači da se nedovoljno borite protiv korupcije? Nema odgovora na to pitanje. Nema odgovora zato što nema tamo, njihovi su nedodirljivi, a ovde umeju da traže, ovde ne bi bilo dovoljno da pohapsimo svih 250 narodnih poslanika, i to bi bilo malo. Morate ljudima da izmislite da su za nešto krivi da biste mogli da im kažete da se borite protiv korupcije.

Hoću da vam kažem, nisu uvek ni aršini onih koji nam sude baš tako ispravni, veličanstveni, kako oni žele da ih predstave. U svakom slučaju, posla ima i na tome će intenzivno da se radi.

Hoću da vam kažem još jednu stvar za novogodišnju rasvetu. Hoću da vam kažem zaista iskreno, ne zato što imam potrebu da nešto branim ili ne branim, već zaista mislim tako, mislim da niste u pravu samo iz jednog razloga: pogledajte velike svetske metropole kako izgledaju pred Novu godinu, pred Božić, to nije slučajno. Ne rade oni to da bi trošili novac, rade da bi zaradili novac. Evo, ovde je gospodin Siniša Mali, bio je i gradonačelnik Beograda, može da vam kaže prihode grada Beograda u novogodišnjim praznicima, povećanja broja turista, povećanje potrošnje novca u ugostiteljskim i hotelskim objektima, između ostalog zahvaljujući i tome što oni kažu da grad u koji dolaze lepše izgleda nego ranije i spremniji su da dođu i potroše svoj novac. To je činjenica. Kada poredite prihod i potrošnju, vidite da je prihodna strana mnogo veća, da mi zarađujemo mnogo novca na tome. Na kraju krajeva, mnoga istraživanja su pokazala da novogodišnja i praznična atmosfera utiče na veću potrošnju novca. Dakle, to jeste, pogotovo kod stranih turista, koji dolaze u Beograd zbog provoda, dolaze da im bude lepo. Tim novcem se grade škole, bolnice, putevi, porodilišta i vrtići. Mi smo izgradili vrlo ozbiljan broj svih tih infrastrukturnih objekata. O tome može i Siniša da vam kaže nešto možda detaljnije.

Ali stvarno vam ovo kažem, imate priliku, dođite u grad, pitajte ljude iz Grada, možete da dobijete kvalitetne informacije. Videćete da ta priča „e, troši se na novogodišnju rasvetu, to je bacanje para“ stvarno ne stoji. Nemojte da mislite da bilo ko od ovih ljudi voli da ih neko kritikuje pa su ljudi da budu izloženi satanizaciji i kritici, a da ne postoji bilo šta racionalno što mogu time da pravdaju. Pa, ko bi im to dozvolio? Hvala lepo.

PREDSEDNIK: Reč ima ministarka Joksimović.

JADRANKA JOKSIMOVIĆ: Zahvaljujem.

S obzirom na to da je tema reforme pravosuđa jedna od najvažnijih tema u okviru poglavlja 23 i 24, dakle vladavine prava, mislim da zaista mora još jednom da se ponovi i naglasi koliko je izmena onih ustavnih odredaba koje se tiču izbora nosilaca pravosudnih funkcija bila važna, odnosno ustavnih amandmana koji bi trebalo da regulišu ovaj proces.

Mislim da je jako važno ponoviti da je Srbija... I, verujte, kada uporedite praksu svih zemalja kandidata u pristupnom procesu, niko nije imao ovako transparentan i inkluzivan proces javne debate, uključujući sve zainteresovane javnosti: profesionalnu, akademsku, naravno predstavnike države ali i profesionalnih organizacija, u tri kruga javne rasprave, debate, uz aktivno učešće Venecijanske komisije, koja je jedino referentno telo ili najreferentnije u Evropi, a i šire, da proceni da li su ustavni amandmani u skladu, ne sa Aki komuniterom, dakle sa zajedničkim, komunitarnim pravom ili zajedničkim postignućima Evropske unije... Jer toga nema, to ne postoji, ne postoji jedan model u Evropi sa kojim morate da se usaglasite, sve države su regulisale to na

potpuno različite načine, ali postoje dobre evropske pravne prakse. Venecijanska komisija je nakon te faze i čitavog seta okruglih stolova i različitih konsultacija donela, dakle Sekretarijat je doneo memorandum u kojem je naglašeno da je Srbija ispoštovala sve najbolje pravne prakse, da je u skladu sa preporukama Venecijanske komisije način izmene nosilaca pravosudnih funkcija.

Zbog čega ovo kažem? Vi se sećate verovatno, iako kažete da niste aktivno u politici, ali pretpostavljam da se sećate Ustava iz 2006. godine, koji nijednog trenutka nije prošao, dakle ni prineti bilo kakvoj javnoj debati, koji je podržan od većine tadašnjih učesnika parlamentarnog života Srbije. Nakon toga, svi izveštaji koji su stizali od Evropske komisije, posebno izveštaji... A tek onda 2009. godina i nesrećni pokušaj reforme pravosuđa... Svi izveštaji, 2009, 2010, 2011. godine, Evropske komisije konstatovali su ogroman broj nerešenih, zaostalih slučajeva. Konstatovali su direktan pritisak na izbor nosilaca pravosudnih funkcija, jer su postojale odredbe, podsetiću vas, da postoji probni rad za nosioce pravosudnih funkcija od tri godine, što je ovim ustavnim amandmanima ne anulirano nego izbačeno, čime se smanjila bilo kakva mogućnost uticaja i političkog uticaja na nosioce pravosudnih funkcija. Takođe je bila odredba vezana za ulogu Skupštine u izboru nosilaca pravosudnih funkcija, koja je znatno kritikovana godinama unazad.

Mislim da su ovo ključne stvari, koje... Naravno, reći ćete – implementacija... I, naravno, implementacija, odnosno delotvorno sprovođenje je najvažnije, s tim se slažemo, ali mislim da ne bi bilo fer da ne pomenete sve ove aktivnosti, koje su zaista najbolja praksa i ocenjene su na najpozitivniji mogući način.

Sledeća stvar, donet je zakon na koji se dugo čekalo, o besplatnoj pravnoj pomoći, koji je bio vrlo problematičan sa stanovišta interesa različitih profesionalnih organizacija, a koji zapravo ima za cilj da se po prvi put u Srbiji uspostavi besplatna pomoć i sistem koji je važan za najugroženije grupe u našem društvu, znači za one najranjivije i najugroženije. Mislim da je to jako važno i sa socijalnog stanovišta, da ljudi mogu da finansiraju pružanje pravne pomoći.

Takođe, zakon o sprečavanju korupcije dostavljen je Evropskoj komisiji, ako se ne varam, u julu ove godine; data je preporuka da ide na stalno telo Saveta Evrope, GREKO, koje treba da da svoje komentare na to. Mi očekujemo da se to uskoro... Mislim da je to početkom oktobra, sad zaista nisam sigurna, ne bavim se direktno time, ali, u svakom slučaju, Vladi su prosleđeni komentari i mislim da ćemo i sa tim zakonom vrlo brzo ući u proceduru. Zakon o zaštiti podataka o ličnosti, izvanredno značajan zakon. To su sve zakoni koji su jako dugo kasnili i koji su sada usvojeni, te zaista smatram da reći da se ne radi ništa

po pitanju reforme pravosuđa, efikasnosti, odgovornosti, transparentnosti, nije tačno.

Samo ću vam još odgovoriti, ako mi dozvolite, na vaše pitanje vezano za debatu u prištinskom tzv. parlamentu, ili kosovskom parlamentu. Znači, parlament u Prištini ne raspravlja o dijalogu; predstavnici tzv. vlade Kosova obraćaju se parlamentu u Prištini samo onda kada traže podršku za delegitimizaciju i rušenje dijaloga, briselskog dijaloga. Dakle, nema tamo debate o potencijalnim rešenjima, zato što rešenja još uvek nisu ni na vidiku. Samo povlače, nažalost, parlament da legitimišu uništavanje i podriivanje sporazuma i briselskog dijaloga, što ova vlada, kao odgovorna vlada jedne relativno male države koja hoda na visokim ali stabilnim potpeticama principa, nikada nije radila. Mislim da vi to kao poslanik treba da pozdravite. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar Lončar.

ZLATIBOR LONČAR: Izuzetno sam zahvalan jer sam neke stvari naučio od vas, a to je da ste ovde a nemate nikakve veze sa politikom. I ova projekcija, autoprojekcija i to, setio sam se, to je još sa fakulteta, tako da hvala vam što sam naučio neke nove stvari ovde, izuzetno mi je drago. Ali, sad, pošto nemate veze sa politikom, ja ću samo na par činjenica da vam ukažem.

Pošto ste rekli da ljudi ovde dobiju specijalizaciju pa odu u inostranstvo, prvo, trebalo bi da znate, specijalizacije se nisu davale, pa smo dali specijalizacije. A kada dobijete specijalizaciju ovde, u obavezi ste da ostanete u Srbiji onoliko koliko traje specijalizacija, dva puta toliko. Znači, ako specijalizacija traje pet ili šest godina, ostajete u Srbiji deset ili dvanaest godina. To je jedna stvar.

Druga stvar, rekli ste – odlaze u inostranstvo pa dolaze kod nas. Da, tačno je, naši vrhunski stručnjaci operišu i u Crnoj Gori, i u Republici Srpskoj, i u Bosni, i u Makedoniji, ali to rade ili vikendom ili u svoje slobodno vreme, za vreme godišnjeg odmora. Govorim vam činjenice, koje možete da proverite odmah. To su činjenice. I da su ozbiljan faktor naši stručnjaci, posebno kardiohirurgija, neurohirurgija, neurologija, kardiologija i još neke oblasti. Naveo sam vam i zemlje u kojima rade, u koje odlaze da operišu, rade i leče. To su činjenice.

Pomenuli ste očne klinike, operacije u oftalmologiji. Moram da vam kažem da se transplantacija rožnjače rutinski radi u našem sistemu, radi se u Kliničkom centru Srbije na Oftalmološkoj klinici. Rutinski, transplantacija rožnjače. Nisam siguran, ako ste pomenuli operaciju retine, ako sam dobro čuo, operacija retine u ovom momentu se rutinski radi u sva četiri klinička centra, u sva četiri klinička centra, KBC „Zvezdara“ i, mislim, na VMA. Znači, danas, na današnji dan, rutinski se radi.

To su činjenice, bez ikakve politike, bez ičega, samo na ono što ste vi rekli, da bi građani znali. Ja vas razumem, ne morate to da znate, niste iz te

oblasti, neko vam da neku informaciju, ali samo je proverite. Ovo su činjenice, iza kojih stojim.

PRESEDNIK: Hvala.

Izvolite.

ALEKSANDRA ČABRAJA: Zahvalila bih se pre svega ministrima na sada, ja bih rekla, ozbiljnijim i dosta korektnim odgovorima. Ja sam uvek za konstruktivan dijalog. Neću sada da ulazim previše u detalje jer nemam vremena, nažalost, da pričam opširnije niti o zdravstvu niti o pravosuđu, samo želim da kažem jednu rečenicu – to što nešto nije urađeno nekada ranije, kada god, nije nikakvo opravdanje da ne bude urađeno sada. To je nešto što slušamo stalno. Ja ne bih želela to da slušam više a, verujem, ni građani.

Želela bih da kažem samo par reči o toj novogodišnjoj rasveti koju smo pomenuli. Ne kažem ja da je novogodišnja rasveta sama po sebi loša, novogodišnja rasveta treba da bude ukras na nečemu što je već lepo i sređeno. Ono što nije lepo i sređeno u Srbiji, to su znamenitosti, to su kulturna dobra koja propadaju. Nisam, nažalost, čula odgovor da li bi neko prihvatio komentar i predlog gospodina Vesića koji sam pomenula, niko mi na to nije odgovorio.

Što se toga tiče, i izgradnje vrtića koju sam pomenula, nadam se da nama ne odgovara situacija u kojoj se subvencionišu deca da umesto u državne idu u privatne vrtiće. Tako vrtići mogu i fiktivno da upisuju decu, i to sam čula, pa da dobiju razliku po fiktivno upisanom detetu, subvenciju od trideset, četrdeset i više hiljada.

A što se tiče subvencija Crkvi, da me ne shvatite pogrešno, ja sam krštena 1965. godine, kada se malo ko krštavao, ali zaista se bojim da u ovakvoj situaciji subvencija Crkvi od milion dinara može da se shvati možda da samo Bog i molitve mogu da nam pomognu. Ja se nadam da ipak nije tako. Hvala vam.

PRESEDNIK: Reč ima Miroslav Aleksić.

Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Poštovani ministri, postavljam pitanje u vezi sa dešavanjima na Kosovu. Kao što smo mogli da vidimo, danas smo čuli dve izjave: jednu, vašeg koalicionog partnera Ramuša Haradinaja, koji je rekao da ste spremni da priznate Kosovo ukoliko se potpiše sporazum o razgraničenju, i Aleksandra Vučića, koji je takođe danas izjavio da Srbija nema kontrolu ni nad jednim pedljem Kosova.

Dakle, to je proizvod neodgovorne politike i s jedne i s druge strane, i Beograda i Prištine, s tim što je Srbija preživela jako velika poniženja od momenta kada ste vi došli na vlast i počeli da brinete o nacionalnim interesima Srbije. Sve vreme nas „šamaraju“ ovi iz Prištine, a vi se čas zalažete za razgraničenje i Evropsku uniju, čas se zalažete za jedinstvenu teritoriju. Pitam sada – zašto ne pozovete vaše savetnike, Tonija Blera i ostale, da vam pomognu u ovoj situaciji kada su ugroženi ljudi na Kosovu? A ugroženi su zbog pogrešne

politike ljudi i životi ljudi na Kosovu. Šta je sa Hanom, šta je sa Makalisterom, šta je sa Merkelovom, šta je sa Trampom, šta je sa Putinom? Kažete da Srbija nikada nije imala veći ugled u svetu. Zašto nam sada ne pomognu, zašto ne pomognu građanima Republike Srbije koji žive na Kosovu i koji su dole ugroženi?

Dakle, ta neozbiljna politika šarenih vozova koje je slala Srbija, glisera koje vozi Tači po Gazivodama, prebijanja Đurića i taksa jeste jedna neodgovorna politika, u kojoj učestvujete i vi.

Ja ću vas podsetiti šta je prethodilo svemu tome da danas imamo jednu potpunu konfuziju i potpuno kontradiktornu politiku koju vodi Srbija po pitanju Kosova. Šesnaestog maja 2011. godine Vučić je rekao da je izjava Ivice Dačića o podeli Kosova kršenje Ustava i da se on zalaže za poštovanje Ustava i teritorijalni integritet. Šestog decembra 2012. godine vi ste, gospodine Dačiću, potpisali Zaključak o uspostavljanju administrativnih prelaza Jarinje i Brnjak, ali da na njima neće biti naplate carina za sever. Godine 2013. potpisali ste Briselski sporazum i na tacni predali sever Kosova; ukinuli ste srpske institucije, dali ste pozivni broj Kosovu, dopustili članstvo Kosovu u Fifi i Međunarodnom olimpijskom komitetu, postavili čvrste granice, naterali Srbe da izađu na izbore, naterali ih da naprave vladu sa vašim današnjim koalicionim partnerom Ramušom Haradinajem, za koga kažete da je ubica i ratni zločinac. Godine 2015. govorili ste da je Srbija pobedila sa pet prema nula i da će dobiti Zajednicu srpskih opština, da ne date Gazivode. Godine 2017. Vučić je rekao da niko ne sme da primenjuje silu na severu, posle čega je prebijen Marko Đurić. Godine 2018. ...

PREDSEDNIK: Hvala, vreme.

Reč ima potpredsednik Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Moram da vam kažem da često u Narodnoj skupštini imamo iste ljude, koji kažu identične stvari bez obzira na to šta vi odgovorili, bez obzira na to kako stajale činjenice i istina. Tim gore po činjenice i istinu ako se to ne slaže s onim što oni izgovaraju. Ali, i to je pravo, to je demokratija, svako ima pravo da kaže šta god hoće i da misli šta god hoće, hvala bogu, živimo u takvoj zemlji.

Ono što jeste istina i ono što jesu činjenice ne može se na bilo koji način maskirati. A šta jeste istina? Istina je da je ponašanje tadašnje vlasti, Vuka Jeremića, Borka Stefanovića, Dragana Đilasa, Borisa Tadića, svih tih ljudi koji su vedrili i oblačili našim životima... Oni su bili suštinski upravljači ovom zemljom i oni su direktno uticali na sve procese vezane za Kosovo i Metohiju. Kada je Kosovo, potpuno nelegalno, protivno međunarodnom pravu, proglasilo tzv. nezavisnost, šta je uradila naša zemlja, odnosno Boris Tadić, Vuk Jeremić, Borko Stefanović, Dragan Đilas i ti ljudi koji su upravljali našim životima? Šta su uradili?

Oni su radili sledeće: prvo su postavili, i to zahvaljujući ogromnim naporima gospodina Jeremića, „veličanstveno“ pitanje pred Međunarodnim sudom pravde, koje je rezultiralo time da jedan deo zemalja nakon tog potpuno naopakog, štetnog postavljanja pitanja prihvati tzv. nezavisnost Kosova i Metohije. Potpuno štetno po interese Republike Srbije, bez promišljanja. Ne želim da budem zlonameran i da kažem da je možda nekog promišljanja i bilo. To ćemo videti sad, neki najnoviji procesi govore u prilog tome, pa ćemo da vidimo kako će se i to završiti. Ali to su sve fini ljudi, to su sve fini ljudi, malo su umešani u neke korupcionaške afere, ali to nema veze, to su fini ljudi. Pitanje pred Međunarodnim sudom pravde.

Sledeće, Srbija je imala poziciju da se o Kosovu i Metohiji odlučuje u Ujedinjenim nacijama. Zahvaljujući Rezoluciji 1244, misija Ujedinjenih nacija na Kosovu i Metohiji, UNMIK misija, imala je apsolutnu odgovornost za upravljanje svim procesima, jer, po Rezoluciji 1244, Kosovo i Metohija je sastavni deo Republike Srbije, pod privremenom međunarodnom upravom Ujedinjenih nacija. Ti procesi, zahvaljujući „vizionarskoj“ ideji gospodina Đilasa, Tadića, Jeremića i Borka Stefanovića, zahvaljujući njihovoj „veličanstvenoj“ politici koju su vodili, prebacuju se iz Ujedinjenih nacija u Evropsku uniju, gde je većina zemalja, one najveće i najmoćnije, tada već priznala tzv. nezavisnost Kosova i Metohije.

Sada vi mene da ubedite da su ti ljudi imali dobru nameru? Prebacivanje iz onog tela u kome ste imali šansu da se borite u telo u kome nemate šansu da se borite, ja to ne mogu da podržim. Ne mogu da shvatim da je to neko mogao da uradi i da sada priča bilo šta o tome kako je on na bilo koji način zaslužan, ili oni su sve dobro itd.

Onda, ovo što najčešće spočitavaju, potpuno pogrešno i lažno, našoj vlasti, dešava se 2011. godine. Dakle, 2011. godine uvode granicu, ne administrativnu liniju, uvode granicu i tzv. carinski pečat. Godine 2011. pojavljuje se pečat kosovske carine, 2011. godine. Uvode granicu i granične prelaze na Jarinju i Brnjaku. Ljudi se podižu da ih pale. I onda ćete čuti od njih – ne, ne, vi to 2013. ili 2012. uvodite itd. Šta su palili ljudi 2011. godine? Šta su ljudi palili kad smo mi to uveli 2013. godine? Šta su palili ljudi 2011. godine?

Ali ne samo što su ljudi to palili, nego što su onda podigli policiju da ih hapsi. Kao što su tukli malinare; isto tako se dešavalo – tukli malinare, hapsili, sudovi im sudili, tužilaštva gonila. Tad nije bilo demokratije. Tad niste smeli, ne daj bože, nešto da pomenete. I, kako je rekla Verica Barać u svom izveštaju – da su mediji stavljeni pod apsolutnu kontrolu i da u Srbiji više ne može da se kaže da postoji jedan slobodni medij. Rekla pokojna Verica Barać u svom izveštaju iz 2011. godine.

Dakle, ta 2011. godina bila je veoma važna da pokaže delovanje onih koji bi danas da se vrate na vlast: Borisa Tadića, Dragana Đilasa, Vuka

Jeremića, Borka Stefanovića, i njihovo delovanje vezano za Kosovo i Metohiju hronološki, činjenično, od stavke do stavke.

Da vam kažem što se tiče Tonija Blera, Havijera Solane, pa, te ljude je vaša vlast oslobodila, amnestirala i rekla da su to ljudi potpuno nevini, da nemaju nikakve krivice. Neki prethodni sudovi ih osuđivali za bombardovanje naše zemlje; došla neka nova vlast, sud ih oslobodio i rekao da su oni potpuno regularni, čisti i da mogu da budu kao ptica na grani. Od tog trenutka mi imamo potpuno poverenje u vas, u ono što ste vi „mudrom“ politikom vodili, što su radili Boris Tadić, Dragan Đilas, Borko Stefanović i Vuk Jeremić.

Dakle, svojom „mudrom“ politikom pomerili su odlučivanje iz UN u EU, pa vidimo kako nam to ide. Oni su odlučili da uspostave carine između Srba i Srba na Jarinju i Brnjaku, oni su stavili pečat kosovske carine; oni su stavili ono potpuno nakaradno pitanje pred Međunarodnim sudom pravde i toliko zakomplikovali i otežali borbu za suverenitet Srbije da je to prosto neverovatno. Ali ozbiljna i odgovorna vlada mora da razgovara, mora da se bavi politikom na način da brine da svi ljudi koji žive na Kosovu i Metohiji imaju pravo da žive, imaju pravo na život.

Žao mi je što vi kažete ovo za Marka Đurića i za takse. Žao mi je što jednog čoveka koji je dobio batine tamo, koga su namerno izvukli i maltretirali, koji se bori lavovski za to Kosovo i Metohiju, koji se bori, na kraju krajeva, kao deo jednog velikog tima... Žao mi je što bilo ko posmatra to na takav način, zato što to nije bilo slučajno, to je urađeno s namerom da se pokaže kako oni mogu da urade bilo šta. To pokazuje u kakvom strahu treba da žive ostali Srbi. Maltretiranje Marka Đurića bilo je usmereno i prema njemu lično ali i prema ostatku ljudi koji živi tamo. I to isto, i ovih pet puta kada je ROSU upadao u poslednjih nekoliko godina na sever Kosova, pokazuje u kakvoj atmosferi ljudi na severu Kosova legnu uveče u krevet, u kakvoj atmosferi Srbi žive. Jer oni ne znaju, tamo vladavine prava nema apsolutno, u kakvoj atmosferi oni žive i kako dane provode. E, moramo da se borimo da to menjamo i u tome nam treba saradnja sa svima jer Srbija to sama nikako ne može. Hvala vam.

PREDSEDNİK: Reč ima ministar Vulin.

ALEKSANDAR VULIN: Poštovani narodni poslanici, moram da podsetim da je Narodna skupština Republike Srbije 12. januara 2013. godine usvojila Rezoluciju o Kosovu i Metohiji. Usvojila je Rezoluciju kojom je suštinski data platforma za pregovore i kojom je određeno kako i o čemu će se pregovarati. Dok se ne postigne bilo kakav predlog sporazuma, ne znam kako bismo mogli da razgovaramo o nečemu što nije postignuto. A imamo, dakle, jasnu skupštinsku rezoluciju, koja je rekla šta misli, odnosno Narodna skupština rekla je na koji način vidi razgovore i pregovore o Kosovu i Metohiju. Podsetiću vas, tad je 175 poslanika glasalo za Rezoluciju, 17 je bilo protiv, a dva nisu glasala. Skupština je rekla šta je imala da kaže, kao najviši organ u našoj zemlji,

i na taj način dala mandat budućim pregovaračima, za razliku od prištinskog parlamenta, na koji stvarno ne bih voleo da se ugledamo, jer da se ugledamo na njega, ovde bi se bacao suzavac, ovde bi se prebijali poslanici, ovde bi bili hapšeni poslanici. Tako da zaista ne vidim na koji način bismo mogli da vidimo dobar primer u prištinskoj skupštini i da ga prenesemo, tu dobru praksu i dobro iskustvo da prenesemo u naše klupe i u naš parlament.

Ovde smo, nažalost, mogli da čujemo kako se ovde izjednačava Ramuš Haradinaj sa Vladom Republike Srbije ili sa našim pregovaračima. Uvek je to, znate, uvek je dragoceno kada ste... Posebno od onih koji uvek kažu – da se uzdrže obe strane. To često čujemo od ovih iz Evrope, kažu – da se uzdrže obe strane. E onda oni vole kad čuju to iz ovih redova, iz našeg parlamenta, iz Srbije, kako je to sve isto. Pa kad je sve to isto, onda neka se uzdrže i jedni i drugi, sve je to deo nekakve igre. Ne treba to da se čuje iz našeg parlamenta, ne samo zato što je to gruba neistina već zato što je to štetno za interese Srbije i zato što je to štetno i za Srbe na Kosovu i Metohiji i zato što je to duboko štetno i za pregovarački postupak.

Znate, ako naša politika nije dobra, evo tu je ministar Dačić, zašto je onda deset zemalja povuklo svoja priznanja? Zašto to nisu uradili, recimo, neke 2009, 2010, 2011. godine? Zašto tada nisu osetili veličinu i snagu srpske politike i ljudi koji vode srpsku politiku, pa povukli priznanje? Zašto su čekali da se desi upravo ovo, da dođe do promene vlasti, da dođu neki drugi ljudi, da se neko brine za njih, da se neko bori za njihove glasove, za ono što oni misle, pa da se to konačno i desi? Zašto se to nije desilo ranije?

Godine 2011... Uostalom, hajde da ne odemo čak do 2011. godine, samo ću vas podsetiti na famozne depeše „Vikiliksa“ u kojima američki ambasador kaže: Vuk Jeremić me je pitao – nemojte da priznate Kosovo, samo dok prođu izbori, posle šta hoćete, samo nemojte dok prođu izbori, samo to izdržite. Tako se vodila politika i vidi se da se tako vodila politika.

Znate, bilo je... To je umetnost, prosto je neverovatno da uspete da nađete kod nekog međunarodnog organa, pogotovo Suda pravde, opravdanje za kosovsku nezavisnost. To je nemoguće naći, ali pitanjem koje su postavili uspele su da dobiju odgovor da kosovska nezavisnost nije suprotna međunarodnom pravu. To je prosto bilo nemoguće uraditi, ali se uradilo. A da bi se uradilo, između ostalog, doneta je i čuvena Rezolucija Generalne skupštine UN, u koju smo ušli u dogovoru sa Ruskom Federacijom tada, koja nas je podržala, koja je aktivno lobirala u Generalnoj skupštini. I onda, noć pre usvajanja, Rezolucija je promenjena, drugi sponzor je stavljen, stavljena je Evropska unija i tako smo doveli Euleks na Kosovo. Euleks nije mogao da dođe na Kosovo i Metohiju da Srbi to nisu želeli, da srpska država to nije želela. Mi smo izbacili UNMNİK, kakav god on bio, mi smo umanjili značaj KFOR-a, kakav god on bio, uveli smo Euleks, za koji smo znali da neće biti statusno neutralan, mi smo ga doveli

na prostor Kosova i Metohije. To smo uradili svesno. To nije moglo da se uradi slučajno, nije palo s neba, nego je to bio strpljiv rad. Moralo se razgovarati o tome, moralo se potpisivati puno papira, moralo se ući u Generalnu skupštinu, moralo se objasniti našim saveznicima da mi to želimo, da želimo da oni budu isključeni iz pregovora, da oni budu isključeni iz života na prostoru Kosova i Metohije. To je uradila vlast Borisa Tadića i Vuka Jeremića. To su uradili.

Znate, nije moguće reći da je neko drugi uveo, slobodno mogu da kažem, sa ogromnim žaljenjem, granicu, iako ćemo se mi tvrdoglavo držati da je u pitanju administrativna linija, kada setite se onog paljenja i setite se ko je posle išao u zatvor. Srbi su išli u zatvor, hapšeni od strane srpskih vlasti zato što su palili administrativnu liniju, zato što su se suprotstavljali onome što je radila tadašnja aktuelna vlast.

Dovesti Euleks, doneti carinski sporazum na kome na pečatu piše republika Kosovo, naravno da to mi ne možemo da sprovedemo, ne možemo da prihvatimo, borimo se protiv toga i to nas puno košta. Ali to su Srbi prihvatili, to je prihvatila vlast Borisa Tadića i Vuka Jeremića, tada je Borko Stefanović bio pregovarač. To su oni uradili. Baš kao što su prihvatili i da se tablice promene na severu Kosova i Metohije, a mi smo svih ovih godina uspešno izbegavali da do toga dođe.

Ja sam slušao razne napade, slušao sam kako je Srbija slaba i nikakva, ali samo mi objasnite kako je moguće da niste uspeali da nađete nijednu zemlju koja je povukla priznanje a, evo, ova slaba Srbija to uspeva, i kako je moguće da se Srbija odupire svim ovim pritiscima svih ovih godina.

Slušao sam već, ne znam više koliko godina, priče kako će nestati našeg finansiranja, kako više neće biti života Srba na Kosovu i Metohiji, kako neće biti... Kao što znate, svakog meseca Srbija isplati 40.000 ličnih dohodaka na prostoru Kosova i Metohije, svakog meseca, a slušali smo priče da će to prestati, da će to odavno prestati.

Koliko Srbija ima više autoriteta i više ugleda nego što je ikad imala govori vam i primer: evo, setite se rezolucije o Srebrenici; da je to bila ona vlast, mi bismo verovatno prihvatili tu rezoluciju, prihvatili bismo da smo genocidan narod. Da nije tada Aleksandar Vučić razgovarao sa Vladimirom Putinom, na Savetu bezbednosti bi se raspravljalo o tome da smo mi genocidan narod. Ali to ne možete da uradite ako nemate ugled i ako nemate autoritet. To ne možete da uradite ako se ne veruje u vašu reč i ako se ne veruje vašoj zemlji. A Srbija jeste bolja nego što je bila, jeste uglednija nego što je bila i to bi trebalo sve da nas obraduje.

(Radoslav Milojević: Da, da...)

Ali nije lako, ja razumem...

Neke starlete mi dobacuju, izvinite, molim vas, ako...

Meni se učinilo da mi neke starlete dobacuju, zato što je nemoguće da bi narodni poslanici dobacivali. Ja ne znam ko se prepoznao u tome, ja znam da narodni poslanici ne dobacuju, mora da su neke starlete, umešale se verovatno negde.

(Maja Videnović: Koje starlete, na šta ovo liči?)

Nemoguće da bi narodni poslanici... Ne znam ko, zaista ne. Narodni poslanici ne dobacuju, nemoguće da dobacuju. Nemoguće.

(Predsednik: Ministre, molim vas, završite vaš odgovor.)

U svakom slučaju, molim vas da mi ne dobacuju ti koji sigurno nisu članovi Parlamenta, jer nemoguće da bi poslanici dobacivali, kršili red. Nemoguće. Je l' tako, narodni poslanici? Pa vi ste najbolje i najvažnije što imamo. Nemoguće da bi neko kršio red time što bi dobacivao čoveku koji...

(Predsednik: Molim vas da završite vaš odgovor.)

Dakle, ono što svakako hoću da kažem, to je da ne možete u danu kada se vaša zemlja suočava sa strašnom pretnjom, pretnjom nasiljem koja dolazi na prostoru Kosova i Metohije, da je napadate i opanjkavate. Ne možete. Ne možete to da radite ako verujete u svoju zemlju i ako mislite dobro svojoj zemlji. Mi to, kada smo bili u opoziciji, nikada nismo uradili. Mislim da bi bilo dobro da bar to razumemo, da to ne treba da radimo. Hvala.

PREDSEDNIK: Poslanik Miroslav Aleksić.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Sinonim za vašu vlast je laž i brutalne laži su politika vaše vlasti.

Što se tiče graničnih prelaza, u međuvremenu je ministar Dačić napustio salu a nije odgovorio na ovo što sam pitao, a to je da je on potpisao zaključak o uspostavljanju administrativnih prelaza.

Što se tiče toga gde se danas pregovara o Kosovu, šta tražite u Savetu bezbednosti UN ako je to izmešteno odatle? Zašto tražite da se nađe na dnevnom redu? I to je laž.

No, da nastavimo dalje. Dakle, 2018. godine u aprilu Aleksandar Vučić je rekao da će do kraja aprila izaći sa rešenjem za Kosovo i da su ideje o podeli neozbiljne, da bi u avgustu 2018. godine rekao da se zalaže za razgraničenje, ali nedugo posle toga da je ta politika doživela poraz, verovatno razgraničenje, i da su za to krivi plačni narod Srbije, Sava Janjić, Rada Trajković itd. Postavljam pitanje – da li je u toku izrada pravnoobavezujućeg sporazuma o razgraničenju kao rešenju krize na Kosovu i šta on podrazumeva u smislu teritorije Republike Srbije i da li će potpisivanjem sporazuma Kosovo postati član UN? Dakle, da li ćete potpisati takav sporazum, kao što je vaš koalicioni partner i prijatelj Ramuš Haradinaj danas rekao?

Da li će ministri napustiti vladu na Kosovu kao odgovor na sve ovo što se dešava ili će se to završiti samo na poslanicima, odnosno predsednicima opština, izvinjavam se, koji su, zato što su pogođeni, kao i vaš predsednik

Aleksandar Vučić, time što je uhapšen, odnosno pokušalo se hapšenje Milana Radoičića... Više vas je pogodilo to nego ubistvo Olivera Ivanovića. Oni su izašli odmah i dali ostavke na svoje funkcije, ali ministri i dalje sede sa tim istim Ramušom Haradinajem, koji je danas rekao da će taksa od 100% biti ukinuta onda kada Srbija bude priznala nezavisnost Kosova. Hoćete li to da uradite?

I, naravno, ko je ubio Olivera Ivanovića ako je predsednik rekao da zna da Milan Radoičić nije i time preuzeo ulogu i tužioca, i sudije i policije? Dakle, on je to sam odlučio. Ko je onda, ako zna ko nije, ko je emitovao i ko je naručio zapravo emitovanje spota kojim se crtala meta Oliveru Ivanoviću na čelu? I dokle ćete više u Srbiji da širite agresiju, nasilje i mržnju, koji će imati katastrofalne efekte, razbijanje glava ljudi koji drugačije misle i, kako što vidite, i ubistva. Samo u ovoj godini 32 ubistva imate, gospodine ministre.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima ministar Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Da krenemo od ovog poslednjeg. Znače, u ovoj zemlji u vreme naše vlasti nije ubijen neko zato što je došao na miting političke stranke, pa onda država poslala policiju da ga izgazi i da on umre zbog toga. To je urađeno u vreme vaše vlasti. U vreme vaše vlasti ubijen je Ranko Panić. Ime tog čoveka većina tih ljudi neće da izgovori. Neće da izgovore njegovo ime zato što on nije bio na toj strani. Kada nije bio na toj strani, njegova smrt nije ni vredna. A taj čovek nije povredio nikoga, nije uvredio nikoga. Nije možda čak ni viknuo na mitingu politike u koju je verovao, nije bacio kamen na bilo koga, nije uradio ništa što bi zaslužio prekršaj, a ne da država dođe i da ga ubije. Država, čiju su tadašnju vlast činili Boris Tadić, Dragan Đilas, Vuk Jeremić, Borko Stefanović i svi oni. Ti ljudi nisu hteli da pogledaju majci Smilji u oči, nisu hteli to veče da izađu na televiziju, nisu hteli da kažu – desila se užasna stvar u Srbiji, nećemo da budemo zemlja u kojoj se ljudi ubijaju zbog drugačijeg političkog mišljenja, nećemo da budemo takva zemlja. Nisu ni vodili istragu. To što se u medijima danima nije pojavila vest ni u 29. minutu neke informativne emisije, to treba da im služi na čast, ali to ona rečenica Verice Barać, da je u potpunosti uspostavljena kontrola nad medijima, objašnjava. Tu nema govora, besmisleno bi bilo da to uopšte objašnjavamo dalje.

Dakle, tada su ubijani politički protivnici, prebijani ljudi, legitimisana deca koja su lepila plakate. Bio sam više puta prisutan, policija dolazi u pola noći, maltretira decu koja lepe plakate – zašto lepite plakate. Zato što nisu baš plakati na kojima je Dragan Đilas. E pa kada nije Đilas, šta ćete vi u Beogradu da lepite plakate na kojima nema Đilasa? Tako je izgledala Srbija.

Danas prolaze mitinzi, prolaze veliki skupovi, policije gotovo da i nema. Nemate policiju koja nekoga maltretira, nemate policiju koja blokira, nemate policiju koja na bilo koji način uznemirava ljude. Policija radi svoj posao u skladu sa zakonom.

Kao što sam oštro osudio napad na Borka Stefanovića, osuđujem ga i danas, i tražim visoke kazne za te ljude iako je to u nadležnosti tužilaštva, ali evo dajem sebi za pravo da to kažem, i kažem da je to zlikovački čin jer Srbija neće da bude takva zemlja... Policija je za četiri sata uhapsila sve te ljude koji su osumnjičeni za ta dela, predala ih tužilaštvu, i policajac je podmetnuo svoja leđa da zaštiti Borka Stefanovića.

Ja ne mogu da zamislim – u tom periodu, zamislite da je policajac podmetnuo svoja leđa da zaštiti Aleksandra Vučića kada je dobio batine, kada su njega tukli jer je imao drugačije političko mišljenje, kada su Borislavu Peleviću ispalili gumeni metak u oko, da li možete da zamislite, kada su ih tukli suzavcem i vodenim topovima.

Ministar sam četiri i po godine, kutija suzavca nije slučajno bačena. Vodeni topovi... Građani ne znaju kako izgleda vodeni top na ulici.

Sve je bilo drugačije. Sve je bilo drugačije zato što tadašnja vlast, a vrh vlasti je odlučivao... Ne mislite valjda da je odlučivao neki policijski komandir ili starešina, odlučivao je Boris Tadić. Boris Tadić je komandovao državom, odlučivao, sve i svja bio. Zna se koga su zvali u Predsedništvu da pitaju da li smeju da urade ovo ili smeju da urade ono. Zna se to, pričaju policajci, pričaju starešine. Imaju izveštaj. Zna se koga su zvali i zna se koga su morali da zovu da dobiju ovlašćenja za to.

To vam govori o tome kako situacija izgleda, a o atmosferi agresije, nasilja najbolje govori da... Znate, nama nije teško da osudimo nasilje nad bilo kim, zato što ne želimo da ova zemlja bude zemlja nasilja. Stvarno mislim, i kao otac maloletnog deteta, da moramo da gradimo društvo u kome naša deca neće da strahuju na ulici od bilo čega.

Nažalost, kada se desi da neko iz redova tih ljudi kaže da treba da silujemo premijerku, streljamo predsednika, vešamo poslanike, da radimo ne znam šta, onda nema... Nekako, znate, naš je, pa hajde da ga baš ne osudimo. Nema tog jasnog – da, ovaj čovek je napravio užasnu stvar, osuđujemo njegov govor mržnje, osuđujemo to što je rekao, osuđujemo napade na žene, osuđujemo napade na žene koje su novinari ispred televizije. Super, ne sviđaju vam se Gordana Uzelac i Mara Dragović, ali ne treba da ih neko umlati zato što imaju drugačije mišljenje i zato što rade svoj posao ispred televizije u kojoj rade. Ne sviđa vam se Televizija „Pink“, nemojte da je gledate, ali ne znači da treba da idemo da je spalimo, da oduzimamo frekvencije i da te novinare umlaćujemo zato što nam se ne sviđaju. Pa gde bi to došlo kada bismo se tako ponašali?

To je atmosfera mržnje, koja se nažalost svakodnevno... I meni je žao što ti ljudi to ne vide. Ja to osuđujem gde god se pojavi i ko god da izgovori, s ove ili s one strane, iz ovog ili onog spektra, i ljudi koji pripadaju mojoj stranci i oni drugi. Ali mi imamo snage da to osudimo, a problem je što ova druga strana to ne vidi i ne želi da prihvati, ne želi da prihvati da to inspiriše mržnju, da takve

stvari dovode do mržnje. Naš posao je da kao društvo radimo na tome, i na tome moramo da radimo.

Što se krize tiče na Kosovu i Metohiji, stalno se imputira nekakvo rešenje. Ljudi, predsednik je isto vrlo jasno rekao, nažalost, rešenje nije ni na vidiku, ni na vidiku. Ne postoji nikakvo rešenje. Ne postoji nešto što je tu pred nama, evo tu se sad pravi pa će sad da se... Nema toga. Prosto ga nema. Nema ga. Prištinske institucije neće bilo kakvo rešenje. Smatraju da je rešenje da čekaju da velike zapadne sile završe ceo posao za njih. One su priznale njihovu nezavisnost. Oni smatraju da imaju veliku i snažnu podršku tih zemalja da mogu da rade gotovo šta žele.

Još imamo nekakvu ulogu KFOR-a, koji čuva nekakav krhki mir tamo i daj Bože da tako i ostane, jer mi svi moramo da radimo na tome, to je najvažniji zadatak, da ne bude bilo kakvog krvoprolića ili nestabilnosti. To je posao svih nas i to radi ova vlada, to radi predsednik. Ali, nažalost, ne postoji bilo kakva spremnost ljudi koji su danas u rukovodstvu prištinskih institucija da razgovaraju o bilo čemu suštinskom. Mi smo potpisali Briselski sporazum, koji garantuje stvaranje Zajednice srpskih opština. Pet godina se taj sporazum ne sprovodi. To nije sramota samo prištinskih institucija, opet kažem, ne očekujem previše od njih; ne mislim ni da ti ljudi imaju prevelike domete, niti institucije, ali sam očekivao od onih koji su bili garanti. Brisel. Zašto se pregovori vode u Briselu? Pa zato što su nas tamo pomerili rezolucijama UN, da se pregovori više ne vode u UN nego u okviru EU.

Kaže poštovani narodni poslanik – a što idete onda pred Savet bezbednosti. I to je krunski dokaz? Pa zato što je Srbija članica UN, ima pravo da traži zaštitu od tela čiji je član. Član je UN i ima pravo da traži zaštitu od tog tela. To telo je, nažalost, političko telo, koje ima pravo da uloži veto, koje ima pravo da donosi odluke na različite načine. Da li tamo možemo da uspemo nešto veliko da postignemo, šta smo uspeli da postignemo veliko u UN? Ne mi, šta je bilo ko je uspeo da postigne? Šta? Velike sile, kada se ne dogovore, ulože veto, ne može ni da prođe rezolucija, ne može da prođe ni ovo ni ono. To je istina, ali smo mi naterani da odemo da pregovaramo, vašom odlukom, odlukom vaše vlasti, na terenu koji nam je manje povoljan, tamo gde ljudi koji su u većini drugačije posmatraju vizuru od nas. Oni to posmatraju kao nezavisnu državu i oni sa svoje tačke gledišta postupaju onako kao što veruju u to. Ali nije trebalo da mi odemo da pregovaramo u EU, nego da insistiramo da pregovaramo što duže možemo u okviru UN jer su nam izgledi bolji tamo. To je istina i to je bila greška, velika, skupa greška, koja i danas košta Srbiju. Velika i skupa greška.

Nažalost, rešenje krize nije ni blizu, nije ni na pomolu, bilo kakvo. Ministri koji su iz redova Srba su tamo podneli ostavke i ti ljudi de fakto ni ne učestvuju u tome. Oni su zajedno sa svojim narodom na protestima, možete da pogledate, svakoga dana. Ali da vam kažem da oni igraju neku ključnu ulogu,

da ne obmanjujemo narod, da su oni ključni faktor, da su oni ti koji odlučuju o svemu na Kosovu – nisu. Apsolutno nisu. Zna se ko odlučuje tamo. Nisu to, nažalost, ni Albanci. Njih ima samo biološki dovoljno više da su značajniji faktor od Srba, ali nisu ni oni ključni faktor. Zato mi nikad ne apelujemo i ne očekujemo da će oni nešto da donesu ili oni da odluče. Ne idu oni sada u Ameriku slučajno, idu da im se kaže šta će da misle o ovome, šta će da urade oko ovoga, šta će ovako, šta će onako.

Ja sam očekivao mnogo više od Evropske unije, da vam kažem iskreno. Ja živim u Evropi. Mi ne želimo da budemo ni američka ni ruska kolonija, bilo čija. Ja sam očekivao od Evrope, ja želim da pripadam evropskom kontinentu, Evropskoj uniji, toj vrsti vrednosti. Očekivao sam da ti ljudi urade nešto. Znate, garantovali smo nešto, vi ste to potpisali, ja sam vam garantovao, ja ću da ih nateram onda, onu stranu koja ne ispunjava da to ispuni. Onda dobijete ono čuveno, naježim se kada to čujem – pozivamo obe strane. Onda to gubi smisao.

Srbija i dalje pokušava da bude vrlo ozbiljna i odgovorna, pre svega zbog onih ljudi koji žive na Kosovu i Metohiji. Verujem da smo se mi našim odlukama zaista pokazali kao neko ko je pokazao apsolutnu posvećenost i odgovornost. Da li je lako? Apsolutno nije lako. Ja sam rekao i Aleksandru Vučiću, koji je pored toga što je predsednik ove zemlje i moj prijatelj, da je za njega mnogo pametnije bilo, mogao je kao i svi ostali da prođe pored te teme i kaže – neka to rešava neko drugi, što bih ja sebi navlačio tu bedu na vrat, evo, ostaviću nekoj sledećoj generaciji. Što? Hoće li neko da mu kaže hvala za sve što je uradio? Hoće li neko da mu kaže hvala što ide da se bori, što ide da se tuče tamo? Neće. Nazivaće ga i jedna i druga strana kako god hoćete. Ali on je rekao – nosim taj krst, nosim svoj krst zbog budućnosti Srbije.

Za njega lično bilo bi mnogo lakše da nije radio ništa, kao što je radila većina njegovih prethodnika, apsolutno ništa, i da kaže samo – to treba da se rešava, ostajemo posvećeni, tvrdi, čvrsti i doviđenja, prijatno. Šta bi se time dobilo? Da li bi Srbija nešto imala od toga? Da li bi naš narod nešto imao od toga? Čovek se uhvatio da proba da nešto reši, da ne ostavljamo nekom sledećem taj teret na leđima, nekoj našoj deci da moraju za deset, dvadeset, trideset, četrdeset godina da rešavaju to.

Nažalost, to što ne postoji dovoljno političke volje u svetu da se to reši ukazuje na nezrelost jednog dela elita, kojem su nekad važniji neki izbori u Evropi u junu, pa nemojte sada da rešavamo ovo; a nekome je važnije da li će da ima ovako ili onako; nekome je važnije da se pravi lud da ne vidi ovo šta rade institucije Prištine i Albanije u ukidanju carina i granica, i sa istom zastavom. Na Kosovu nemate jednu zastavu koja je istaknuta; oni se ubiše da nas teraju da ističemo kosovsku zastavu, ljudi ne ističu nijednu, nema jedne. Možda imaju negde u nekoj zvaničnoj instituciji, nema jedne te zastave, sve su

zastave Albanije. Kad je Dan zastave, nema zastave Kosova, a ubiše se na onim sportskim takmičenjima da nas nateraju da istaknu zastavu, himnu itd.

Dakle, hoću da vam kažem, mnogo truda je uloženo. Kada bismo u našoj zemlji našli mnogo više jedinstva da izađemo s jedinstvenim stavom kako da se borimo za našu zemlju, mislim da bi to bilo bolje za naše građane. Nažalost, to često nije slučaj, često vidim da ljudi pokušavaju zbog nekih svojih političkih poena da bude – što gore, to bolje. To je loša politika po nas.

PREDSEDNIK: Hvala.

Imate li komentar?

Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Za razliku od ministra, mi imamo ograničeno vreme za diskusiju.

Naravno, poznato je da odgovornost kao reč za vas ne postoji, za sve su krivi neki drugi. Za ovih sedam godina vi očigledno ne snosite nikakvu odgovornost, ni krivicu. Ali to je vaša politika, građani će jednoga dana to shvatiti.

Što se tiče ubistva Ranka Panića koje pominjete, ja bih vas podsetio da je organizator tog događaja, gospodine ministre, bio Aleksandar Vučić, da je ministar policije u tom trenutku bio vaš sadašnji koalicioni partner gospodin Ivica Dačić, da je direktor Policije bio današnji savetnik za bezbednost predsednika Republike gospodin Veljović. Dakle, oni su ti koji je trebalo da rešavaju to ubistvo o kome govorite, oni su upravljali policijom, pa pitajte njih i oko suzavca i oko vodenih topova i oko gumenih metaka i svega ostalog što vas zanima.

Ali kada govorite o Ranku Paniću, bilo bi korektno da pomenete šta se dogodilo sa ubistvom Slavka Ćuruvije, koji je ubijen ispred vrata, a tada je Aleksandar Vučić bio ministar informisanja. I to bi bilo korektno, takođe, da odgovorite građanima.

Pošto se jedan od vas maločas pozivao na izvor „Vikiliksa“, evo, da pročitam i ja nešto od depeša „Vikiliksa“, a tiče se upravo ministra Stefanovića. Pa kaže – Stefanović je rekao, Koštuničinim jezikom, kako piše Manter, da je podela Kosova jedino realno rešenje i da se svaki Srbin svake noći moli da podele Kosova bude. Još 2011. godine.

Dakle, niste odgovorili ni na jedno pitanje koje sam vam postavio – kako ćete rešiti krizu na Kosovu, kako ćete pomoći građanima Srbije koji su dole ugroženi na Kosovu – već ste se bavili jeftinim politikanstvom svaljujući odgovornost na sve ostale osim na vas, da je ponesete. Svalili ste i na narod plačljiv, i na cara Lazara, i na svet...

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Marijan Ristićević ima reč.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, ja znam zašto su ovi Jeremićevi nervozni, ali da krenemo redom.

Ja ću krenuti od dama. Gospođi Đukić Dejanović – koliko novca je izdvojio njen resor za potrebe populacione pronatalitetne politike na nivou lokalnih samouprava? Koliko opština i gradova je apliciralo za dobijanje novčanih sredstava u okviru ove politike? To je za gospođu Đukić Dejanović.

Za gospođu Joksimović – s obzirom na ove takse, Ceftu, SSP, da li postoji šansa da Srbija podnese odštetni zahtev i koliko to može da iznosi? Dakle, Albanci moraju da plate za sve ove vragolije.

Idemo dalje. Za gospodina Šarca – šta misli o dualnom obrazovanju, koliki je to značaj i šta se očekuje u privrednoj aktivnosti? Šarčevića, izvinjavam se. Koliki je to značaj za privredu, s obzirom na to da sam ja pobornik primenljivog znanja?

Idemo dalje. Ministar sporta – šta misli o Nacionalnom stadionu, koliko je to značajno ne samo za građevinsku industriju nego i za sportske priredbe i turizam koji bi proistekao iz sportskih priredbi?

Za gospodina Lončara – šta misli o obnavljanju kliničkih centara i bolnica, koliko je to značajno i o daljoj nabavci nove opreme?

Sada da se dodirnem ministra finansija s obzirom na to da je pukla ova bruka Jeremića Vuka. Malopre je njegov poslanik, koji je promenio jedno pet-šest partija, ja više ne znam, izgleda da je sada njegov, dakle njegov poslanik je pročitao ono što su zajedno pisali Haradinaj, verovatno su zajedno pisali Haradinaj i Vuk Jeremić. Oni poodavno sarađuju i učestvovali su zajedno u izgradnji divlje države KiM. S tim u vezi, on je umešan u jednu banditsku korupcionašku aferu, međunarodnu. Pitam ministra finansija – da li će poreski organi, odnosno organi Ministarstva finansija dostaviti našim organima za gonjenje odgovarajuće informacije da li je Vuk Jeremić prijavio prihode koje je ostvario od gospodina Hoa, odnosno da li je tih 666.000 evra plate koju je tamo ostvario dok smo mu mi plaćali, građani Republike Srbije, stan, kola, posluđu, vozače i tako dalje... Mi smo mu plaćali da on od javne funkcije napravi privatne biznise. Da li se s tim u vezi u Ministarstvu finansija pokreće neka kontrola koja bi sa organima gonjenja mogla da dovede do privođenja pravdi ovde Vuka Jeremića, ne samo zbog izdaje na Kosovu i Metohiji, ne zbog toga što puši tomipse od 1.300 evra, već zbog toga da se zadovolji pravda?

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima Slavica Đukić Dejanović.

SLAVICA ĐUKIĆ DEJANOVIĆ: Zahvaljujem, uvaženi poslanice.

Dame i gospodo narodni poslanici, čini mi zaista čast da i tema demografije i populacione politike bude u sklopu pitanja koja su upućena Vladi zbog toga što ste 2016. godine, kada je sadašnji predsednik, tada premijer,

Aleksandar Vučić vama predložio da jedan od resora u Vladi bude Kabinet za populacionu politiku i demografiju vi zapravo taj predlog podržali. A to je prvi put da se Vlada aktivno bavi, sopstvenim resorom, ovim pitanjima.

Stručnjaci su sredinom prošlog veka ocenili da je demografsko-populaciona politika izuzetno veliki problem Srbije. Upozoravali su, čak je jedan dosta pristojan sastav stručnjaka napravio izvanrednu strategiju za podsticanje rađanja 2008. godine. Kada sam došla na čelo Kabineta, u ime koga sada i govorim, našla sam taj dobar papir u fioci, duboko prekriven drugim papirima. Dakle, stručnjaci od sredine prošlog veka do 2008, odnosno do 2016. godine upozoravaju, a politički sluh, smelost da se ovim problemom bavimo zapravo potiče od inicijatora, koji je sada i predsednik Nacionalnog saveta za populacionu politiku, predsednika Vučića.

Moram reći da je Vlada više nego posvećena ovim pitanjima. Kao što znate, međuresorni rad Vlade jedino i može dati nekakve rezultate. Rezultate ne možemo očekivati preko noći, jer su nas demografi naučili da je jedinica za merenje dobrih postupaka, odluka i ponašanja u ovoj sferi najmanje 10-15 godina. Zbog toga ovo nije par ekselans političko pitanje, ovo je pitanje budućnosti Srbije i ja zapravo vodim resor koji se ne bavi političkim pitanjima, jer brzih odgovora, pozitivnih, neće biti.

Šta je cilj Strategije za podsticanje rađanja koju smo mi doneli, a koju je Vlada Republike Srbije, na čelu sa gospođom Brnabić i svim ministrima, razmatrala i usvojila? Pre svega, da se pronatalitetna politika zaista vodi, ali da u probleme rešavanja ove politike uključimo i pitanje migracija.

Neko je danas pitao zašto odlaze lekari odavde. Moramo se složiti da su migracije civilizacijska realnost i da ljudi iz Nemačke odlaze u Ameriku, Kanadu iako je standard jako dobar. Dakle, sloboda kretanja ljudi, pa i obrazovanih ljudi, jeste jedna realnost, koja nikako ne može da se fokusira i veže samo za Srbiju. Nikada ova vlada neće činiti zabranu onima, niti može niti ima takvu tendenciju, koji planiraju da odu. Mi ćemo raditi na jačanju veza sa mladim obrazovanim ljudima koji odlaze iz Srbije, jer nijedna vlada dosad nije se bavila ovim pitanjima.

Ono što mislim da je konkretan odgovor na vaše pitanje proističe iz činjenice da, pored toga što su vrlo značajna dokumenta na nacionalnom nivou doneta i što su opredeljena finansijska sredstva, zapravo nema dobre populacione politike i dobrih koraka ako jedinice lokalne samouprave, opštine i gradovi, ne donesu svoje planove vezane za demografiju i populacionu politiku. Zbog toga smo se opredelili da ukupnu sumu od petsto miliona u formi subvencija dostavimo jedinicama lokalne samouprave koje imaju svoje programe i koje su aplikovale nakon javnog oglašavanja.

Dakle, 119 opština je razmatralo temu demografije u svojoj sredini i mislim da je to najveći kvalitet, jer je ova vlada uspela da podigne vidljivost

teme do jedinica lokalne samouprave, do saveta za demografsku politiku i zdravstvenih saveta ako nemaju savete za demografiju na nivou jedinica lokalne samouprave. Pripremali su se i vrlo ozbiljno priložili svoje projekte. Dakle, 61 opština i grad dobili su nepovratna sredstva u vrednosti od petsto miliona. Zahvaljujem na pitanju.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima ministar Jadranka Joksimović.

Izvolite.

JADRANKA JOKSIMOVIĆ: Poslaniče Rističeviću, vi ste zaista postavili jedno dobro pitanje. Ja čak nisam ni očekivala da ćete pomenuti mogućnost odštete, ali zapravo ste odlično pitanje postavili.

Mi ne možemo da dobijemo odštetu vezanu za ove mere Prištine i upravo zato je to Priština, između ostalog, i uradila, jer ona, kao entitet samoproklamovane državnosti, nije članica brojnih međunarodnih organizacija. Ona upravo ovim ne samo da poručuje Srbiji, pošto je naš stav poznat, nego poručuje EU, da ona hoće da rešava probleme u ime tzv. Kosova zato što oni nisu članica međunarodnih organizacija. To je, između ostalog, jedan od političkih motiva za ovu potpuno neekonomsku i politički motivisanu meru. Zapravo, to je usmereno ne samo protiv interesa Srbije i, ne zaboravite, Bosne i Hercegovine, već pre svega protiv interesa građana na Kosovu i Metohiji, najviše Srba, ali i Roma, Goranaca, Albanaca. Oni su taoci jednog režima, jedne politike koja se odmetnula od evropskih vrednosti. Dakle, ovo je njihova poruka i Evropskoj uniji i pritisak na Evropsku uniju s njihove strane. To nas, naravno, ne treba da zanima, ali želim da vam objasnim da je vaše pitanje zapravo na dosta, rekla bih, interesantan način otkrilo deo pozadine ove političke mere, a ne ekonomske mere.

Što se tiče Cefte, mi smo već pokrenuli proces diskusije o ovom nastalom problemu unutar Cefte, kao regionalnog ekonomskog aranžmana. Trenutno Priština predsedava Ceftom. Pošto se konsenzusom donose odluke, Cefta nema način da preduzme direktne mere protiv nekog od partnera u okviru Cefte, ali može da bude upućeno prvo na diskusiju, zatim, eventualno, i arbitražu. Dakle, mi smo već pokrenuli mehanizam.

Ključno, Cefta je čak i sekundarna u ovome. Ključni dokument koji je prekršen i koji pokazuje pravu pozadinu ove antievropske mere... A kad kažem antievropske, ne zaboravite, nisu to neke apstraktne vrednosti, to su po SSP-u, između ostalog, i po svim okvirnim sporazumima, sloboda trgovine i kretanja roba, usluga, kapitala i ljudi. Dakle, to su vam temeljne vrednosti, na kojima je EU i nastala. Prema tome, kada na KiM Albanci spaljuju srpsku robu, oni spaljuju evropske vrednosti kretanja kapitala, usluga i, pre svega, roba i slobodne trgovine.

Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju, SSP, Priština je potpisala u novembru 2015. godine sa EU. To je najveći domet njihovog mogućeg ugovornog odnosa s Evropskom unijom s obzirom na pet država članica koje ne priznaju nezavisnost Kosova. Mi ćemo, naravno, na jedan aktivan diplomatski način pokrenuti to pitanje i, verujem, uz podršku zemalja nepriznavača, koje će, nadamo se, biti otvorene za to da podrže ne samo regionalnu saradnju... Jer ovo više nije tema regionalne saradnje, ovde su temeljne vrednosti, na kojima je zasnovana Evropa danas. Govorim o ovim ekonomskim, bez obzira na to što je sama odluka politička.

Između ostalog, mi smo u tri pravca diplomatski delovali, kao ozbiljna država, koja ne odgovara unilateralnim aktima već odgovara kao aktivan član međunarodne zajednice, neko ko doprinosi regionalnom i evropskom poretku mira i bezbednosti. Mi ćemo se svakako obratiti i Organizaciji za evropsku bezbednost i saradnju i Savetu Evrope kada je u pitanju rešavanje ljudskih prava, sloboda, teritorijalnog integriteta, što je sve definisano relevantnim međunarodnim konvencijama.

Prema tome, Srbija je ozbiljna država. Mi, nažalost, kao što je potpredsednik Stefanović objašnjavao, kao ozbiljna država moramo da preuzmemo i obaveze koje su neke prethodne vlade u ime ove države donosile, koliko god nam se to ne svidjalo. Kao ozbiljna i suverena država, mi to radimo gledajući da sprečimo neku štetu na račun interesa Srbije ili da smanjimo štetu na račun interesa naše zemlje.

Prema tome, odštetu teško da ćemo, pošto je to vaše konkretno pitanje bilo, dobiti, ali u svakom slučaju ćemo sve ostale mehanizme pokrenuti, jer smo pokazali da znamo kako se ozbiljne države ponašaju, kako se koriste diplomatski instrumenti. Mi ćemo institucionalno odgovarati na sve ono što neki drugi nažalost... Znači, kažu – biće izolovani, biće izolovano Kosovo. Mislim da su oni izolovani odavno od razumevanja evropskih vrednosti, od razumevanja dijaloga i od razumevanja odgovornosti. Nažalost, građani su taoci i najveće žrtve toga, a Srbija će svakako... Ne zaboravite, ja vas molim da poslanici imaju na umu, ovde je na udaru i BiH, takođe jedna suverena država u regionu. Znači, šta radi... Podržano izjavom, ponavljam, albanskog premijera Rame, koji kaže da je ovo odmazda za neku agresivnu diplomatsku politiku Srbije. Šta, kada naprave carinsku uniju sa Prištinom, onda će i oni da nam uvedu, nama i Bosni i Hercegovini, 100% taksi? Da li se tako ponašaju suverene države u regionu, kao što je Albanija? Ne govorim o Prištini, naravno.

Prema tome, ovde je u pitanju, verujte, nešto što ozbiljno podriva regionalnu stabilnost i regionalni mir, a nije ni EU imuna na to. Iako sam, kao i sve moje kolege, neprijatno... Nisam iznenađena, ali, na neki način, zaista neprijatno pogođena time što EU pokazuje niti da ima neku kondicionu spremnost sada da zaštiti svoje temeljne evropske vrednosti, jer su u glavama

već u izborima za iduću godinu i ništa drugo otprilike nije važno... Mislim da to zatvaranje očiju i ta nemost mogu da dovedu do neželjenih posledica. Prema tome, Srbija pokazuje odgovornost i mi ćemo učiniti sve, prvo, da postanemo stabilan partner Evropske unije, jer, na kraju, proći će i ti evropski izbori i proći će mnoge stvari, a mi moramo da radimo u interesu naših građana i moramo da zaštitimo stabilnost naše zemlje na neki način ali i da zaštitimo interese svih naših građana. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar Šarčević.

MLADEN ŠARČEVIĆ: Poštovanje. I, da kažem Marijanu da je pre dvesta godina moje prezime odnosno porodično bilo Šarac, tako da je ta osnova, i da su svi Šarci zaista ista, što kaže, šira porodica sa Šarčevićima gde god bili u regionu. Mene to svakako ne tangira, čak imam i nadimak.

Ono što je jako važno kada govorimo o dualnom obrazovanju, jer smo taj fakultativni izraz usvojili iako se to nekima ovde ne sviđa, uvek sam govorio, i kada smo usvajali ovde taj prvi zakon koji se odnosio na srednji nivo obrazovanja, o dualnom obrazovanju u užem smislu. U širem smislu smo doneli još silne zakone, koji govore da je ta paradigma mnogo šira i značajnija nego što smo u tom trenutku sami znali i mislili.

Da je tako, govorim o stranim komorama koje rade na tlu Srbije, ne govorim samo o nacionalnoj komori. Ako govorimo da nemačka komora zapošljava preko 52.000 ljudi, švajcarska 26.000, austrijska preko 22.000, italijanska preko 20.000, SAD preko 20.000, govorimo o ozbiljnim komorama koje ovde imaju dosta kompanija i koje su zainteresovane da ovde razvijaju dalje svoj biznis. Ako imaju dovoljno radne snage na nivou užeg, znači trogodišnjeg i četvorogodišnjeg srednjeg obrazovanja, mnoge od ovih kompanija razmišljaju ili počinju to da rade i u oblasti nauke, visokog i tehnološkog razvoja. Mi samo osluškujemo potrebe i reagujemo blagovremeno upravo da bi omladina ostala u zemlji, da bi imala sigurno zaposlenje i da bi mogla da formira porodice.

Ako kažemo da je dualno u užem smislu obuhvatilo srednjoškolsko obrazovanje, već u prvoj godini je preko 4.500 učenika u ovom modelu obrazovanja. Da nije lako upisati, govore podaci s upisa gde se negde javljalo tri na jedan, a negde čak i sedam ili deset na jedan kandidata za neke atraktivne profile. Ovde zaista govorimo samo o onom dobrom odnosu opšteobrazovnih vrednosti u okviru kurikuluma tog obrazovanja sa praksom i uskostručnim i opštestručnim predmetima, da bi demaskirali svaku priču.

Istovremeno, radi svih potreba za kvalitetnim obrazovanjem i studijama, u Srbiji smo napravili reformu gimnazija, koja u okviru sebe ima i razvoj IT sektora, odnosno nadarenih odeljenja za informatičare, što samo po sebi zahteva određenu vrstu prakse. Time smo sa 20%, gde se do 22% nikada nije došlo, došli na 25,5% gimnazijalaca.

Ono što je jako važno, preko šeststo kompanija ima tvrde ugovore o dualnom modelu, što je bio cilj kada smo ovde diskutovali o zaštiti prava interesa tih maloletnih građana Srbije, koje naravno štite njihovi roditelji. Tada smo uveli i komponentu tzv. pedagoškog instruktora, a to je nastavnik praktične nastave, koji zajedno sa instruktorom iz kompanije nadzire rad da ne bi dete bilo slučajno u nekom lošem stanju ili poziciji.

Ono što je jako bitno, što ću ponovo naglasiti i što je najveća vrednost ovog modela, jeste dobra praksa u tehnološki razvijenim uslovima. Znači, ovo je obrazovanje uz praktičan rad, nikako nije rad sa obrazovanjem. Jer ako imate zastarele mašine u silnim napuštenim fabrikama, tamo nećete decu ničemu pametnom naučiti, odnosno ona nemaju gde da rade posle.

Da govorimo pravu stvar, mi smo iza ovog zakona doneli još i Zakon o visokom obrazovanju i u njemu doneli izmene koje zahtevaju da se uloga saveta poslodavaca sada vidi na jedan potpuno drugačiji način. Već govorimo o dualnom u širem smislu. Mi smo 31 obrazovni profil napravili na srednjoškolskom nivou; pokrili smo sve one oblasti koje su deficitarne. Za sledeću sezonu se još devet novih profila dizajnira zajedno sa Zavodom za unapređivanje vaspitanja i obrazovanja. Samo ću pomenuti neke, da vidite kako mogu biti i vrlo atraktivni.

Zbog povećanja auto-industrije i proizvodnje komponenata u Srbiji, imamo industrijskog krojača u auto-industriji. Imamo tehničara za vojne potrebe, tehničara za namensku industriju; sajber sigurnost, koju zahteva italijanska komora, koja je vezana za informatičke procese. Računovodstveni tehničar, kroz bankarstvo, četvorogodišnji profil. Zatim, frigo-monter – grejni i rashladni uređaji, koji zahteva kompanija „Gorenje“ u velikom delu. Znači, imamo jasno kompanije koje ovo od nas zahtevaju i to je direktna veza. Rukovalac građevinskom mehanizacijom, što je jako traženo, i tu nam je stalno povećanje interesa. Zbog naraslog turizma kao grane i velikih mogućnosti koje ta grana nosi sa sobom, morali smo da modernizujemo turističko-hotelijerskog tehničara jer novootvoreni hoteli zahtevaju potpuno drugačije spremne mlade ljude za rad. Trgovac mora da ima jednu modernizaciju i formira se novi izlaz kroz tzv. elektronsku vrstu trgovine. Znači, govorimo samo o novim profilima. A mogu vam reći, čak i taj varilac – ovde je neko od poslanika konstatovao da to ne treba, da ima tri, da treba u Srbiji – ima platu i do 2.000 evra. Za 600 mesta aplicira 950 kandidata i tu je skok očigledan.

Savet poslodavaca je uključen sada u sistemski rad na visokom obrazovanju. S druge strane, skoro smo pri kraju, obavestićemo javnost, oko strukovnog obrazovanja u Srbiji. Od letos smo podigli jednu ozbiljnu prašinu i uspeali da dokažemo da je to obrazovanje bez ikakve veze sa privredom, da isključivo parazitira na leđima studenata, a da Strategija o visokom obrazovanju ne da nije dodirnuta nego je zaobiđena, koja zahteva veći kvalitet i zahteva veći

broj akademskih građana. Ujedno uvodimo i univerzitetske profesore koji će raditi eksternu evaluaciju visokih strukovnih škola.

Zaista sada ta bliska veza Ministarstva obrazovanja i Privredne komore ima apsolutnu vezu sa tehnološkim razvojem. Svi naši instituti su u toj funkciji, sa kompanijama. Svi naši dogovori i širenje svih daljih centara ima veze i sa tehnološkim parkovima. Pored beogradskog, koji je pun, gde nema više nijednog kvadrata za bilo koji vid startup kompanije, novosadski je u intenzivnoj fazi završavanja i već dodaje novih 29.000 kvadrata. U niškom smo prošle nedelje postavili kamen temeljac i on će za godinu i tri meseca biti gotov. Jedanaest miliona evra je pripremljeno. Startapi se rade i u manjim univerzitetskim centrima, a govorimo da se rade samo one oblasti koje imaju intenzivan razvoj. Nije to samo više IT, svakako je sve više poljoprivreda, svakako je sve više tehnologija razna.

Sada imamo jedan ozbiljan zadatak i doći ćemo verovatno u neko dogledno vreme u ovaj dom da objasnimo da smo u strukturi srednjeg obrazovanja napravili dve ozbiljne reforme: posle četrdeset godina, ozbiljne gimnazije, dobili smo sve međunarodne pohvale, i napravili ozbiljnu reformu u okviru dualnog. Ostao je onaj najveći deo, koji je najskuplji, a neproduktivan je, a to je tzv. srednje stručno obrazovanje. U oblasti tehničkih i tehnoloških nauka imamo najneatraktivnija zanimanja, a tu je potreba privrede velika.

Takođe smo prošli kroz Odbor za obrazovanje, i zaista dalje govorim samo o dualnom u širem smislu, i ubrzo će biti u Skupštini zakon o učeničkom i studentskom standardu i novim modelima stipendiranja dobrih i perspektivnih učenika. Govorimo o novom zakonu, koji je pri kraju, o tzv. dualnom obrazovanju na visokom nivou, jer tehnički fakulteti (Mašinski u Beogradu, ETF, Elektronski, FTN u Novom Sadu) nemaju nijednog slobodnog studenta za stipendiranje ni na trećoj ni na četvrtoj godini. Poslodavci koji dolaze kod nas i u Komoru moraju da shvate da to mora da krenu od početka.

Mi smo jako razradili jedan model, u saradnji sa najboljim nemačkim pokrajinama. Ako imamo dobre ugovore sa pokrajinama kao što je Baden-Virtemberg, ako govorimo sa Bavarskom, Brandenburgom, Hesenom, onda smo valjda izabrali najbolje partnere. Ako kompanija koja ovde razvija industrijski visokotehnološki nivo zahteva da zadrži te mlade ljude ovde, jer ona u Nemačkoj ima dovoljno inženjera i drugih stručnjaka, ona ima 40% uštede jer je razlika u troškovima života u Nemačkoj i Srbiji upravo tolika.

U nedavnoj poseti Berlinu sa premijerkom Brnabić postavili smo pitanje kolika je plata, recimo, te medicinske sestre u Berlinu. Oko 1.200 evra. Stan je 700 evra, troškovi života ne mogu sa 300 da se pokriju, teško je da se uštedi između 150-200 evra, vrlo teško. Tako da ne cvetaju ruže, nije baš tako kako se priča.

S druge strane, jako je važno da mi radimo na novim tehnološkim modelima u saradnji sa velikim kompanijama. Dakle, 7. decembra će u Kragujevcu biti otvoren prvi tehnološki centar za trening, obuku ljudi koji su završili određene struke i moraju da se prilagođavaju tržištu. To je ono što smo ovde kroz Zakon o Nacionalnom okviru kvalifikacija usvojili, znači kroz neformalno obrazovanje i kroz celoživotno obrazovanje, ili doživotno obrazovanje, kako god ga voleli zvati. Moglo je da se desi da nam silne radnike pokupe „Simens“ i grupacije kojima oni trebaju, u Češkoj fale radnici, u Poljskoj fale, i da oni odu tamo na obuke i ne vrate se. Srbija ulaže ogroman napor da dizajnira šest centara, počev od Leskovca pa do Subotice, kragujevački je prvi, gde se pravi upravo jedna veza po vertikali. Dve tehničke škole u Kragujevcu su formirane kao jedna velika tehnička škola, strukovno tehničko obrazovanje se uvezuje kao srednja kategorija sa tehničkim fakultetima u Kragujevcu, i uz ovaj centar koji je uz javno-privatno partnerstvo sa kompanijom „Milanović“ i „Majnd grupom“ je prva licencirana da po „Simensu“ radi obuke.

U nedavnoj poseti, to je zaista haj-tek tehnologija, u Berlinu oprema košta šeststo miliona evra. Naši đaci mogu učiti po tim standardima. Kada pogledate kako radi varilac, on je kilometrima daleko od mesta gde radi, on ne oseća ni smrad, ima određenu kacigu kao da igra neku sajber igricu. I niz drugih 3D štampača i CNC mašina, gde nijedna nije jeftinija od milion i po evra.

Kada govorimo o takvom tehnološkom napretku i onome što treba srpskoj privredi, onda ne govorimo o najprostijoj radnoj snazi nego o visokotehnološkim zahtevima. Mislim da naše ministarstvo, u saradnji sa Privrednom komorom Srbije i drugim granama, sa univerzitetom, strukovnim obrazovanjem i našom naukom, upravo radi onu stvar koja odgovara zahtevima privrede i prati ih. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala.

Reč ima dr Zlatibor Lončar.

Izvolite.

ZLATIBOR LONČAR: Što se tiče pitanja vezanih za kliničke centre, ono što je sada u fazi rada, to je Klinički centar Srbije u Beogradu. Mogu da vas obavestim da su radovi u toku i da je dinamika u propisanim rokovima, ide dobro. Mislim da će to da se završi u predviđenom roku. Da ne objašnjavam koliko će to da znači za zdravstveni sistem i za Beograd i za celokupnu Srbiju, za sve pacijente.

Dokumentacija za Klinički centar Vojvodine je gotova. Sastanak sa Evropskom bankom će biti u narednih sedam–deset dana, gde očekujemo da će se pokrenuti procedura i za izbor izvođača radova za Vojvodinu, odnosno za Novi Sad. Mislim da to sve može da se završi do proleća, da se zaključi ugovor i da krenu radovi na proleće za Novi Sad. Tu želim da naglasim jednu stvar:

onaj deo koji je bio do nas, koji je vezan za projektnu jedinicu, za Ministarstvo i sve, odrađen je; sad je ostalo da se ispoštuju procedure Evropske banke i zavisi od njihove ažurnosti da to uradimo.

Pri samom kraju je dokumentacija za Kragujevac, ali pošto Evropska banka insistira na tome da se ide jedan po jedan projekat, neće da rade dva projekta u isto vreme, i to će biti završeno dok se završi procedura za Novi Sad. Bićemo spremni da se raspiše taj tender za Kragujevac i u najkraćem roku, po toj njihovoj proceduri, da se sprovede.

Što se tiče aparata, moram da vas obavestim, odnosno da obavestim sve građane Srbije, da smo mi u završnoj fazi dogovora sa Svetskom bankom, a to je ta kreditna linija gde ćemo zameniti sve dotrajale skenere i magnetne rezonance u Srbiji. Moram da vas podsetim da imamo aparate koji su stari preko deset, petnaest i dvadeset godina i da je apsolutno neisplativo da se oni servisiraju i njihovo održavanje mnogo košta. Tako da smo napravili jedan program da to bude kao deo skrininga za prevenciju karcinoma vezano za dijagnostiku.

Sem magnetnih rezonanci i skenera, obnovićemo sve ultrazvučne aparate, za celu Srbiju. Ne samo što ćemo obnoviti aparate koji već postoje i stari su, nego ćemo kupiti nove aparate za pojedine bolnice koje ih trenutno nemaju. Uradili smo analizu i videli da su negde veći troškovi za transport pacijenata do druge ustanove da bi se uradila dijagnostika skenerom ili magnetnom rezonancom i da je isplativije da ta ustanova ima skener ili magnetnu rezonancu, i da to ima ekonomski efekat. To je jedna stvar. A druga stvar, koja je mnogo bitnija, jeste da pacijent ostaje maltene u svom mestu i ne mora nigde da putuje da mu se odradi kompletna dijagnostika.

To je samo deo tih aparata. Ono što još mislimo, za šta je već pri kraju procedura, to je nabavka još jednog akceleratora za Vojvodinu i skenera koji će pratiti taj akcelerator. Mi gledamo da ne zatvorimo tu priču na tome, na još jednom akceleratoru i skeneru, nego da nađemo načina i sredstava, možda iz našeg budžeta, da kupimo još jedan dodatni akcelerator, da zamenimo, oni imaju tamo tri stara akceleratora. Da zamenimo, jer postoje uslovi, znači imate prostor, to je posebno opremljen prostor da bi se ubacio akcelerator odnosno aparat za zračenje, i da to zamenimo, da imaju dovoljno, vezano za Vojvodinu.

Ono što je plan za sledeću godinu, to je da su odvojena sredstva da idemo za još dva PET skena, sada imamo dva, jedan u Beogradu i jedan u Novom Sadu, da imamo još dva. I, da imamo ciklotron, odnosno jedno postrojenje koje će proizvoditi to što je neophodno, te reagense koji su neophodni da bi radio PET sken. Samo da podsetim naše građane da mi tu imamo ograničen rad jer nama ti reagensi, izotopi stižu iz Italije i njihovo vreme poluraspada je samo tri dana. Oni stižu utorkom i onda mi samo u utorak, sredu i četvrtak možemo da radimo preglede, a ostalih dana ne jer ističe vreme poluraspada. Ovako, sa još

ova dva PET skena i kada budemo sami proizvodili te izotope, mi ćemo moći da snabdemo tada naša četiri aparata, PET skena, i oni će moći da rade ne samo tri dana nego celu nedelju. Ne samo što ćemo moći da proizvodimo za ta četiri aparata, nego ćemo moći da proizvodimo izotope i prodajemo ih u regionu onima kojima su neophodni, kojima smo mi bliži, kojima se više isplati da ih uzmu od nas i zbog vremena transporta a siguran sam da ćemo biti i konkurentni sa cenom.

Planirana je i nabavka akceleratora: još jednog savremenog akceleratora za Klinički centar Srbije, takođe još jednog akceleratora za bolnicu „Bežanijska kosa“.

To su planovi gde su odvojena sredstva samo u sledećoj godini, da ne idem dalje za neke stvari, neke najsavremenije aparate za koje mislim da možemo u narednom periodu da ih nabavimo, ali pod uslovom da se ponašamo odgovorno i da postoji finansijska disciplina, bez opuštanja, i da bude dovoljno sredstava da se uloži. Podsećam, zdravstvo je izuzetno skupo i bez velikog novca nemoguće je to uraditi.

Ne samo da će ti aparati pomoći našim pacijentima nego će i doprineti da ljudi koji završe ovde ostanu ovde, jer će imati priliku da rade na tim najboljim i najnovijim aparatima, neće morati da idu u inostranstvo. Omogućavamo već sada, i tada ćemo omogućiti da dođu strani stručnjaci i da ih dodatno obučavaju ovde, a sve iz razloga da pomognemo našim pacijentima.

Tako da nas mnogo novina očekuje, uz neke izmene i promene nekih pravilnika i ovoga što ćemo pričati u narednom periodu, što će odgovarati našim pacijentima i celokupnom zdravstvenom sistemu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, dr Lončar.

Reč ima ministar sporta i omladine Vanja Udovičić.

Izvolite.

VANJA UDOVIČIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, hvala mnogo na ovom pitanju jer, kao što ste i sami primetili, izgradnja Nacionalnog stadiona je mnogo više od izgradnje sportskog infrastrukturnog objekta. Jedan takav veliki, kapitalni infrastrukturni projekat vuče sa sobom izgradnju pratećih objekata na samom stadionu ali i oko stadiona, kao i jačanje infrastrukture putne, što povlači razvijanje celog jednog dela grada. Ono što je nama pokazala analiza efekata kada smo gledali u drugim gradovima gde se gradi nacionalni stadion, pokazalo se da taj deo grada gde se gradi, renovira ili pravi nacionalni stadion povlači sa sobom veliki broj investicija i taj deo grada jača. Samim tim, želimo da Beograd dobije novi sportski simbol, jednu modernu arenu, jedan moderan stadion i da ima novi, prepoznatljiviji simbol, po čemu bi Beograd bio prepoznat.

S druge strane, izgradnja Nacionalnog stadiona povlači mogućnost da možemo da se kandidujemo za najveća sportska takmičenja. Želimo da

organizujemo u Srbiji završnicu, finale Lige šampiona u fudbalu, želimo da organizujemo, da konkurišemo i da se borimo sa najvećim zemljama, da organizujemo evropsko prvenstvo u fudbalu, svetsko prvenstvo u fudbalu.

Ali nije samo sportski sadržaj na nacionalnim stadionima. Pored toga, možemo ozbiljno da mislimo na jačanje kulturnog turizma, na jačanje kompanijskog turizma. Želimo da kroz takva ulaganja povećamo broj stranih turista koji bi došli u našu zemlju.

Želja nam je da kroz izgradnju Nacionalnog stadiona pojačamo i naše selekcije, poboljšamo uslove za treniranje naših sportista i da se naši sportisti pripremaju u našoj zemlji, da ne idu u inostranstvo, što smo već uspeli u najvećoj meri da zaustavimo, i da sa jačom sportskom infrastrukturom, sa boljim i kvalitetnijim dvoranama i terenima naši sportisti ostaju u našoj zemlji i pripremaju se ovde.

Nama je želja, pošto je ovo godina apsolutnih rekorda, u ovoj godini imamo najveći broj osvojenih medalja kada gledamo prethodnih devetnaest godina... Godine 2013. Srbija je osvojila samo dvanaest medalja; zasad, Srbija je osvojila 45 medalja, skoro tri puta više u odnosu na pre pet godina Srbija ima više medalja, i težićemo u narednom periodu da osvojimo još više medalja.

Ova godina je rekordna i kada je reč o davanju stipendija našim sportistima, kada je reč o organizaciji velikih evropskih, međunarodnih takmičenja, prvenstveno mislim na organizaciju Fajnal fora u košarci, ali i tri evropska takmičenja koja je Srbija organizovala ove godine, što se nikada nije desilo kada je reč o sportu, ali i kada je reč o izgradnji sportske infrastrukture. Sutra se otvara renovirani stadion u Subotici, sutra otvaramo prvu fazu renoviranog stadiona u Subotici. Renovirali smo trim-stazu, tj. atletsku stazu, koja je renovirana po svim evropskim i svetskim standardima, pa će Subotica moći da konkuriše za organizaciju međunarodnih takmičenja. Data je mogućnost da atletičari imaju najbolje uslove – promenjen je teren, svlačionice su u potpunosti adaptirane, tako da Subotica dobija od sutra novo mesto kojim će se dičiti a i subotički fudbaleri moći će da igraju na najmodernijem stadionu, od sutra pa nadalje.

To je samo prva faza, jer nama je želja da se renoviraju i tribine u Subotici, ali i još deset stadiona širom Srbije u naredne tri godine da završimo, da bi Srbija mogla da se diči sa deset najmodernijih stadiona i da na taj način konkurišemo za organizaciju i nižih takmičenja ali i da budemo konkurentni kada je reč o našem klupskom fudbalskom takmičenju. Jer naš fudbal sada beleži vrhunske rezultate, ponovo, i naš klupski fudbal ali i reprezentativni fudbal ima značajnu ulogu na međunarodnom takmičenju. Želja nam je da kroz ovakva ulaganja pospešimo i razvoj fudbala u Srbiji.

Smatramo da sve ovo nije trošak i da davanjem u sport i sportsku infrastrukturu ulažemo u našu sadašnjost, ulažemo u našu budućnost,

podstičemo jednu novu vrednost ali, pošto je tu i ministar zdravlja, i preventivno utičemo na zdravlje naše nacije ubuduće. Zna se da istraživanja kažu da današnji jedan dinar uložen u sport jesu tri dinara manje uložena u zdravstvo. Želimo danas da ulažemo u našu budućnost, želimo da kasnije manje dajemo u zdravstvo i želimo da kroz sport promovišemo zdrave stilove života, da podstaknemo sve građane da se bave rekreacijom, da se bave sportom, da prihvate zdrave stilove života.

Meni je drago da će Srbija u narednom periodu biti domaćin velikih međunarodnih takmičenja, što smo zaslužili vrhunskim domaćinstvom ali i dobrom sportskom infrastrukturu. Sledeće godine Srbija je domaćin Evropskog prvenstva za žene u košarci, 2021. godine smo domaćin Evropskog prvenstva za žene u odbojci zajedno sa Bugarskom i Rumunijom, što je test za kandidaturu za evropsko i svetsko takmičenje 2028. i 2030. u fudbalu. Želimo da na taj način privučemo što veći broj dece, ali i da izgradimo novu sportsku infrastrukturu.

Želja nam je da u naredne tri godine deset naših najvećih saveza dobije svoju nacionalnu kuću i da ima svoje mesto gde će trenirati, najkvalitetnije i najbolje uslove za obavljanje onoga što naši sportisti najbolje znaju, a to je da na međunarodnim takmičenjima osvajaju najveća odličja. Želja nam je i da oni mali sportovi koji nas sada ponovo, posle četrdeset godina, vesele na međunarodnim takmičenjima, prvenstveno mislim na karate, taekvondo, džudo, rvanje, kik-boks ali i na druge sportove koji su sada već postali standardni kada je reč o osvajanju medalja, imaju najbolje uslove u svojoj zemlji i da iz regiona ali i iz celokupne Evrope i sveta dolaze sportisti u našu zemlju, da se pripremaju sa našim sportistima i, ponavljam, da ponovo podstaknemo ekonomiju naše zemlje kroz jačanje sportskog turizma. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre Udovičiću.

Reč ima ministar Siniša Mali.

SINIŠA MALI: Hvala puno.

Gospodine Rističeviću, mislim da ste postavili jedno veoma dobro pitanje. Mislim da građani Srbije imaju pravo da znaju podatke i status imovine svih javnih funkcionera i svih onih koji se bave politikom u Srbiji. Polazim i od sebe, više puta je i moja imovina bila proveravana na takav način.

Interesantno je da te desetine hiljada evra ili dolara koje je Vuk Jeremić primio u prethodnom periodu, a to saznajemo sada, i iz Kine, iz Amerike, iz nekih drugih zemalja... Videćemo i proveriću, u ovom trenutku nemam saznanja da li je prijavio ili nije prijavio, ali ćemo proveriti, videćemo šta je od svoje imovine prijavio, šta nije i da li je ispoštovao Poresku upravu Republike Srbije.

Ono što je meni još važnije, to je da mi naredne godine, kao što sam imao priliku danas da kažem, planiramo veliku reformu Poreske uprave, veliku reformu poreskog sistema u celini. Mislim da ćemo na takav način naše poreske

organe napraviti da budu još efikasniji i još bolji, kako bi građani Srbije u svakom trenutku imali informaciju upravo po prirodi stvari koju ste vi naveli, da li je i koliko novca Vuk Jeremić primio iz raznih izvora po celom svetu i da li je to prijavio ili nije prijavio Poreskoj upravi. Hvala puno.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre Mali.

Zahvaljujem potpredsedniku Vlade i ministrima u Vladi Republike Srbije na radu i odgovorima na pitanja poslanika.

Završavamo sednicu i rad u delu sednice koji se odnosi na poslanička pitanja. Obaveštavam narodne poslanike da nastavljamo sa radom sutra u 10.00 časova. Hvala.

(Sednica je prekinuta u 19.00 časova.)